

پیره په پووله کانی نیواران

پیره په پووله کانی ئیواران

منم پاکترین خولپریژی شاره کت، من نهک هر خوم... بگره باوکیشم پتر له سی سال زلپریژی نم شاره بوو، نهو هیان میراته و به تیهفه بو من ماووتهوه، گوايه نهو وهخته ی باپیرم له گهل براکانی به شهر دئ و میلی تفهنگ لیکدی راده کیشن، دؤراو و بیبهش له میرات له دهستیان رادهکا، گوند جیدیلتی و سال ناسورپتتهوه و دهبت بهیه کهمین خولپریژی شار، خو دایکیشم بهدم هلمزینی دووکه لی جگرهوه تو زقالتی له سوتته کی جگره عه ره بییه کانی به خه سار نه ددها، شازنانه جگره که ی باده دا و به سهری په نجھی شایه قمانه گهمه ی به گره که ده کرد و لیکدا لیکدا دهیکوتا و دوا جار لیده گه را تا لووله ی سوتته که که دریت ده بؤوه، بهر له وهی بشکی و به خه سار پروات سوتته که که ی داده ته کانه سهر له پی چپی و بهیه ک جووله ی شیرین و ژنانه هلهیده دایه ناو زاری، وهختی جگره ی لیده برا شهر ی به نیمه دفرؤشت و چنگی ده گرتنه خوله که ی به رده می و ده بخوارد، من خوم دیومه که هندی جار به دزیبه وه گله سهری ده خوارد، به ماله که مان له گهل خولدا له زه مانیتی زووه وه سه روسه و دای گهرمی هیه، نهو دایکه خولخورم سهد جاران سویندی بو ده خواردین که تنیا له شوی بوو کینیدا له گهل باو کماندا خه وتوه، ئیدی دوی نهو شه وه چیر بیزی نه هاتوه له ته کیدا بنوی، چونکه هه میسه بونی گووفه ک و سهره نوپلکی لی هاتوه، منیش به بهر چاوی خوشک و برا شهر منه کانه وه به لاقرتیهو پیم ده گوت:

(دایکه گیان... سوعبه تی وا قورس مه که... گهر وایه چؤن چؤنی نه م دوانزه مندالته بووه؟).

چاوه پر و پووشاوییه کانی زهق ده کردنه وه و ده بوت:

(په حا که بی نه ده بی). که هپور ده بؤوه... ده بوت:

(به و لاهی خویشم نازانم کوره که م... نهو باو که ی نیوه غه زه بی خودایه... خو رهنگ نه بوو سه یرم کا... ههر به چاو... نه ری و لالا... ههر به چاو تاوسی ده کردم... ههر به هه ناسه... نه ری به خودای...!).

پیشه ی خولپریژی میراته و بو من ماووتهوه، ههر له بهر نه وه شه که تا هه نوکه من تنیا

و په به نم، هه یغم ناچئ که تاوه کو ئیستا که س بیزی نه هاتوه که چه که ی یان خوشکه که ی خوم ده قبیل بکا... دوا کچ که هز و دلخو ازم بوو، به جیهی شتم... له نامه یه کی زور بی سه روبه ردا بوی نووسی بووم که خوی نا... به لام تیهفه که یان شهر میان لیدی کچ بدن به کوریک باوکی به (گورپژ) ناسراوه، نووسی بووی:

(با باوکت واز له م گند و گووه بیئی).

یه کجار زاتم کرد و پیم وت:

(باوکه تو هیچ کار و که سپتیکی دیکه نازانی؟).

که لله یی بوو... هاواری کرد:

(نه خیر نه فندی... ده بی نه م شاره پیس و پوخله ی تو، زور شانازی به مننه وه بکات... من باش ده زانم که پیم ده لین "عه ولی گورپژ"... به لام گهر من نه بم ههر گند و گوو نه م شاره ده خوات... ههر میتش و مه گه ز چاوانیان کویر ده کات... نهوان بهر له وهی بیتز له من بکه نه وه... با بیتز له پاشه روکی خویان بکه نه وه).

ههر له سه ره تاییه وه تا زانکو من چی مه زاقی هاو پیکانم بووم، پیرا بوردنی هه میسه... من تا ماوم شهرم و تیکشکانی نهو ساتانم بیر ناچئ که مامؤستا ده پیرسی:

(باوکتان چ کاره یه؟).

هاو پوله کانم یه که یه که دلیرانه هله ده ستانه وه:

(به قال... پزیشک... عه تار... نه فسه ر... نه اندازیار... پولیس... بازرگان... زه ره نگر).

منیش به شه رمه وه... شهرم له قریوه و گالته پیکردنی هاوه له کانم... به زمان گیران و لاله پته یی خومه وه ده موت:

(زلپریژ... مامؤستا...!).

ئیواره یه کی درهنگ... وهختی دایک و خوشکه کانم بو شه شه مین جار له خواز بیینی کچیک بو من به دلشکاو ی و هه ناسه ساردی گه رابوونه وه... من له داخانا و ههر به درو خوم به خویندنه وه ی رومانیکه وه سه رقال کردبوو... باو کم یه که یه که له هه موومان رامان... وهک نه وه ی بمانژمیرئ... کتوپر هاواری کرد و پر به ژوره که نه راندی:

(کیتان مردووه؟ چی بووه؟ بوئاواهی دؤش داماون؟).

پاشان رووی کرده من و وتی:

(سبەینى كە ھاتمەو تەنەكەى زىلى ئۇ مائە دەخەمە سەرشانم و بۆتانى دىنمەو، ئۇ مائە شەرىفەى كچەكەى خۆيان نەداو بەجەناب... سەر ھەلبەر ئەفەندى... كە تەنەكەى خۆلەكەم ھىنا و لە ھەوشەكەدا ھەلمرشت... ئەوسا پىتان دەلیم: ئۇ مائە مەپوونى تىداپە نەك ئىنسان).

ئىدى لەو رۆژەو ئۇ پىاو زىلپىژە فېرى كردم كە چۆن بەھەلپشتى زەرفى پر زىل و تەنەكەى خۆلى فېردا و لە بەر مائەكان، شارەكەى خۆم بناسم.

زوو زوو پىتى دەوتم:

(كۆرەكەم بەس سەرت بەسەر ئەم كىتیبە زەردانەدا شوپكەو... گەر دەتەوئى لە خولق و ئەتواری خەلكى تىبگەى... وەرە وەك من سەیرى تەنەكەى زىل و زارىان بكە... سەیرى پاشەرۆك و گەند و گوپان... كۆپى خۆم... فېرى... دونیا زىلخانەىكى زۆر گەورەى... گەر گەرەكتە لىتى ھالى بىت... برۆ ناوى و لووتت مەرگە...).

من بەئەمەكترىن كۆپى باوكى خۆم، چونكە تا ھەنووكەش وازم لە ھىكەتەكانى ئۇ نەھىناو، بوومەتە مېرانتگرى، ھەمو دەمە و ئىوارەىكى درەنگ... درەنگتر لەو كەس مېنى، پاش چۆلبوونى ئۇ راستە شەقامەى شار دەكا بەدوو كەرتەو، وختى تارىكى لە رۆژھەلاتەو بەدزىبەو دى و پاو دەووى رۆناھى دەنى و لە دەم كەلى رۆژئاو او بەزۆر ئاودىوى دەكا... من بەتەنیا پىاسەىك دەكەم، راست و چەپ دەروانم... كە تاك تاكە مەردووم پى دەكەن و بەپەلەن بگەنەو مالى، ئىدى من ئەو بەھەل دەزانم و لە تارىكى مېھربانتر دەم بۆ پاكرەندەو سەر ھەردوو شوستەى ئەمبەر و ئەوبەرى شەقام... دەنووشتىمەو و چى رازونىازى كەوتوو ھەپە ھەلىانەدەگرمەو، رازونىازى جىماو لە كوران و كچانى شار... لەو تاكە شەقامەى كە ئىواران ماندووانە پىاسەى تىا دەكەن... بەلى... ئەو وختەى رۆناھى خۆى لە تارىكى مارە دەكا و... بەماچىكى زۆر بەپەلە دلخۆشى دەكا و جىتى دەھىللى، وەك عەبايەكى زۆر گەورە رازى ئاشكرا و نھىتى شاراو لە خۆپەو وەردەپىچى: من ئاواھى خۆ ئەوى دەكەم و خەون و خەيال و ختوورەكان لەسەر شوستە ھەلدەگرمەو، ئەو خۆ ئەوى دەكەم تا بېرى پىستەم دەبى بەدوو كەرتەو، بەلى... من نھىتى نەدركىن و ھەلگرى رازە كوژراوەكان، شار چۆل دەبى و جى دەمىن: من و شەقامى فەرامۆشكراو لەپاش شەقاو شەكەتەكان، شەقام بەشەقام تەى دەكەم... ھەر ھەموو جادە و لاكۆلانەكان... ئەو شەقامانەى دىكەش كە كوران و كچانى ھەناسەسارد و

ھەسەرەتكىش و شەرمى شارەكەم ھەموو ئىوارەىك پىاسەى تىا دەكەن... ھەموو ئىوارەىك بەپارمەتېى ھەزاران دارشەق و يان سواری عەرەبانەى ئىفلىجان دەبن و ھىلاك ھىلاك... بگرە ھىلاكتر لە ھىلاكى نا بېرەدا دىن و تىدەپەرن... ھەر ھەموو ئاومىدانە دەچنەو مالى و تف لە بەختى كەچى خۆيان دەكەن و دەلین: چ بېھوودە خۆرازاندەو لە بەردەمى ئاوپنە درۆزن و ژەنگاوبىەكان... منى رەبەنەمال بەجى دىلن بۆ خەمان و پاكرەندەو جادەى پرېو لە ھەزاران ھەژمەتى شىن و مۆر... ھەلمرېنى عەترى زۆر بىناز جىماو لە ھوادا، ھەموو ئىوارەىك جەرگم رەش دەكەن، وختى دەپانېنم، كە دەلېنى ھەر ھەنووكە لە ھەراى شەرىكى خوتىناوى و بەبىندارى و نىوەردوو بەكۆلى بەزىن و دۆرانەو؛ شكەستە دل و شكەستە بال، سەوداسەر و وىرانە حال دەچنەو مالى، دىسانەو ھەر منم دەنووشتىمەو و شووشەكانى بەر باخەلم دەردىنم و پرى دەكەم لە فرمىسكى پەنھان، لە رۆندكى رەشى رۆژاوى چا و رەشەكان، شووشەىك بۆ ئەسرىنى كچە پاكىز و شەرمەكان، دوو شووشە بۆ ئەشكى بېھوودە تكاوى قەيرەكچەكان... فرىا ناكەم... گىرفانەكانم پر دەكەم لە ئاخى گەرم و ھەناسەى ساردى كۆرەكان، لە گوپا دەزىنگىتەو تەقەتەقى ئەو ھەزارەدا دارشەقانەى كە ھەر تاوئىك لەمەوبەر كۆرە لاو و كچە جىتەكانى بەم جادەپەدا پەرانەو، لەمبەر بۆ ئەوبەر، تەقەتەقى دارشەقانەى ھەراسان و بى حالە دەكا، ساتمەكردنم لە فرمىسك و ئاخ و داخ و ھەناسەى ھەلوەرىو سەرشىتم دەكا... بەلام ئەو منم پاكترىن و بەئەمەكترىن خۆلپىژى شارەكەت... ئەو وختەى دە تۆكە فرمىسك ھەلدەگرمەو و دەپىكىنمە نىو شووشەكەم... پىم دەلین:

(ئاخ... تۆ نەتدىتن ئەو كۆرە كاكۆل رەشانەى لە شەرمى شەھوەتېكى شىت... لە خەمى چ دەرد و ژانىك و بەكۆل لەژىر لىوہە... پرەدل دەگرىان و... لەتاو ھەزىكى تەقەتكراو دەنىو پەرى رۆجدا وەك ئازىزەمردە بەدل دەگرىان).

فرمىسكە سوپىر و بەخوتىن سووربووەكان تام دەكەم... پاشان بەرۆندكە درشت و ئەسرىنە لىل و لەرزىوەكانى سەرىبەنجەكانم دەلیم... دەست دەخەمە سەر سەرى ئاخ و ھەناسە و ھەسەرەتەكان نەبا لە گىرفانمەو ھەلبوہەرىن... پىيان دەلیم: نا... من خۆلپىژىكى زۆر زۆلم... كۆپى كابرايەكى حالزانم... چۆن نایانېنم؟ ئەو وختەى زەلىلانە و بەزەبوونى بەھەزاران چاوى پر لە نىگا تىكشكاوەكانەو... ملكەچ و شەرممانە لە پى و پووزى كچە عازەب و نەبالقەكان رادەمىن... ئاخ... من تا ماوم ئاسوودە نازىم... ئاخىر من نىگای لەعنەتىم دىوارپە و ئەودىو دەبىنم... من لەودىو پىستى تەنكى كچە ئەسمەر و سىپكەلانە و

کالفا مه کان... کچانی جوانتر له جوانیی په یکه ری ئیسقان و قهفه زی سینه و یه که یه که ی دهنده و په راسووه کان ده بینم... من دوو چالی تاریکی سهر که لله سهره کان ده بینم که بونه ته زبندانی خه ونه کان، دهر پوم و هه زاره ها نیگای له شه رمان هه لوه ربو وهک ورده نه ستیره دهره وشینه وه و هاوارم بو ده کهن که تا زووه فریایان کهوم و نه هیلم هه لیانبلووشی قورگی کراوه ی زیرابه کان، ده کهومه نیو تاوه پوری قوراوی و چهند نیگایه ک روونتر له ئاونگ و له خوناو هه لده گرمه وه، تاریکه و کهس نامبینی که بو چریه و نه هه موو فسکه فسکه دهنوشتیمه وه، وهک خاوینترین... به شه ره فترین زلی پرتی شاره کهم گه سکتیک له و سه ده ها چریه یه ددهم، نه و چریانه ی له بار چوون بهر له وهی له دهم و زار بکه ونه خوار، نه و هه موو پرشنگ و ورشه ورشی چاوانه که چور چور شه رمی هه وهس و شیرین شه هوه تیان لیده تکی، به په له و شیتانه خو نه وی ده کهم بو هه زاران روانینی له پر دارماو... دزه نیگای له م و له و جیماو... هاواره هه و کردووه کانی نیو قورگیکی تاساو... کسپه ی حه زیک ناو هه ناو دارزینی و بیی به لیماو، رازیک ره نگه ربوتر له و په ربیه شه رمنه ی به په له هاتیبته ژوانی ئینسان... چی له و هه موو هه ناسه هه لوه ربوانه بکه م؟ خودا هاوار... ناخر شووشه کان پر بوون له فرمیسک، له خه می بیته وده تکان و گیرخواردن دهنیو بوتله ته نگه به ره کان کهف ده کهن و جاریکی دیکه لیم دهر ژین... شه ررم به خوم دی... ناخر که من پاکترین خو لرتی شار بم... چون پی له و هه موو خه نده خویناوی و قریوه قوراوی یانه بنیم؟ به نه فرته بی تاریکی... شه و نه بوایه چون ساقم له و هه موو فسکه فسکه رژاوانه ی ژیر په ری دل ده کرد؟ من که ی فریا ده کهوم؟ هه موو شه ویک هه زاران ماچی مردوو که نه گه بشتن به دهمی دلخواز و دلدار... هه لده گرمه وه و هه زارانیش جیده هیلم تا له شه و گاریکی تر خودا بو خو ی هه لیانکی شی... خه فته خان بووم... ئیدی خوم و ژووره کهم داگیر کراین: نه وهنده ی ئیواران به باریک خه ون و خولیا و ختوره و خه یال و خه می کوژراوه وه بجمه وه مالی... نهینی و راز و نیازی نه و دلانه هه لده گرمه وه که به سه ر ته له و فاقه وه مردن... وای له و هه موو فریو فیل و فریوانه... ناخ له ده ست نه و هه موو به ند و باوه... خو مال کهم بوته عه مباری عاتیفه ی عه مباره پو... به دهم ریوه تا مال هوه هه لده مژم: هه وای پر له عه تری نه و شوخانه ی بیته وده و مایه پوچ بوون له خو دده دن... شه وانه دهجه شان شینی نه و هه موو خه ون و خه یال و ختوره یه... نه و هه موو ئاه و هه ناسه و هاواره... راز و نیازه... نه و هه موو کسپه ی دل... ناچار... ده بی به زور جیی خوم بکه مه وه... حه ز نا کهم خه ون و خه یاله کان له ژیرما بتلیسینه وه... یا له قه له شووشه یه کی پر

له فرمیسک بدهم و ژووره کهم پری له گریان... ده ترسیم به هه له پی له ناخیک بنیم و ژووره کهم جیبیلیت و به و نیوه شه وه سهر گهر دان بی... چ نه سته مه رازیک نیوه مردوو به دهنه سته وه که له لا په لخوا بیته وه... ته نیا به وه ناسو ودهم باوکم دیته خه ونم و هه ندی شه و دلنیام ده کاته وه و ده لی:

(نافه رین روله کهم... من ته واو... وه جاغکویر نیم...!)

ته نیا منم له خه می نه وهدام پاش پیاسه ی ئیوارانی کور و کچه کان... جحیلانی چنگ و دهم پر له په پوله ی مردوو... شاجوانانی دل ژهنگرتوو... به په له هه ر دوا ی ناو ابوونی خو بان دارشه قه کانیا ن کو بکه مه وه... چهند ئیواره یه که... یان من خه یالم خه راپ بووه... یان نه و که لبه و ددانه که وتوانه ی هه لیانده گرمه وه راستین و که لبه ی نه و کوره لا وانه یه که له به رچاوانم دهن به پلنگی پیر و راوه دووی نه و کچانه دهنین که بوونه ته پیره په پوله... وای له گه مه ی بیته وهر و بی مانای راوراوتنی پیره پلنگه کان و هه لفرینی زور ماندووانه ی پیره په پوله کان... نه وهنده پیر که ئیدی نه توانن به باله فره خو له دهمی پیره پلنگه کان دوور بخه نه وه... باله زور ناسکه کانیا ن له ره گه وه ده قرتین و پیره په پوله کان نه رمه نه رمه ده که ونه سهر له پی باو دینه خوار... که ده که ونه سهر سه روگوتلاکی پیره پلنگه کان ده سله میتنه وه و زور به عه زره ته وه پیره پلنگه کان دهم ده که نه وه تا قه پیمان لیبگرن... ناتوانن... نه وهنده پیرن که دهم ده که نه وه و به یه کیدا دده ن تیکرا هه ر هه موو که لبه کانیا ن هه لده وهرین... هه ر پیره په پوله ی مردوو و ده که ویتنه به رده می پیره پلنگی په لوپو شکاو... ناچار... شیتانه و به باو هه ی په پوله ی مردوو خر ده که مه وه... له ته ک هه زاره ها بالی هه لوه ربوو... که لبه ی دارزیو... گولم گولم فرمیسک و روندکی رژاو به هه ر دوو ده ست کو ده که مه وه!.

تا به ره به یان نه و هه موو ناخ و ئوف و... نه و هه موو حه زه حه رمانه پاک ده مال... تا کهس پیته زانی هه ر هه مووی له دلما ده شارمه وه... هه ر فرمیسک و خه نده یه ک... هه ر ناخ و هه ناسه یه ک... هه ر فسکه و سرته یه ک چیرو کیکم بو ده گیتنه وه... ژووره کهم پراویر ده بی له ناخ و داخ... له حه سرته و حه ژمهت... له که لبه ی پوواوه ی پلنگه کان و بالی رزیوی په پوله کان... نه و راز و نیازانه وهک میرووله به سه ر دار و دیوار و ره فه ی کتیبه کافما هه لده گهرین، ناو چه کمه جه و چاوه ی دولا ب و کانتوره کان... وای لیها توه له په نجه ره وه برژینه ده ری و بکه ونه که لاهه که ی ته نیشتمان... وه لی جاریکی تر به سه ر دیواردا

ههلبگه رینه وه... منیش جارێکی تر جگه رسۆزانه دهیانخه مه وه نێو دلّه که م... تهقه تیان ده که م... به لێ... منم نهینی هه لگری هه مووتان... قهت نایگێرمه وه بۆ کهس خه ونه کانتان... وای له و دلّه من: چ ولاتیکی به شهرم کوژراوی... به خه مخواردووی عاشقه ناومیده کانه... چ گه نجینه یه کی... نا... چ گووفه کیکی فرمیسکی رهش و... نیگای کوژراو و... ماچی مردوو... چ عه مباریکی گه وری دارشه قه کانه... دارشه قه جیماوه کانی پاش بیاسه ی پیره پلنگ و پیره په پوله کانی ئیواران...!

(۱۹۹۷)

گه مه ی گۆرینه وه ی قه ره ویله کان

له وه ده چی من هه ره له م بیمارستانه له دایک بووبم، هه ره له م قاوشه و له سه ره هه مان ئه و قه ره ویله یه ی که هه نووکه له سه ری پالکه و تووم و به دزیبه وه خۆم خستۆته سه ره بالی چه پم و ئه و چیرۆکه ی خۆم تان بۆ دهنووسمه وه، ئه و چیرۆکه ی نه سه ره تایه کی دیاره و نه کۆتایی دی، ئه و چیرۆکه ی سه د جاره بینووسمه وه تا بگات به ئیوه و فریام که ون، وه لێ ناگات و ئیوهش نایه ن، گری چنی ئه م چیرۆکه جگه له گری دلی خۆم هیچی دیکه نییه، تانویکه شی جگه له گینگل و خۆخواردنه وه م هیچی دیکه نییه، سه ره تاکه شی زریکه و واقیه که و کۆتاییه که شی گریانیکی ئه به دی و خه ونی سه رفرازییه ک که هه رگیز نایه. من هه ره ئه وه نده له میژووی خۆم ده زانم که له رتی نه شته رگه ربیه کی قه یسه ربیه وه له سکی دایکم ده ریا نه یناوم، هه ره هه مان ئانوسات به سه ره بوونی منه وه ئه و مردوو. من مه رگی دایکم له و ژنانه بیست که جاروبار هه ره به ریکه وت له به رده م په نجهره کراوه که ی مندا هه لوه سته یه ک ده که ن و ورد و درشتی ئه و زان و مه رگه م بۆ ده گێرنه وه، هه ره جاره و به جۆریک، هه ندیك جار به ده م گێرانه وه ی ئه و چیرۆکه به شه ر دین و من ده به بیانوی شه ری گه رمی ئه و ژنه نه خۆشانه، ده ست له تیتکی یه کدی دهنین و دهنیو ئه و جه نگه بیتامه دا به شی من، بۆ هه میشه، چه ند تف و جنیویک ده بی، ئه و ژنانه ده مه و ئیواران، وه ختی زه رده په رکه وتن، قاوشه کانیان جیدی لێن و ده رژینه ناو باخچه کانی بیمارستانه که، ئه وه تاکه وه ختی که خۆ تیکه ل به پیاوه نه خۆشه کان بکه ن و واده ی ژوانیش، ژوانی نیوه شه و، له و پیاوانه وه ربگرن که تۆزه هیز و شه نگیکیان تیا ماوه، بیمارستان ده بی به ده عبا یه کی زه به للاح و دره وشانه وه ی خۆری سووتا و له سه ره شووشه ی په نجهره کان، په نجهره داگیرساوه کان، جگه له ترس و خه م هیچی دی به سه ره ئه و نه خۆشانه دا نارژینتی، بیمارستانیش وه ک ده عبا یه ک که سه د چاوی خۆینینی هه بی؛ ده وه ستی له ئاوابوونی خۆر ده پروانی و بیتاک له دلته نگی ده رده داره کانی دل و چاوه کانی بۆ چری تاریکی ده کاته وه، هه ره هه مان وه خته که من هه ز ده که م په نجهره که م بکه مه وه و له دره خته کان رابمیتیم، له شینایی ئاسمان و سووتانی ته شک و تیریتی هه وره کان، گوێ له ورشه ی گه لاکان و

چریکه‌ی مه‌لان بگرم، هەر هه‌مان ئه‌و ساته‌یه که ژنه‌کان له‌ودیو په‌نجهره‌که‌مه‌وه پیاسه ده‌کهن و به‌چرپه‌وه باسی دهره و درم و دامه‌نی خوتناوی خویان ده‌کهن، باسی ئه‌و پیاوانه‌ی که به‌دزی پزیشکه‌کان و په‌رستاره‌کانه‌وه، ده‌نیو ئاوده‌ستخانه‌کاندا، ژوانیان ده‌گه‌ل ده‌به‌ستن، باسی ئه‌و مندالانه‌ی له‌م بیمارستانه‌دا به‌ختیوان کردن، که‌چی که‌گه‌وره بوون برانه نه‌خۆشخانه‌یه‌کی گه‌وره‌تر... دوورتر، ئه‌و ژنانه ناچارم ده‌کهن په‌نجهره‌که‌م دابخه‌م و له‌ پشت جامه‌که‌وه له‌ زه‌رده‌په‌ری نه‌خۆش پروانم و له‌گه‌ل خۆری خزودا رۆحم ئاوا ده‌بی ... هۆن هۆن بۆ خۆم ده‌گریم، چاوانم ناسرم، له‌ودیو فرمیتسه‌که‌کانه‌وه زه‌ربایه‌کی سوور هه‌لده‌ستی و له‌گه‌ل مندا خۆری تیا ده‌خنکی.

تۆ بلتی گه‌ر دایکم نه‌مردبایه... وه‌ک زۆریک له‌و ژنانه دل‌ده‌ق بوایه... دل‌ه‌قییه‌ک که ته‌نیایی و دهره و چاوه‌روانی مه‌رگی بی‌واده له‌ رۆحی ئه‌واندا چاندوویه‌تی؟

من که‌ چاوم کرده‌وه و هه‌ناسه‌م دا... که‌ گه‌وره بووم: جگه‌ له‌ سه‌ده‌ها پزیشک و په‌رستار و پیاوان و ژنانی سپی پۆش و هه‌زاره‌ها نه‌خۆش و دهرده‌دار هیچی دیکه‌م نه‌دی، رهنگی سپی به‌روانکه‌ی پزیشکه‌کان و په‌رستاره‌کان و دیواره‌کان و متیلی بالیف و دۆشه‌گه‌کان هه‌میشه به‌شه‌واره‌ی ده‌خستم، به‌راپه‌وه‌کان و قاوشه‌کاندا هه‌ره‌مه‌وان به‌نیو یه‌کدیدا ده‌چن، ساتمه‌ له‌ یه‌کدی ده‌کهن، له‌ یه‌کدی دهره‌ونه‌وه، به‌ترس و گومانه‌وه له‌ یه‌کدی راده‌مپن، مه‌رگ له‌ چاوانی یه‌کدیدا ده‌خوتنه‌وه و شه‌رم دایانده‌گرئ، چه‌نده‌ها جار دیومه‌: به‌ریه‌که‌که‌وتنی عاره‌بانه‌ی نه‌خۆشه‌کان، ئه‌و وه‌خته‌ی له‌ ژووره‌کانی نه‌شته‌رگه‌رییه‌وه ده‌هاتنه‌ دهرئ، به‌ده‌م بای غاره‌وه نه‌خۆشه‌کان ده‌په‌رین و به‌ردیواره‌که‌وتن و مه‌رگی به‌ر له‌وه ناگاهاته‌وه‌یان یه‌کیک بوو. من جگه‌ له‌ داو و دهرمان، پاشه‌لی رووت و دهرزی لیدان، ئاوه‌ل‌واسین، میز و گوو به‌خۆداکردن، تف و به‌لغه‌م به‌دیواره‌دادان، ناله‌ و گریان و داد و فیغان، زریکه‌ی بوون و زریکه‌ی گیاندان: هیچی دیکه‌م نه‌دیوه و نه‌بیستوهه. له‌وه‌ته‌ی ئه‌م بیمارستانه‌ هه‌یه ئاوده‌سته‌کانی به‌رناکه‌ون، هه‌میشه گیارون و ئیمه‌ش هه‌ره‌مه‌وو به‌له‌فرکی‌مانه‌ و ره‌وانین، له‌ بۆنی کوشنده‌ی دهرمان هیچ بۆنیکی دیکه‌م نه‌کردوه، له‌ دیه‌نی مه‌رگی ناواده بترائئ هیچ شتیکی دیکه‌م نه‌دیوه، مه‌رگی جۆزه‌ها که‌س و ته‌مه‌ن: مندال، گهنج، پیر، ژن، پیاو، کچ. که‌سیک نییه‌ له‌م بیمارستانه‌ پێکه‌نی، که‌سیک لیتی خه‌نده‌یه‌کی مردووی له‌سه‌ر نانیسی، قورگی قریوه‌یه‌کی خنکاوی نییه، تاکه‌ ژنییه‌کی ژه‌نگداری لاوژیه‌کی برینداری له‌ گه‌روودا نییه، هه‌ره‌مه‌وان تووره و تووسن، دردۆنگ و بی‌میهر و سوژ، ته‌ویله‌کان گرژ و پرچر و لۆچ، لێوه‌کانیش داکه‌وته له‌ژیر باری

خه‌میکی نافۆلادا، له‌وه‌ته‌ی لێره‌م چاوه‌رتی پرشنگی نیگایه‌که‌م له‌ چاوی کچی‌کدا که‌ سوژ یان به‌زه‌بی هه‌بی بۆ من: نییه، ده‌ست به‌سه‌رداهینانیکی دایکانه‌ی ژنیکی بۆ من: نییه. به‌ده‌خترین پیاو ئه‌و پیاوه‌یه که‌ نه‌ دایکی هه‌یه، نه‌ خوشک و... نه‌ ده‌ستگیران. من له‌ هه‌موو پیاوه‌کانی ئه‌م بیمارستانه‌ به‌ده‌خترم، چونکه‌ ئه‌وانی دی، گه‌ر به‌ریکه‌وتیش بی و بۆ ته‌نیا جارێکیش بووی، به‌پتی خویان و به‌دزییه‌وه ده‌چنه‌ ژوان، وه‌لی منیکی نیفلیج که‌ به‌م قه‌ره‌ویله‌یه‌وه نووساوم: ته‌نیا ژوانیکی بۆته‌ مه‌حال.

ئه‌م بیمارستانه‌ زۆر له‌وه‌ گه‌وره‌تره‌ که‌ خه‌یالی منیکی نیفلیج بۆی بجی، من له‌و کور و تۆلاز و پیاوانه‌م بیست که‌ هه‌ولی هه‌لاتنیان داوو... وه‌لی ئاومیدانه‌ گه‌رابوونه‌وه، یان وه‌ک خویان درکاندیان: که‌وتبوونه‌ ده‌ست پاسه‌وان و یاساوه‌که‌کان، ئه‌وان به‌حه‌سه‌رتی کۆمه‌له‌ که‌سیکی ئاومید و دۆراوه‌وه ده‌یانوت: تا برۆی... ناگه‌ی به‌دیواره‌کانی.

شه‌ویکیان خه‌ونم به‌وه‌وه‌ بینی که‌ به‌سه‌ر عاره‌بانه‌که‌مه‌وه تیژ دهرۆم و قاوشه‌که‌ و راره‌وه‌کان جیدتلم، هه‌وشه‌ی پان و به‌رینی بیمارستانه‌که‌، له‌ دهره‌وه‌ سێ دهریه‌که‌وه تیده‌په‌رم و ده‌که‌ومه‌ ناو شاریکی زۆر قه‌له‌بالغ، شاریک له‌ شاری خه‌ونه‌کان، خه‌لکه‌که‌ی هه‌ر له‌ هیچه‌ پێده‌که‌نین، ویستم ئه‌و خه‌ونه‌ به‌یتمه‌ دی. ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ به‌بیانوی هه‌ناسه‌ هه‌لمژنیکی پاکه‌وه، گوايه‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌م هه‌یه پیاسه‌یه‌ک بکه‌م؛ به‌زه‌بی په‌رستاریکم جوولاند، ئه‌ویش برینپێچیکی دیکه‌ی بانگ کرد، به‌هه‌ردووکیان من و عاره‌بانه‌که‌میان له‌ پێبلیکه‌ زۆره‌کانی به‌رده‌می قاوشه‌کان رزگار کرد، به‌سه‌ر شوسته‌ پێچاوپێچه‌کاندا ملم نا، ئه‌وه‌نده‌ هه‌ردوو باسکم خولانده‌وه تا هه‌ردوو شانم که‌وتنه‌ خواری، زۆر رۆیشتم... تا شوسته‌ی کۆنکریت هه‌بوو خۆم و عه‌ره‌بانه‌که‌م تیژ دهرۆیشتم، پاشان خۆم به‌ردایه‌وه‌ به‌و نیازه‌ی بگه‌مه‌ ئه‌و دهره‌وه‌ سێ دهریه‌ی له‌ خه‌ونه‌که‌مدا دیبووم، تا هه‌تیم تیاوو له‌سه‌ر له‌پ و به‌سه‌که‌خشکی و سگه‌خشکی هه‌ردوو قاچه‌کانم به‌دوای خۆمه‌وه راده‌کیشا، سینه‌ و ده‌موچاو و هه‌ردوو له‌پ و سه‌ر ئه‌ژنۆکانم زامار بوون ئه‌وه‌نده‌ی له‌ درک و دال‌بخشن، سه‌رم هه‌لپری، له‌ بری شاره‌ قه‌له‌بالغه‌که‌ی ناو خه‌ونه‌که‌؛ دیواریکی ئه‌ستور و بلندی تاریکیم بینی، ناچار له‌ ترسانا، ترس له‌ ته‌نیایی و تاریکی تا توانام هه‌بوو هاوارم کرد: هه‌تی خه‌لکینه‌ فریام که‌ون، دوو یاساوه‌لی چه‌ته‌ول به‌ده‌نگه‌وه هاتن، سه‌رله‌نوئ منیان کێل کرده‌وه، خسته‌بانه‌وه سه‌ر چه‌رخه‌که‌، به‌نۆزه‌ به‌نیو درک و دالی زۆری وشکه‌وه‌بووی هه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ی بیمارستانه‌که‌ منیان هه‌تیاوه‌وه قاوشه‌که‌، ده‌ستیان دایه‌ بن باله‌کانم و له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌م پالیان خستم، په‌تۆکه‌یان له‌ژیر

قاچه کانهوه دهرهانی و دایانپوشیم، فرمانيان پیکردم که وهختی خهوتنه و دهبی بنووم، که جیبانهیشتم من له ژیر په تۆکه دا درکم له نه ژنۆکانم دهردههانی.

سه ره تا له قاوشی منداله کان بووم، که سمیلتم گووگره بوو... گواستمیانهوه قاوشی میتردمنداله کان، که گه بیستمه توغیانی ئه وهی ردین بتاشم هینامیانه قاوشی پیاوه کان.

قاوشه کانی کچه کان و ژنه کان و پیره ژنه کان جیا بوون، به لآم بۆ هه میسه تیکه ل ده بوون. من نه مدی بوو... به لآم له هاوړیکانم بیست... نا... من درۆ ده کم، له م بیمارستانه دا هیچ هاوړتیه کم نییه، من له نه خو شه کانم بیست که قاوشی وا هه یه هه ره هه مووی ئافره ت یان پیاوی که رولا لئ، هی کوپره کانیش جیان، که س نه یده و پرا توخنی قاوشی وهره مداره کان و سیلداره کان بکه وئ، یان قاوشی ئه و پیاوانه ی سوزنه نکیان هه بوو، ئارامترین قاوش بۆ من قاوشی ئه و پیاوانه بوو که شیرپه نجه هه ناوی ده خواردن، که چی ئه وان وهک ئه وهی خه ویان لیبکه وئ: هیدی و هیمن دهره مردن.

بیرم نایه و پروا ناکه م بۆ ته نیا شه ویک ئاسووده و ئارام خه و تیبتم، شه وان به دهم هاوار و ناله و نرکه ی نه خو شه کان هه راسان ده بووم و خه وم ده زرا، جگه له کونی چاوم، هه موو ئازای جه سته م دهرزی ئاژن بوو، من نه مده زانی بۆچی ئیفلیجی کی وه کو من له به یان بییه وه تا شه و خه و تان شریقه له سه ر شریقه م لیده ده ن، پزیشکه کانیش پتر له که رولا ل ده چوون، قه ت نه بوو جاریک له جارن، گه ر به هه له ش بی یان ریکه وت وه لآمی پرسیاریکم بده نه وه، جاریکیان پیره نه خو شیک که هه ر له و بیمارستانه له دایک بوو، سویتندی خوارد که پزیشکه کان ده میان دوو راهه ته وه، پیتی ده وتم: ئه گه ر ئه مجاره دهرزیان لیدی، لیبیان ورد به ره وه، له و دیو ده مامکانه وه ده می دوو راهیان ده بینی، پروام نه ده کرد... تا رۆژیکیان هه ر به ریکه وت په تی به سترای پشت سه ری پزیشکیک پسا و ده مامکه که ی که وته سه ر عاره بانه که ی به رده سته ی که پریو له چه قۆ و نه شته ر و مقه ست و په مو و دهرزی و خامی خویناوی، پزیشکه کان و په رستاره کان هه وسه له ی ئه وه یان نه بوو که به ئامازه ش پیمان بلتین: دهرپی داکه نه، کراسه که ت هه لکه، بکه وه سه رده م، قو لت رووت که، هه ر به سه ر جله کانه وه دهرزیه کانیان تیراده کردین، که پتر له گه ستنی دوو پیشکیک ده چوو، بۆنی داو و دهرمان هه راسانی کردبووین، ناله و نرکه و هات و هاواری دهرده داره کان، کتوپر پزیشکیک به هه له داوان ده هات و دهرزیه کی له یه کئ له و نه خو شه دم به هاواره دده و خپ ده بوو، و امان ده زانی دهرزی خه وتنه، که چی نیوه شه ویکه درهنگ چواره سته هه لیان

ده گرت و ده یان برده دهری، دهنیو تاریکیدا، که س نه زانم: متیل و به رگه سه رین و دۆشه گ و په تو چلکنه کانیان ده گۆری و هی تازه یان ده هانی، ئه و ناوه یان له خوین و میز و رشانه وه و گوو پاک ده کرده وه، له چاوتروکانیکدا چواره سته نه خو شیکه دیکه یان ده هانی، نیوه مردو پالیان ده خست و دهنیو نرکه و ناله ی ئیمه دا جیبان ده هیشته.

که سمان ناویکی نه بوو، هه ر به که و به جوړیک بانگ ده کراین: هیتی شه له ی قون خوار، فه له ج، خیله، که ریله، لاله پته، مل خوار، بی قوون، قه مبوور، مه زمه عیل، نۆیل، میزکه ر، بی دهمار، سیرمه، لاسووتاو، گۆجه... ده به ها ناوی وا که دیسانه وه وه بییری ده هینایینه وه که ئیمه له م بیمارستانه دا نه خو شیکه ئه به دین.

هه ر که فامم کرده وه خو لیای دۆزینه وه ی باوکم له که لله ی دام، وه لی مه حال بوو له و بیمارستانه دا بگه م به و خه ونه دیرینه، هه ر له وساو ه تا هه نووکه، هه ر بۆ مه زاق، نه خو شه کانی دیکه سه ده ها که سیان کرد به باوکم، هه مووشیان له و نه خو شه نیوه مردو وانه بوون که به په له دهرانه هۆلی نه شته رگه ری و نه ده هاتنه وه دهری، ئه و سه ده ها جاره بۆنی خویناوی یه که یه که ی ئه و پیاوانه م دهرده ژیر په تۆکه و به سه ریدا ده گریام، ده گریام به سه ر بۆنی باوکه ساخته و درۆکان، ده گریام بۆ مه رگی ناواده و کتوپریان، ئه و پیاوانه ی به پرتا و به به رده می قاوشه که ی ئیمه دا رووه مه رگ راده فرتیران، که س نه بوو له و بیمارستانه دا دوو سی جار سکی هه لئه درابی، به بیانووی نه شته رگه ری دل، گورچیله، گه ده، به بیانووی سندان و شیرپه نجه ی جه رگ و ناو هه ناوه وه... هه ره هه موویان دل و گورچیله و سی و جگه ر و ئه ندامانی دیکه ی له شمان گۆرابوو، نه خو شیکه ی و هه بوو تا به یانی گینگلی دده و ده گریا و پر به قاوشه که هاواری ده کرد:

(ئهی هاوار خه لکینه... من ده میکه دل م دزراوه!).

یه کیکی دیکه واهیمه ی چاوگۆرین و شیستی کردبوو، شه وان یه که یه که ی نه خو شه هیلاکه کانی له خه و هه لده ستان و به تیشکی چرایه که وه له چاوانیان ورد ده بۆوه. نه خو شه کان به چریه وه به یه کدیان ده وت: ئیمه لیره یان تا بازاری گورچیله و دل و زراو فروشتن له مه مله که تیکه دیکه دا گه رم بی، مه مله که تیک که پره له شه قام و رووبار و دارستان و مه ردوومی ته ندروست، هه ر بۆیه قه مبووریک به فیزیکه وه به ناو قاوشه که دا پیاسه ی ده کرد و هه میسه به دهم ورتنه وه ده بوت:

(من یه ک گورچیله ماوه... گورچیله یه کی من به پادشای مه مله که تیک فروشراوه!).

شهووانی پر له نرکه و ناله و کۆکین و گریانی ئیمه کۆتایی نه دههات، ته نیا وهختیک که خوشبهخت دهبووین، ئهو وهخته بوو که پیاویکی که له گهت و نورانی دههات، به خو و به جبهه یهکی رهش و میزه ریکی سپی و کتیبیک به بن بالییه وه، له تاو بوئی ناخوشی قاوشه کان ده مامکی ده به ست، له پشت ده مامکه که وه، به ده نگیکی خنکا وه وه، شهوانی پر ده کردین له خه وونی خو ش، خه وونی وا که قهت چه زمان نه ده کرد لئی وه ناگا بیین، به لئینی پیده داین که له پاش مردن ده چینه شوینیک ناوی (به ههشت) ه، له ویدا نه شه له هیه و نه کویر، نه که ره هیه و نه لال، نه له دایکبوون هیه و نه مهرگ، باخیکه پر له میوه و جوگی شیر، به قهت ژماره ی ئهو ناخ و چه سرهت و هه ناسه ساردانه ی بو ئهو کچ و ژنه نه خوشانه ی ئیره هه لیده کیشن، ئهو کچ و ژنانه ی به ته نیا له پشت په نجه ره کانه وه ده یان بیین، له وینده ری هه ره پهریزادیه و له بن درهختیکدا ریت پیده گری، یه که یه که به سه ره قه ره و ئیله کاندای ده گه راو دهستی میهری به سه ره ته و ئیله ئاره قاویماندا ده هیتنا و وه ک کۆمه لئی مندالی کفت و ماندوو ده بخه وان دین و ده چرپاند:

(بنوو رۆله که م... به قهت برینی له شت، له و باخه دووره ی به هه شتدا... گول و په ریزاده چاوه ریتته...!)

ده خه وتین هه می شه ش له ناو له پی ئهو دا بوئی جیماوی ئه گریجه و په رچه می ژن و کچه نه خو شه کانی ناو قاوشه کانی دیکه کاس و وری ده کردین، ئهو بو ئه ی نه خو شی و مهرگیش نه یکو شت بوون.

خودایه... چه نده به غیلیمان به و پیاوه ده برد که بوئی ژنی لیده هات، هه ره ده توت تارماییه کی جوانی ناو خه ونه کانه... دئ و ده روات.

شه وه های شه و، دوا ی سه فه ری ئهو، من خه ونم به و به هه شته وه ده بیینی، به لام هه زار ئه فسوس... له ویش نه مده توانی به پیتی خو م برۆم، هه می شه وه ک هه نوکه ئیفلیج و به سه ره چه رکه که مه وه به ند بووم، که ده گه ی شتمه جوگی له ی شیر و هه نگوین، ئهو ونده تینوو ده بووم که ناچار بووم خو دووقه ده که مه وه و بنوشتیمه وه، سه ننگم نه ده ما و رووه قوولایی جوگی له که سه رانگری ده بووم و ده نیو هه نگوینیکی لینج و تالدا ده خنکام، له تاو خنکانی خو م راده په ریم، جار جاریش ده مدی: کچیک که کراسیکی شین و زۆر ته نکی له به ردا بوو، به نیو گولزاره کاندای، بی ئه وه ی پیتی به ر چیمه نه که بکه وی، راید کرد و تاوی ده فری، به خو م و چه رکه که مه وه دوا ی ده که وتم، بپرای بپر نه مده گرت، هه موو جاریک له نیو بیتشه لانیکی

چردایم بزر ده بوو، ده گه رام... ده گه رام، که چی کتوپر پلنگیکی به له کم لپه یدا ده بوو، به یه ک قه له م باز تاوی ده دامی و ده یخوارم، ده نیو که له کانی وه ناگا ده هاتم.

به عه زه ته وه بووم جاریک له جارای دایکم میوانی خه ونیکم بی، تا ده بوورامه وه و ده خه وتم دو عام ده کرد و ده گریام... که چی هه رگیز نه ده هات، نه ک هه ر من... بگره ها وه له کانی شیم پر په دل تیر دایکی خو یان نه دی بوو، بو نیان نه کرد بوون، سالی یه ک دوو جار به په له کویان ده کردینه وه، یه ک دوو با وهش و ماچی به په له و چه ند تکه فرمی سکیک و هه ناسه ی سارد و دل داخو ریان... ئیدی هه ر که سه و قاوشی خو ی، ئهو ته نیا وینه گره ش که به قاوشه کاندای ده سوورایه وه، به خو و به کامیرای فلاشداره وه، ته نیا ئهو وه خته وینه ی نه خو شه کانی ده گرت که پزیشکه کان ده یانزانی هه رچه ند سه عاتیکی دیکه یه و ده مرن، ئهو وینانه ش ده خرانه ناو فایله کان و له پال هه ندی زانیاری و میژووی په یوه ندیدار به و نه خو شانه وه فری ده درانه ناو دۆلابه کانه وه، هه ر ساله و جاریک ده ماندی، ده نیو حه وشه ی بیمارستانه که دا گردیک له و فایله هه لده درانه وه و ده سووتینران، ئیمه ش له و دیو په نجه ره کانه وه، سه رکز و مه لو لانه، له و گر به بلنده راده ماین که به لرفه لرف ئاسمانی بیمارستانه که ی پر ده کرد له دوو که ل، ئهو شه وه خه ومان ده زرا و له ژیر په توکاندا ده گریان، ده مانزانی رۆژیک دئ و هه ریه که مان ده بی به فایلیک و ده سووتی، که س... هیه کس به ناو نویشانمان نازانی، رۆژی دواتر، بیجگه له من، نه خو شه کانی دیکه ده چوونه سه ر خو له میشی جیماوی پاش سووتانی فایله کان، هه ر به ریکه وت له ته وینه ی مردوو هه کان و په ری نیوه سووتای پر له شه ره پشیله ی پزیشکه کانیان ده دۆزییه وه، که چی قهت نه بوو جاریک له جارای به ریکه و تیش بی نه خو شیکی وینه یه کی نیوه سووتای دایک و باوکی ده نیو ئهو خو له می شه دا هه ل بگریته وه، وینه کان و ره ش هه لده گه ران که زۆر به زه حمهت خاوه نه که ی بنا سرتته وه.

هه ر له م بیمارستانه دا خو یندنه وه و نووسینیان فیر کردین تا بتوانین خسته ی خو اردن و ده رمانه کاتمان بزانی، جگه له میژووی ده رد و درمه کان هیه چی دیکه مان نه ده زانی، ده شمانزانی یه که مین دامه زرتنه ری بیمارستانه که کتی بووه، ئهو پیاوه ی که وینه یه کی گه وه ی له هه ره موو قاوشه کاندای، به دیواره وه و له نیو چوارچوبه یه کی زیریندا هه لئو سار بوو، وینه یه ک له و وینه کۆنانه ی که پر له له سام و ترس و هه بیته، سمیل و ریش تی که ل، ماش و برنجی، دوو چاوی گه ش و کراوه که پر بوون له پر شنگیکی تی که ل له میهر و تووره یی. دوا سه ر بو ده ی ئهو پزیشکه ش ئهو بوو که تا هه نو که ش ماوه و سه رگه رمی

دامه زانندی دهیها بیمارستانی دیکه یه، پیری پی که نه خستوه، بیمارستانی واکه له وهی ئیمه گوره ترن، ئەم پیره پزیشکه به دهستی خۆی حکمه تیکی نووسیوو که به سه ر سهری هه ره مو مانه وه هه لئو اسرابوو:

(ئەم دونیایه جگه له بیمارستانیکی گه وره هیچی دیکه نییه!)

بیستمان که خۆی دهست و قاچیکی دهستکردن.

سالی جارێک مامۆستایه کی پیر و که نهفت دههات و یه که یه که ئیمتحنانی ده کردین: له میژووی په یدا بونی دهر د و درمه کان و ناوی دهرمانه کان، چۆنیه تی به کاره ی نانیان، رهنگه کانیان، تامه کانیان، بۆنیان، ته مهنی گیرانه وه یان و به سه رچوونیان، ئیمه که ناوی خۆمان نه ده زانی، ده بوو ناوی هه ره موو دهر د و دهرمانه کان بزانی و نه زه ریان بکه یین، ناوی هه موو ئەو په رستار و پزیشکانه ی له خزمه تی ئیمه دا مردن و ئەوانه شی که ماون، زۆر بوون ئەو نه خۆشانه ی له ترسی دهر نه چوون و سزا نیوه شه و دهر مردن.

که سمان رووخساری خۆی نه ده دی، که س له ته ئاوینه یه کی پی نه بوو، زوو زوو به یه کدیمان دهوت:

(ئهری چۆنم ده بیینی؟)

(باشم؟)

(پیر نه بویمه؟)

(سه ر و ردینم سپی نه بووه؟)

(زۆر لاواز نه بویمه؟)

(رهنگی چاوم چۆنه؟)

وه لاهه کانیان، هه رگیز، دلخۆشکه ره نه بوون، که س نه بوو به زه بی به وی دیکه دا بیته وه و درۆیه ک هه لبه ستی.

شه وانه درهنگ، سه ره ختی پشووی پزیشکه کان و په رستاره کان، هه رجاره و دوو سی گه نجی چاونه ترس و سه رکیش، که بو دوا جار بونی مه رگ ئازای ده کردن، له نیو ئاوده سته کانی پشته وه ی قاوشه کان ژوانیان له گه ل ئەو کچه نه خۆشانه ده به ست که هالاوی بۆگه نی مه رگ له ده میانه وه دههات، هه رله وی... زۆر به په له، بی ئەوه ی که س ده موچاوی ئەوی دیکه بیینی: دوو سی ماچی بۆگه ن و ده ستله ملانییه کی به له رزه له رز و مردووانه،

رامووسانیکی به پرتاو، دهست گۆج بوون به ده م دا که نندی به په له ی دهر پی و هه لدا نه وه ی کراسه کانه وه، دوو سی حینگ و خۆراته کاندن و ناهیتی پر له شهرم و خنکاو و را کردنه وه بو ناو قاوشه کان. جاروبار تا وه کو ئاسووده بن و به کا وه خۆ ده ست له ملانیی یه کدی بن، ناچار، ژوانیان له وه هۆله گری ددها که پر بوو له ته رمی مردووه کان، له وی دا خۆیان ده گر خاند و درهنگتر ده مانه وه، پیاره کان ده یان توانی ده نیو تاریکی دا ده ست له سینه و مه مکی ژنه کان بکو تن، کو ترانه هه ر ده په نج به ره للا بکه ن تا ورده ئاکار و رووخساری ماندووانه ی ئەو کچ و ژنانه سه ح بکه نه وه، تا وه کو دلنیا بن له وه ی که دۆستی یه ک شه وه یان تارمایی و رۆحی مردووه کان نین، به لکو ئەوه تا لووت و گو تچکه و چه ناگه و ده م و لیو و قژیان هه یه. هه ندی جار له شه وانی زۆر تاریک و ئەنگو سه تچه چاودا پیاره کان په لیان ده کوتا و به سه ر ژنه مردووه کاندا ده که وتن و ئەو ته رمه ساردو سپرانه له ژیر قورسای پیاره کاندا ده یان تاندا، هه ندی کیان له گه رمه ی رامووساندا به سه ر تالترین حه قیقه تدا وه تاگا دههاتن، ئەو کاته ی یاسا وه که به چرایه که وه دههات و ده ی دی پیاره کان چوونه ته گژ ژنه مردووه کان، ئیدی له گه ل قریشکه ی یاسا وه که چاویان ده کرده وه، چی بیینی؟ خۆیان ده بیینی و ده میان خستۆته ناو ده می ته رمه کان و زه نده قیان ده چوو، له ژیر ورگی په نماوی ژنه کانه وه سه ره تا تکی یان ده کرد، ئیدی دوا ی ئەوه به ده م دهر دیکه وه ده تلان وه که بگه ر پزیشکه کانیان هیچ شتی کیان له مه ر ئەو دهر ده نه ده زانی: سه ره تا به لیوه ه لوه رین دهستی پی ده کرد، پاشان ددان که وتن و دوا جاریش به هه لوه رینی په نجه کان کو تایی دههات.

ئوه به ته نیا من بووم که نه مده توانی له سه ر چه ر خه که راست بیمه وه و له سه ر هه ردوو پی بوه ستم و کچۆله یه کی شهرمن و نه خۆش رامووسم، هه می شه زوو ده خزامه ناو پیخه فه که م به و ئومیده ی خه وم لی بکه وی و ئەو په ریزاده کراس شینه له خه ونه کانا و ده ره بکه وی، منیش به سه ر چه ر خه که مه وه را وه دووی بنیم، که چی هه موو جارێک ده نیو بی شه لانه که دا لیم بز ده بوو، دوا جار ده بووه به پلنگه به له که که و په لاماریک و ده که وتمه ژیر که لبه کانی، هه می شه له گه ل زریکه و هاواری نیوه شه وانی من نه خۆشه نیوه مردووه کان راده چه نین، که س... هیچ که س خه ونیتیکی خۆشی نه ده دی، ناچار هه ندی کمان ده بوو درۆ بکه ن و مۆته که کانیان بگۆر نه وه به خه ونی خۆش، له وه دا ته نیا که سیک که حه کایه تخوانی خه ونه جوان و پر درۆکان بوو کوره لاویکی نابینا بوو، به بازنه یه که له نه خۆش گه مارۆمان ددها، به ده م گیترا نه وه ی خه ونه کان هه ره موو ئازای جه سته ی ده جوولاند، هه ردوو ئەه برۆ و برژانگه کانی، به هه ردوو ده ست و هه ردوو قاچه کانی ددهوا، خۆی ویک ده هینایه وه، گرمۆله

دەبوو تا پر چنگیتکی دەمایهوه، پاشان خۆی لیکدی دەکیشایهوه وهک خه‌رتەلیک که بیهوی بفری و باله‌کانی لیکدی دەدا، دواجار که ده‌گه‌یشتە دوا رسته‌ی خه‌ونه‌ی ساخته‌که‌ی به‌ه‌ردوو چنگ قژی پری خۆی دهرده‌هانی، هه‌ندیک له‌ نه‌خۆشه‌کان بپرای بپری خه‌ونیان نه‌ده‌دی، بۆیه‌ ناچار ده‌بووین بۆ چه‌ندین جار خه‌ونه‌کان بۆ ئه‌و نه‌خۆشه‌ی بێ خه‌ونانه‌ بگێرینه‌وه، پزیشکه‌کانیش به‌عه‌زته‌وه‌ بوون که بزائن ئیمه‌ چ خه‌ونیک ده‌بینن، له‌ ده‌فته‌ریکدا ورد و درشتی خه‌ونه‌کانی ئیمه‌یان ده‌نووسییه‌وه، هه‌ندی جار شیتانه‌ ده‌ستیان راده‌وه‌شاند... یانته‌ ها: دووباره‌ و... سیتباره‌ی بکه‌ره‌وه، خه‌یالی پری له‌ فیشال و خه‌ونی درۆ و شپرزهی و ترسمان له‌ پزیشکه‌کان وای لێده‌کردین که له‌ ناوه‌راستی گێرانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کاندا لال‌ بین.

وه‌رسی و بێزاری له‌ خه‌ون و خولیای درۆ، له‌ دهرمان و دهرزی، له‌ بینینی مه‌رگی سه‌ده‌ها هاوه‌ل، له‌ بیاسه‌ی ناو قاوش و راره‌وه‌کان، له‌ ژوانی ژنه‌ مردووه‌کان، له‌ هه‌لاتن و نه‌گه‌یشتن به‌مه‌مله‌که‌ته‌کانی ئه‌ودییو شووره‌ بلنده‌کانی بيمارستان وایکرد تاک و ته‌را خۆ بکوژن: له‌ ژه‌ره‌وه‌ بیه‌گه‌ره‌ تا ده‌گا به‌خۆخسته‌ خواره‌وه‌ له‌ سه‌ریان، زوو زوو چنگیتک حه‌بیان له‌ ده‌ست یه‌کیتک دهرده‌هانی، هه‌بوو خۆی به‌قولایی بنمیچه‌وه‌ هه‌لده‌واسی، هه‌بوو ته‌له‌کانی پاش نه‌شته‌رگه‌ری ده‌چیراند، یان ده‌مامکی ئوکسجینی وه‌لاده‌دا، یان به‌گوێزانی‌یک شاده‌ماری مه‌چه‌کی چه‌پی ده‌قتراند یان سۆنده‌ی خۆینه‌که‌ی. زۆر شه‌وه‌ له‌ شاته‌شات و داد و فیغان و زریکه‌ی له‌ناکاو ژنه‌کان وه‌تاگا ده‌هاتین، گریانی سه‌ده‌ها مندالی زنده‌ه‌قچوو... ئه‌و وه‌خته‌ی ژنی‌یک به‌بالایه‌ک له‌ گه‌روه‌ به‌نیو قاوش و راره‌وه‌کاندا ده‌سووتا و غاری ده‌دا، پیاوان له‌ خه‌و راده‌چه‌نین و توخمی ژنیان به‌نه‌فهرت ده‌کرد که نازانن چۆن خۆ بکوژن، له‌ودییو ته‌لبه‌ند و شیشه‌کانه‌وه، له‌ودییو دیوار و دهرگا و په‌نجه‌ره‌کانه‌وه‌ هاوه‌له‌کانم ماچی مردوو‌یان بۆ کچه‌ نه‌خۆشه‌کان هه‌لده‌دا، ئه‌وانه‌ی که به‌ده‌گمه‌ن ده‌ویزان بچنه‌ ژوانی ناو ده‌سته‌خانه‌کانه‌وه، له‌و دووره‌وه، هه‌ر به‌ته‌ماشاش... به‌نیگای زه‌رد و مردووانه‌وه‌ له‌ تارمایی یه‌کدی راده‌ماین، ئه‌و وه‌خته‌ی له‌ژێر دره‌خته‌کانی بيمارستانه‌که‌دا به‌درۆی هه‌ناسه‌ هه‌لمژبنی‌کی پاک خۆمان له‌ قاوشه‌کانی ژن و کچه‌کان نزیک ده‌خسته‌وه‌.

به‌یانیان زوو... بۆمان هه‌یه‌ له‌ خه‌و هه‌لسین و له‌ په‌نجه‌روه‌ له‌ کوژرانی کازیوه‌ و ره‌وینه‌وه‌ی ته‌می به‌یانی و گزنگی کز و شه‌رمی خۆره‌لاتن بیه‌نین، پاشان هه‌ره‌مووان له‌ به‌رده‌می ناو ده‌سته‌خانه‌کاندا گرد ده‌بینه‌وه‌ و چاوه‌رپێی ئه‌و نه‌خۆشانه‌بین که ماوه‌به‌کی درێژتر

له‌وه‌ی که‌سیتک بتوانی چاوه‌رپێ بێ... ده‌بێ چاوه‌رپێ بێ... چاوه‌رپێ ئه‌وانه‌ی یان سکیان ده‌چی و ره‌وانن یان قه‌بزن و ده‌نقین، سه‌رله‌ئێوارانیش تا خۆر ده‌که‌وی له‌ زه‌رده‌په‌ر ده‌روانین، ئه‌وه‌یان ره‌نگی په‌ریو و زه‌ردمان زه‌ردتر ده‌کات و هه‌ره‌هه‌موومان له‌گه‌ل ئاوبوونی خۆر ئاوبوونی روژنیکی دیکه‌ی ته‌مه‌نی خۆمان وه‌بیر دیته‌وه... ئه‌و روژه‌ پری دهرده‌انه‌ی له‌و بيمارستانه‌ بیه‌هوده‌ به‌ (با)ی ده‌ده‌بین... بۆچی و له‌ پای چی؟ که‌س نازانی. هه‌ندیکمان که دواجار خۆر له‌ دم که‌ل ئاوا ده‌بێ و هێدی هێدی تاریکی ده‌رپۆی وا به‌کۆل ده‌گرین تا نیوه‌شه‌و ژیر نابنه‌وه، ئه‌وانه‌ ئه‌و نه‌خۆشانه‌ن که‌ پروا ناکه‌ن به‌یانی بۆ جارنیکی دیکه‌ خۆر هه‌لێ و ئاسمان و بيمارستان رووناک بینه‌وه، ئه‌وانه‌ن که‌ زنده‌قیان له‌ تاریکی چوو و تا نه‌بوورینه‌وه‌ خه‌ویان لێناکه‌وی، به‌خته‌وه‌درترین نه‌خۆش ئه‌و که‌سه‌ بوو که‌ بێ داو و دهرمان، بێ دهرزی، بێ گریان بنوی، بێ خه‌ونی ناخۆش و نرکه‌ و ناله‌ و پرخاندن، هه‌ندی شه‌وه‌ له‌سه‌ر پرخاندن و ناله‌ و هاوار و گریانی نه‌خۆشه‌کان ده‌بێ به‌شه‌ر و تا به‌یانی که‌س ناسه‌وه‌ی. چه‌نده‌ها جار هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ نه‌خۆشیک لووتی گه‌راوه‌ و ده‌پرختی، به‌ده‌ نه‌خۆشی دیکه‌ ده‌یانخکاند، سه‌رینێکیان ده‌خسته‌ سه‌ر دم و هه‌ناسه‌یان له‌به‌ر ده‌بێ، خۆر ئاوبوون زیده‌ غه‌مناک و جه‌رگه‌ره‌، چونکه‌ مه‌رگی ئه‌و هه‌موو دۆست و هاوه‌لانه‌مان ده‌هاته‌وه‌ یاد که‌ له‌ قاوشه‌کانه‌وه‌ چواره‌سته‌ لاشه‌کانیان له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کان هه‌لگیران و فرێدرا نه‌ سه‌ر ته‌خته‌ی ساردی ناو هۆلی ته‌رمه‌کان. شه‌وان که‌ دوا مۆمی قاوشه‌که‌مان ده‌سووتی و ئیدی ده‌کوژیته‌وه‌ و که‌س ئه‌وی دیکه‌ نابین، کورپه‌ جحیله‌کان ده‌که‌ونه‌ سه‌رده‌م و به‌زیکه‌ زیکیتی ناریک هه‌ره‌هه‌موو ئاسمانی قاوشه‌که‌ پری ده‌بێ له‌ هه‌را و ده‌نگه‌ ده‌نگ، تا دی زیاتر هه‌وا پری ده‌بێ له‌ هه‌ناسه‌ و هانکه‌ هانک، له‌ پاش تاویکی درێژ پیاوه‌ بیه‌ره‌کان وه‌رس و بێزار و داخدار جینیو به‌توخمی نیرینه‌ ده‌ده‌ن... به‌تاریکی... به‌وه‌ شه‌هوه‌ته‌ی ناھیلێ مرۆف ئاسووده‌ و ئارام بنوی، له‌ناکاو ئه‌و زیکه‌ زیکه‌ نه‌ده‌ما و هانکه‌ هانکی کورپه‌ دهرده‌اره‌کان به‌وه‌ کۆتایی ده‌هات که‌ قاوشه‌که‌ بۆ چه‌ند چرکه‌یه‌ک کپ و خامۆش ده‌بوو، جگه‌ له‌ کۆکه‌ و قرخه‌قرخ و خیزه‌ی سینگی هه‌ناسه‌سواره‌کان و ناله‌ی کتوپری نه‌خۆشیک هه‌یچی دیکه‌ت نه‌ده‌بیه‌ست.

ناخۆشترین شه‌وانی‌کی ئه‌و بيمارستانه‌ ئه‌و شه‌وانه‌یه‌ که‌ سالی دوو سێ جار چه‌ندین لای له‌ خۆینه‌گه‌وزیودا به‌پرتا و دینه‌ ناو قاوشه‌کانه‌وه‌، فرکان فرکان به‌سه‌ر عاره‌بانه‌کانه‌وه‌ ده‌یانیه‌تن و ده‌یانبه‌ن، هه‌یچ شتی‌یک نامینێ خۆیناوی نه‌بێ، که‌سیش نازانی له‌ کوپه‌ هاتوون، سک در و سه‌ر و گوێلاک شکاو، ئیدی له‌و شه‌وانه‌دا نرکه‌ و ناله‌ی به‌رده‌وامی

ئەو برىندارانە ھەرھەموومان ھەراسان دەكات، زەویی بەرپیتیان بۆنى خوتىنى لىدى و رەنگى خوتىن بەسەر ھەموو شتىكەو دەنووسى، لە پاش تىمارکردن... دواى سى چوار مانگ كە دەھاتتەو سەرخۆيان، لە پاش چەندىن نەشتەرگەرى قورس، ئەو وەختەى پرسىارمان لىدەکردن، ھىچيان بىر نەمابوو، سەرسام و ئەبلەق لىمان ورد دەبوونەو، رادەمان و بەس، كە پرسىارى زۆرتەمان دەکرد دەياندايە پرمەى گريان و ژىر نەدەبوونەو، كە ژىرەش دەبوونەو بەدەم ھەنسكەو ئەوئەدى نەدەما سەريان بەرگەى مەو دەرىي.

من تەنيا كەسەىكەم لەم بىمارستانەدا كە بەدزىيەو و لە دەفتەرىكدا ھەموو ئەو خەم و خوتىناو تۆمار دەكەم، تەقەت لەژىر سەرىنەكەمدا دەيشارمەو، ئەو دەفتەرم ئاسان دەست نەكەوت... يان با بلىم دەفتەرەكان، لە پاش تەكا و پارانەو ھەيەكى زۆر بەزەي پەرسارى چارەش و سپىكەلانە دەجوولەيم، ھەموو چارىك كە دەفتەرىك دەداتى... پىم دەلى:

(بە مەرجى ئەوئەى چى تىا دەنووسىت و چى رەسم دەكەيت... من بىبىم!)

ھەلبەت بەلبنى پىدەدەم، كەچى كە دوا لاپەرەى دەفتەرەكە رەش دەكەمەو و ئاسوودە دەنووم، كە بۆ بەيانىيەكەى دەست دەبەم دەفتەرەكە بدۆزمەو... كەچى دەبىم لىيان دزىوم، بەھزار ترس و نەق و فەلاكەتەو ياداشتەكانى خۆم دەنووسمەو، خەونەكانى خۆم، ترس و شەرم و دوولەيم، ھى ھاوئەلەكانم، ژمارەى ئەو نەخۆشانەى لە رۆژىكدا، لە ھەفتەيەكدا، لە مانگىكدا دەمرن، ئەوانەى بەرىن و بىمەو تازە دىن و قاوشەكان پىر دەكەن لە ھەراوھەوئەى مەرگ، ناوى دەرد و درمە تازەكان كە قەت نەمىستون، دەرمانى كۆن و تازە، وەلى بەر لەوئەى دوا رستە تۆمار بەكەم و قفلى دەم: ئەو دەفتەرى ياداشتەم لىدەدزن... كى دەيدزى؟ نازانم، ھەموو چارىكەش بەسەر چەرخەكەمەو بەناو قاوشەكە و راپەرەكاندا دەخولتەمەو و ھاوار دەكەم:

(كى دەفتەرەكەى دزىوم؟)

كەس وەلامم ناداتەو، وەك ئەوئەى ھەرھەمووان كە و لال بن.

پىر بەئاسمانى قاوشەكە دەقيژىم و جنىو دەدەم:

(بى شەرەفىنە... دەفتەرەكەم بەدەنەو).

لەتاو قىژەى ناقۆلاى من ھەرھەموو نەخۆشەكان كاس دەبن و لەژىر پەتۆكانەو سەر دەردىن و شىتەنە لىم ورد دەبنەو و پاشان پال دەكەونەو.

دواچار ياساوتىكى كەتە و چەتەول بەشەپالەكە پەناگويم ئاگر دەدا و چاوانم پىر دەبن

لە گريان، وپ و كاس دونىام لە بەرچاوتارىك دەبى، جنىوى پىس بەدايك و باوكم دەدا، وەك مەلوتكەيكە ھەلمدەگرى و فرىم دەداتە سەر پىخەفەكەم، تاوتىك و پەرسارىك دى و دەرزىيەك لىدەدا تاوئەكو بسەرەوم، چارىكى دىكە بەدەم تەكا و پارانەو دەگرىم و داواى دەفتەرىكى دىكەى لىدەكەم، گومان لە دزىنى ئەو ھەموو دەفتەرە دەكا... كەچى دواچار دلى نەرم دەبى...

دەفتەرىكى دىكە و پىرگەنەو و دزىنى و شىتبونى من و دەرزىيەكى دىكە و سەرەوتن و... ھەستانەو و پارانەو و دەفتەرىكى دىكە و دزىنى و دەرزى و سەرەوتن و... دەفتەرىكى دىكە و... دىكە و... دزىيان...

خودايە ھاوار... چەندە شەيداي ئەو بووم مېژووى ئەو بىمارستانە و نەخۆشەكانى بنووسمەو، بەكەمە دواى نرەكە و نالەكان، ھەناسە مردووەكان، چەندە حەزم دەكرد وشەكانم بۆنى خوتىيان لىبى، زەردىن وەك رووخسارى سىلدارەكان، رستەكانم درىژ بن وەك شەوانى درىژى خەوزران، قوول بن قسەكانم وەك برىنى قوولنى گەنجە لە خوتىن گەوزىوہەكان، شىتەنە ژمارەى كوئىنى پىرەمىردىكە تۆمار دەكرد ئەو وەختەى بۆ ھەناسەيكە لە تىمە و خودا دەپارايەو... نەدەھات، زرىكەى بى ئامان و بى شومارى ژن و كچە نامرادەكان، ژمارەى ژوانى بەپەلە و پىچراوى ناو ئاودەستخانەكان، ھەلەتنى ئەو نەخۆشانەى قەت نەدەگەيشتنە ئەودىو شوورەى بلىدى بىمارستان، دەموىست بىخەمە ناو دەفتەرەكەم: ھەرھەموو رۆندكە رژاوەكان، رەنگى كەم بەمۆرىكى تۆخ حەژمەتى كچە تەنياكان، بىاننووسمەو ھەرھەموو مۆتەكەكان... وەلى ھەزار ئەفسوس... لەو دەچى پزىشكىك، پەرسارىك، برىنپىچىك يان يەكى لە نەخۆشەكان بەنھىنەى ئەو دەفتەرەم بزانتى، بەنھىنەى ئەو لەزەتەى كە لە بىرمى دەباتەو: من ئىفلىجم، لەو دەچى بەخەنى و خۆشى و شاگەشكەبوونم بزانت ئەو وەختەى سەرگەرمى رەسم و نووسىنەكانم، داخيان ناچى كە تامۆمى ژوور سەرم نەكوژىتەو من ناخەوم، لەو دەچى بزانت ئەو تۆمارە ناگوژمەو بەژوانەكان... وەلى قەت نەياندەھىشت تەواوى كەم تۆمارەكەم، ھەر بۆيە كەس، ھىچ كەس، تا ھەنووكەش بەمىژووى ئەم بىمارستانە نازانتى، بەتەنيا شىتەك كە دەبزانتى مېژووى ئەو پىاوە پىر بەھەبەتەيە كە وىنەى لە ھەرھەموو قاوشەكان، بەدىوارەكانەو، ھەلئاسراو، دامەزىنەرى ئەم بىمارستانە، خۆژيان و سەرگوزشتەى پزىشكەكان و پەرسارەكان و برىنپىچەكانىش ھەر پىر لەغز و پەنھان بوون، كەس نەيدەزانى لە چ زەمانىكەو لەو بىمارستانەدا نەخۆشىن، بۆچى لىرە لە دايك بوون؟ بۆچى لىرە دەمرىن؟

بۆچی تا ئەبەد نەخۆشین و ساغ نابینەوه؟ بۆچی بێ ناوین؟ بۆچی شوورەى چوار دەوری
بیمارستانە که ئەوئەندە بلنډە که دەبێ دە نەخۆش پشت بۆ یەكدی دابنێنەوه تا ئەوێ
سەرەوه دەستی بگاتە تەلبەندەکان و هەرەموو جارێکیش بەسەر یەكدیدا برمێن.

لە بیمارستانێکی وا گەورەدا هەمیشە بەهەلەى نەشتەرگەری دەبەها کەس دەمردن،
هەبوو گورچیلەى رزابدۆه، کەچی سکبان هەلڤەدری و بەدوای ئەو سەنداندا دەگەرێن کە لە
گەدەى دابێ، هەبوو دەردە دلێ بوو، کەچی نەشتەرگەری زراویان بۆ دەکرد، هەبوو
رۆماتیزم گێتری کردبوو، کەچی لە گورچیلەیدا بەدوای ورده بەردەکاندا دەگەرێن، هەبوو
شېرپەنجە جەرگی دەخوارد، کەچی نەشتەرگەری قورگیان بۆ دەکرد. زۆرجاریش دەبوو
بەهەللا و مەزاق ئەو وەختەى چەقۆیەك یان نەشتەرگەری دەنێو ورگی نەخۆشێکدا جێ
دەما، ناچار سەرلەنوێ سکبان هەلڤەدریبەوه، نەشتەرگەریان دەردەهانی، کەچی لە تەنگە
تاوی مقەستیکیان بێر دەچوو، ناچار بۆ جاری سێبەم سکبان هەلڤەدايەوه، ئەوکاتەى کە
پزیشکەکانیش پێیان نەدەزانی، نەخۆشى سک هەلڤەراو پاش ئەوێ بەنجەکە بەری دەدا
شەو و رۆژێک لەسەر سەر دەخولایەوه تا دەمرد.

هەرچەند رۆژێک لەمەوبەر زانیمان کە ئێمە چەندە دزیو و ناشیرینین، چ زوو پێر بووین،
زانیمان رەنگی ئێمە و رەنگی مردووکان چەندە لە یەكدی دەچێ، ئەو حەلەى چاوانی
خۆمان بینی؛ ئەوسا زانیمان کە مەحاله گلێنەیهك جێی ئەو هەموو ترسە لە خۆیدا کۆ
بکاتەوه، تەوێلێ چرچ و لۆچاویان، ئیسقانی دەریهەریو هەردوو لا روومەتەمان، ئەو رۆژە
زانیمان کە چەندە ماندووین، چەندە لەو پیاوانە دەچین کە لە مۆم دروستکراون، ئەو
وەختەى توانیمان دواى دەیهەا پیلانی ورد و رێک چنراوى شەو و رۆژانمان ئەو لەتە
ئاوێنەیه لە گیرفانی یەكێک لە پەرستارەکان بدزین، ئێدی یەكەیهکە نەخۆشەکان لەتە
ئاوێنەکان بۆ یەكدی رەت دەکرد، هەر نەخۆشە و سەیری رووخساری خۆی دەکرد و
دەزیریکاند، بەترسەوه هەلڤەدايە سەر پێخەفی نەخۆشەکەى تەنیشتییهوه، هەرەك بلێی
پەنگر بێ و هەلڤەدا، جارێکی دیکە داواى دەکردهوه، لە رووخساری خۆی رادەما و هۆن
هۆن دەگریا، ئەو لەتە ئاوێنەیه هەرەموو قاوشەکانی کرد، وەك هەر شتیکی دەگمەن و
سیحراوی لە شکان و بزبوونی دەترساین، دواى دزینی ئەو لەتە ئاوێنەیه گلەییان لە
یەكدی دەکرد:

(بۆچی نەتوت کە من لە مردوو دەچم؟).

(بۆچی دەتوت: چاوت شبنه و دلّت خۆش کردم؟).

(بۆ پیتان نەوتم کە من خێلم؟).

(بۆ نەتەنوت کە هەموو سەرم سێی بووه؟)

(دەبوو پێم بلێن کە لایەکی روومەتم سووتاو و عەبیدارم).

گلەیی و گازانڤەیهکی زۆر، مەسەلە دزینی لەتە ئاوێنەیهک و رووخساری دزێومان نییه،
بەلکو دەبوو بیانووبەکمان هەبێ پێوهی سەرقال بێن، کاتیک بێ بۆ رەواندەوهی وەرپسی و
بیتزازی، چەندین مانگ تێدەپەری و جگە لە مەرگی هاوئەلەکانمان هیچی دیکە نەبوو
کەمەکی سەرگەرمان بکات، هەموو درۆ و هەموو راستییەک بۆ ئێمە چونیک بوون، ئێمە
لە گێچەلێک دەگەرێن خۆمانی تیا ون بکەین. پاش چاوه‌روانییهکی درێژ دزینی لەتە
ئاوێنەیهک بوو بەبابەتی هەرەموومان، دەبوو هەر رۆژە و لای یەكێکمان بێ، بریارمان دا
کە ئەگەر لەلای هەر نەخۆشێک بزبێ، یان نەینییەکەى بگەیه‌نیتە دەم پزیشکێک یان
پەرستارێک: ئەو بەهەرەموومان دەیخنکێن، چەندە حەزمان دەکرد یەكێک هەلەى وا
بکا و بزری بکات، یان نەینییەکەى بۆ پزیشکێک رەت بکات، چونکە ئەوسا لەو لەتە
ئاوێنەیه رزگارمان دەبێ کە رووی دزێوی خۆمانی پێ ئاشنا کردین، جگە لەوێ کە
کوشتنی ئەو نەخۆشە خیانه‌تکارە دەبوو بەبابەتیکی تازه و چەند شەو و رۆژێک پێی
دەژایین. تا ئەوئەبوو رۆژێکیان یەكێک لەوانەى بەدەست شېرپەنجەى گەدەوه دەتلايەوه و
نان و ئاوی پێ نەدەخورا؛ هەر بەئەنقەست لەتە ئاوێنەکەى بەردایەوه و شکاندی، ئیدی
ئێمە، بۆ هەفتەیهک، هەرەموو نەخۆشەکان لە ناوەرەستی قاوشەکە کۆ دەبووینەوه، شەو
تەگبیرمان دەکرد چۆن چۆنی بیکوژین و کەس پێ نەزانی، نەخۆشەکە پەلەى بوو، دە جارێ
پارپایەوه کە ژەهرخواردووی کەین، بەعەزەتەوه بوو تا زوو بمری، کەچی ئێمە بەکاوه‌خۆ
پیلانی کوشتنەکەیمان دادەرشت، خۆی لێی ورد دەبووه، خەونی بەو شامەرگەوه دەبینی کە
لە ئازار و هەلاهلەبوونی گەدە و دەرزانى رزگاری بێ، هەر رۆژە و پێشنیاریکمان دەخستە
بەرچاوان، پێشنیاری وا کە رەت بکریتهوه، تا بکری بۆ ماوه‌یهکی درێژتر لە بەردەم ئەو
گەمەى کوشتنە لەزەت بکەین و خۆماتەل بکەین، تا دواجار وەرپس و هیلاک بوو،
دۆستانە بەوپەری میهر و خۆشویستییهوه تکای کرد هەتا زوو بیکوژین، هەر کوشتنێک
کە خۆمان پێمان خۆشە، چونکە هەموو جارێک درەنگی شەو دوا پیلانی کوشتنەکەمان
دەخستە بەرچاوی تا ئەویش پێی رازی بێ، کەچی بۆ بەیانی یەكێک لە نەخۆشە

پیلانپێژەکان دەیوت:

(نە... بەدلّم نییه!)

دوچار به دهم تلانهوه هاواری کرد:

(ئیوه هرگیز هاواری و هاوودردی من نین، ئیوه له شهرهف و بهزهیی بیبه رین، بوچی نامکوژن؟ من ناو هه ناوم دهسووتی و ههر دهلیتی سهد پیاو له ناوهوه شهپه شمشیر دهکن، کهچی ئیوهش ههر شهوه و نهخشهیهکی تازهی مهرگم دهخه نه بهردهست، بمکوژن و تهواو... ئهگینا تا ماوم لیتان نابوورم و که مردیشم گهردنتان نازاد ناکهم).

ولهلی نا... ئهوهنده بیکار و غه مگین بووین، ئهوهنده دهست بهتال و خانه خهراپ و دهردهدار که هرگیز نه ماندهویست ئهوه ههله له کیس خوومان بهدین، ئهوهنده نهخشهیی کوشتنی ئهوه نهخوشه مان هینا و برد تا خوئی له حهژمهتان بی یان له داخی چاوهروانی، یان شیرپه نجه ههره مووه ناوی خواردی: مرد، مرد و فریای کوشتنه کهی نه کهوتین، ئهوهندهی بلتی: یهک و دوو... له چاوتروکانیکدا تهرمه کهیان لایرد و متیل و پهتو و بهرگی سهرین و دۆشه کهیان گۆری، نهخوشیکی دیکه یان هانی که کتومت لهو هاواری مردووه مان دهچوو. پرسیمان:

(تو چیته؟)

ناماژهی بو سهر ناوکی کرد، تیگه یشتین که شیرپه نجهی گه دهیه تی، خه وغان بهوهوه ددی چ روژتیکه و ئه ویش هه ناوی داریزی و دهست و پیمان ماچ بکات تا بیکوژین، ئیمهش به بیانووی دۆزینه وهی شامه رگیتی پر له ناسوودهگی ئه مرۆ و سبهی پی بکهین، ئاخو ئیمه لهو بیمارستانه دا هیچ گه مهیه کی دیکه مان نه دزانی، جگه له گه مهی کوشتنی هاوه له کامان، ئیمه بیستبوومان له بیمارستانه کانی دیکه ی ئه م دونیا یه دا گه لی گه مهی سهیر و سه مه ره هیه، گه لی گه مهی وا که نهخوش ساغ دهکاتهوه، وهلی برومان نه ده کرد... چونکه له م بیمارستانه ی ئیمه گه وره تر هیچ بیمارستانیکی دیکه نه بوو، وامان مه زنده ده کرد که ئیره هه موو دونیا بی، له و دیو شووره ی ئه م بیمارستانه وه گه م مه مله که تیک هه بی؛ ئه وه ده بی ههر ئه وه به هه شته بی که کابرای نورانی به لینی پیداوین، دنا بو بیمارستانیکی دیکه و گه مهی زور نه ده چوو عه قله وه.

شه ویکیان زور بیزار بووین، ههره موومان کو بوینه وه، بیرمان له وه کردهوه که مادامه کی تا ئه بهد لیره دهژین و دهخوین و دهمرین وا باشه که به دوا ی گه مهیه کدا بگه رین، داوامان له هه موو نهخوشه کان کرد که خه یال بخه نه گه ر، ههر گه مهیه ک که له م بیمارستانه دا شه وانی خه وزران و روژانی پر له تلانه وه مان کورتر بکاته وه، هیچ نه بی تا

دهمرین که مه کی خویش رابویرین، له زهت لهو ژبانه کورته مان بکهین، له دوا ی راکیشانی ئه وه هه موو ته له بنده له نیوان قاوشه کانی ئیمه و هی ژنه کان... ژوانه پر له ترسه کانیش ببوون به مه حال. ماوهیه ک کوره جحیله کان پیمان ده وتم نامه ی پر له عیشق و غه زه لیان بو بنووسم، ده باندا بهو برینپیتجه چلیسه ی ناماده بوو بو ژه میک خوژاک نامه یه ک رهت کا بو قاوشی کچه کان، که چی قهت وه لامیکیان بو نه ده هاته وه، چونکه که سمان ناوی نه بوو، ئه وه خته ی له برینپیتجه چلیسه که که وتینه گومان و پرسیمان:

(بوچی وه لامی نامه یه کمان ده ستگیر نابی؟)

بیباکانه وتی:

(ئاخر ئه وان فیری ئه لف و بی نه کراون).

له نامه ی پر له غه زه لی به تال وازمان هانی.

ماوهیه کیش بوتل و شووشه ی دهرمانه کامان کو ده کردهوه و پرمان ده کردهوه... شووشه و بوتله کامان ده گۆریبه وه.

هاوه لیک نیچه شیتمان شه بیدای کچیکی چاوتیل ده جاران ویستی له ته له بنده کان بپه ریتته وه و بکه ویتته دوا ی تارمایی کچه که به گران له ژیر دره خته کانداهنگاوی دنا و قهت ناوړتیکه لینه ده دایه وه، که زانی کچه ی چاوتیل وه ک خوئی دوو چاری سیل بووه، له دووره وه تیی دهروانی و دهیزانی تا دی باریک و بنیس ده بی، دهیزانی که ههر دوو کیان ئه وهنده یان نه ماوه بمرن، له ههنگاوه کانی ورد ده بووه و دهیزانی مهرگ وا له ژیر گیا و گولی وشکه وه بووی چیمه نه که، وا له دهری ههنگاوه کانی، ههر جاره که هاواری لیده کرد و ده یویست له ته له بنده که بپه ریتته وه، یاسا و لیک چه ته ولی لی پهیدا ده بوو... ههر به پال تا قاوشه که ده بهانی... ده گریا و ده بوت:

(دوو روژمان ماوه... ته نیا دوو روژ... ئاخو بو لینا گه رین هه ناسه ی بو گه مان تیکه ل کین!)

روژتیکان سویندی خوارد که له بری نامه ده کړی شووشه یه ک لهو شووشه ی دهرمانانه به تال بکا و به گولاو بیشوات و پری بکات له فرمیسیکی خوئی و به دیاری بو کچه ی چاوتیل و وه رمداری بنیوی، له سه ری بنووس:

(بو تو... فرمیسه کانم).

ئه ی خودا چ شه وانیکی پر له خه م و خه وزران و چ روژانیکی پر له هاوار بوو، چ

قههرتیکي گهوره، بهر له وهی شووشه که پراوپر بڼی له فرمیتسک، کچه مرد و... ئه ویش به دهم قریشکه یه که وه تا دهستی تیا بو شووشه فرمیتسکه که ی له په نجه ریه که وه هه لدايه ده ری، ئه و شوه، تا به یانی گویمان له هه نسکی گرت و له گه لیا گریاین، بو به یانی که له خه و رابووین، شیتته ی عاشق سۆمایي چاوانی رڅابوون، هه ره موو چیمه نی باخه که زهرد و په ژموورده بوو، گوله کانیش ژاکاو و مردوو، سهیره... گهرچی هیتشتا پاییز زوری مابوو بگات، به للام من به چاوی خۆم دیم که دره خسته کان گه لای زهردیان ده باراند، ده گریا و ده بوت:

(ده بی فرمیتسکی عاشقیکی نه خوش چی له باخ بکات؟).

که کهس وه لامي نه ده دایه وه، پر به ئاسمانی بیمارستان هاواری ده کرد:

(جگه له کوشتن چی له باخ دکات؟).

من له هه موو ئه و ده فته رانه ی که لیم دزراون چیرۆکی ئه و عاشقه شیتته م گیراوه ته وه، وه لڼ داخه ناچی که من ناتوانم فرمیتسکه کانی بنووسمه وه و بیخه مه دوو تویی ده فته ره کاڼه وه.

هه ندی له نه خوشه کان هه ر بو خو خه ربکردن حه به رنگا وره نکه کانیان ده دزی و وردیان ده کردن، که ده بوون به ئارد تیکه لیان ده کردن، هه ندی کیان هه ر وه کو مه میون خو بیان به پانکه کانه وه هه لده واسی و خو بیان به رده دایه وه سه ر قه ره و یله کان، هه بوون سه د جار ان په نجه ره کانیان ده کردنه وه و ده یان ده خستنه وه، هه ندی کیان هه ر بو مه زاق خو بیان له پزیشکه کان ده شارده وه و ده چوونه بن قه ره و یله کان یان به نه نقه ست خو بیان ده کرد به نوستوو، به که یفی خو بیان ورینه یان ده کرد و رقیان له کت بوایه، به بیانوی ورینه وه داخی دلئ خو بیان هه لده رشت، هه بوون به دریزایی ئه و روژگار له پشت په نجه ره کانه وه ده وه ستان و له ئاسویه کی دووریان ده روانی، یان ئه وه تا شه وانه له په نجه ره کانه وه سه ریان ده برده ده ری و له مانگ و نه ستیره کان راده مان، هه ندی کیان هه ر بو مه زاق ده رمانه کانی پشت سه ری نه خوشه کانی ده گوری و خوشیی لیده هات و قاقا پیده که نی که ده بیینی نه خوشیتک به و ئومییده وه ده رمانه که ی ده خوات که ساغ بیتته وه؛ ئه و ده رمانه ی که هی خوئی نییه، دووان له وانه ی که میزی خویناوییان هه بوو شووشه ی پر له ده رمانی پیره میترده کانیان به تال ده کرد و پریان ده کردن له میز...

ئو وه خته ی له هه موو گه مه بیتزه و ده رکانیش بیتزار بوون، هه ره موو نه خوشه کان که وتنه سه ر راو و ته گبیر، بیریان له گه مه یه کی دانسقه و ده گمه ن ده کرده وه، گه مه یه ک که

هه ره مووان به شدار بن، گه مه یه ک که هه ره موویان پیتی بخافلین، گه مه یه کی له عنه تی و ئه هریمه نانه، هه ر یارییه ک که ده رد له دلان ده ربکات، ئه و قاوشه سارده مان گه رم بکاته وه، پاش بیتنه و به رده یه کی زور... ریک که وتین له سه ر گه مه یه ک که له هه مووان غافلتر ده میتک بوو بیری لیده کرده وه، گه مه یه ک که تا ئیستا نه کراوه، گه مه یه ک که به خه یالی شهیتاندا نایه، فیکه یه کی لیدا و له خو شییان که وته چه پله کوتان و چرپانندی به گوئی به ک دوو نه خوشدا، ئه وانیش سه رگه رمی ئه و که یفه بوون، هه ندی له نه خوشه کان هاواریان کرد:

(چییه شه قمان برد؟).

یه کییک له و نه خوشانه ی که به نهینی گه مه که ی ده زانی، به بازتیک خوئی هه لدايه سه ر قه ره و یله یه ک و ئه وه ش وایکرد که هه ره موو ئاوری لییده نه وه:

(ئیمه تا ماوین... لیره یین... وا نییه؟).

هه ره مووان وتیان:

(وايه...).

(له و گه مه پوچانه ی هه ریه که و به ته نیا ده یکات بیتزار بووین).

(زوریش).

(گه مه یه کمان دوزبوه ته وه که رنکه ئه ویش هه ر پوچ بی... به للام بیتزارمان ناکات!).

هه ره موو به په ره و شیبیه وه پرسیمان:

(چییه؟).

ئو ویش به فیزیکه وه وتی:

(گه مه ی گورینه وه ی قه ره و یله کان).

پرسیان:

(چون؟).

خوئی هه لدايه خواری و وتی:

(هه موو شه ویتک تا ماندوو ده بین... تا شل و شه که ت ده بین قه ره و یله کاڼان ده گورینه وه، ئه مشه و من له سه ر قه ره و یله که ی تو دهنوم و... سبه ی شه و تو له سه ر قه ره و یله که ی منیت... ئه و له سه ر هی ئه م دهنوی و... ئه م له سه ر هی ئه و... با بومان هه بی له شه ویتکدا سه د جار ان قه ره و یله کاڼان بگورینه وه).

هه رهه مووان تاویک رامان و سهیری به کدیان کرد، له ناکاو قاوشه که به هات و هاواری هه مووان دهنگی دایه وه، به درۆ بی یان به راست هه لده په رین و چه پله یان لیده دا، هه زۆر زوو... ده سته جی و به په له، لهو شه وه دا که هیتشتا ته واو درهنگی نه کردبوو که وتنه سهه گه مه ی گۆرینه وهی قه ره ویتله شهق و شه کان، وامزانی که نه گهر پزیشک و په رستار و برین پیچه کان و... خو لپژ و ناشپه زه کان بهم گه مه یه بزانی سزامان ددهن، که چی به پیچه وانه وه... وای لیهات هه رهه مووان ئه وانیش شه تانه به شداری هه مان گه مه بوون، له وه نه دده چوو هیه گه مه یه کی دیکه بزانی، شه و و رۆژ شه قه شه قی قه ره ویتله کان هه راسانی کردم، له وه دده چوو به ته نیا من به و گه مه یه سه غلته بم، چونکه ته نیا که سیک من بووم که نه مده توانی له قه ره ویتله کهم دابه زم و سهه رگه رمی گه مه ی گۆرینه وهی قه ره ویتله کان بم، بگره پیر و په که وته کانیش کهم و زۆر له سهه ر قه ره ویتله کانه وه به زه حمه تیکه وه داده به زین و له زه تیان له و گه مه یه ده کرد، نه خو شه کان له و قاوشانه دا به ناو یه کدی دا ده خولانه وه و بهر یه کدی ده که وتن و بهر دده بوونه وه و هه لده ستانه وه، قه ره ویتله کان بهر یه کدی ده که وتن و گریان ده پژاند، نه خو شه کان بهر دیواره کان ده که وتن و دده بوورانه وه.

ئه و رۆژدی له دوا ده فته ری چکۆله ی یاداشته کانی به رباخه لندا نووسیم:

(له م بیمارستانه دا جگه له گۆرینه وهی قه ره ویتله کان هیه چی دیکه مان له ده ست نایه.....).
 بهر له وهی رسته کهم ته واو بکه م پزیشکیک هات و ده فته ره که ی رافراندا، که نه م رسته یه ی خوینده وه قاقا پیکه نی و هه رهه مووان وازیان له گه مه هیتنا و هاتنه کنم، یه که یه که ده فته ره که ی منیان بو یه کدی رهت ده کرد و به غه زه به وه نیگیان ده کردم، ده میک بوو بو هه لیکه ی و ده گه ران که بکه ومه ته له وه، تاکه که سیک له و قاوشه دا منم که خو لقی ئه و گه مه بیزه ور و هیه چه م نیبه، منیکه نیفلیج راهاتووم که له سهه ر قه ره ویتله کهم رابکشیم و به خه میکه وه خه نده یه کی درۆ به خه مه سهه ر لیوانم و له و گه مه یه پروانم، یان ئه وه تا به سهه ر چه رخه که مه وه به نیو هه رهه مووان قاوش و راره وه کاندایه بخولیمه وه، له لای من پیچه که کانی چه رخه که و پیته کانی خوتم له یه ک جوئی ناکه مه وه، ده سته کانی خوتم و هه ردوو ده سکی چه رخه که، هه ناوی خوتم و مه کینه که ی، زنجیره کان و ریخۆله کانی من، کوشه که ی و پاشه لی من، منیک که نیفلیجیکه ی زگماکیم چیم پیده کری؟. دوا جار گه ر بو به شداری بی یان تو له بریاریان دا که کو تایی گه مه که به من کو تایی بی. ده مزانی پیر له مه زاقیکه ی شه ی تانی ده که نه وه، چاره وروانی مه رگ و هه ناسه دان دهنیو درد و درمدا هه رهه مووانی

دل ره ق کردبوو، پارانه وه دادی نه دده دا، ناچار خوتم خسته به رده ستیان، ئه وان که خو شییان له گه مه یه کی وای بیتام دی، بهرگری هیه مانایه کی نیبه، خو سوور کردنه وه، په ل بزواتن، له کاتیکدا من بی په لم، له په رۆ بی ده سته لاتتر که وتوو مه ته به رده ستان، له داهۆلیک زه لیلتر، ئه و کاتانه ی ته واو له گه مه ی گۆرینه وهی قه ره ویتله کانی خو بان بیزار دهن؛ دینه گژ من، ئه و شه وانیه که یه ک دوو قه ره ویتله له گه رمه ی ئه و گه مه یه دا لیک هه لده وه شان، هه ر زوو به فه رمانی پزیشکه کان نازانم له کو توه قه ره ویتله ی تازه یان ده هانی، من یه کیک بووم له وانیه له هه ر شه ویتکه قه ره ویتله که میان ده شکاند و ده یانگۆری، دوا ی ئه وهی ته واو شه که ت و ماندوو ده بوون، شه لالی ئاره قه دوا گه مه یان به من کو تایی دی، به شاگه مه یان ناو دهبرد و کو تاییان به شه وی دریتی گه مه ی گۆرینه وهی قه ره ویتله کان ده هانی... نه جاریک و... نه دوو... نه ده... نه سهه د... نه هه زار، چاره وری ده که م که شه ویک بی و بیزار بن، واز به یتن، وه لی مه حاله... به هه رهه موویان دین و ناوه راستی قاوشه که چۆل ده که ن و باز نه یه ک به ده ورمدا ده که ن و هه لقاوه لقی ده خولیمه وه، به هه زار چاو سه یرم ده که ن و بابه خوله م پیده که ن، به چه پ... به راست... له سهه ری قاوشه که وه بو ئه وه سه ری هه ر به شه ق و پال قه ره ویتله که م دده نه پیش خو بان و... راره دووم دهنین، دهنیو ئه و هه را و هه نگامه یه دا، شه وی وای هه یه، یه کیک هه ناوی ده پچری و ئه و دیکه یان دلای ده وه سته، جاروبار که توند و بهرک بهر دیواره کان ده که وم، بهر قه ره ویتله کان و بهر نه خو شه کان... راده ته کم و هه لته ک و داته ک بهر زه ده مه وه، که له سهه ر قه ره ویتله که وه ده په رم، باوه شم بو ده گرنه وه، ئه و جارانه ش که ده که وم و شوینیکم ده سکی، ده ستویرد پزیشکه کان و برین پیچه کان گه رما و گه رم بو می ده گرنه وه، ئه گه ر برینداریش ده بووم: سهه رم، چه ناگه م، لووتم، ته ویتلم... زۆر به په له بو م تیمار ده که ن، هه ندی جار و هه ا ده ورم ده گرن که ئیدی هه ناسه م بو نه دری، هه وای پاکم لیده برن و ده بووریمه وه، هه ندی جاریش تا په نجه یه کی شکاوم ده گرنه وه، دوو په نجه ی دیکه م ده شکین، که ده په ریم و بهر نه خو شه کان ده که وتم، دایانده پلو سیم، نه جاریک و... نه دوو... نه ده... نه سهه د... هه زار خیل و گیتز وه ک فریژ که به ده وری خو مدا ده مخولیمه وه، ئه و نه خو شان هه رگیزاو هه رگیزاو له و شاگه مه یه وه رس و بیزار نابن، پیم ده وتن:

(له وانیه ناو هه ناوم پچری و بمر...!).

پزیشکه کان ده یانوت:

(ئه وه یان بو تو باشته رین ده زمانه، تا پتر بخولیمه وه، پتر خوین له ده ماره کانتا که ف

دهكا و دهگهړئ، گهر ماوېهه كې تر له م گهمه يه بهرده وام بين، له وانه يه بكه وېته وه سهر پېټې خۆت...!).

په كېك له هاو له دلړه قه كانم ده بوت:

(دل له دل مه ده... تو جېټې بايه خې هم مو ماني، هره هم مو گهمه كان به و شاگه مه يه له گه ل تودا كوټايي دي، كه ده تخولېنېنه وه هره هم مو مان چاومان له سهر توپه، هم مو هه ست و نه ستمان، له م كاته دا تو خه يالې خو ش بكه ره وه، ده تواني له روو خساري ئيمه ورد بيسته وه كه چو ن هره هم مو ده مو چاوه كان دهنېو يه ك پنتدا كو دهنه وه و ده توپنه وه، وا هه ست بكه كه خۆت سهر داري هم مو ماني، وا بزانه ده فريت، له برې ترس و تووړه بوون باله كانت ليك بده و له وانه يه بفريت...!).

چه نده پتر ده يانزاني من به و گهمه يه قه لسم، نه و نده پتر بابا به خوله م پېده كهن و پتر ده مده ن به دار و ديواردا، له دواي هره له هو ش خو چو نو ئيكم كه و ناگا ديمه وه، ده مو چاوم ناو پر ژين ده كهن، ده لېن:

(نه ها وا نه مشه ويش له خو شيانا بوورايته وه!).

همه يسه له نيو نه و له هو ش خو چو نانه دا نه و كچه كراس شينه دېته وه خه ونم، دواچار كه راده كم به دوايدا، دهنېو بيته لانه كه ليم بزر ده بې، له پاش گه رانيكي زور، كتوپر ده بووه به و پلنگه به له كه ي جاري جاران و ده يخو اردم.

جاريكيان پييان وتم:

(مادامه كي گهمه ت نه و نده لا خو شه، خولانه وه و هه كانت بژميړه، بزانه له كامه ژماره دا ده بوورايته وه، كه بيدار بوويته وه پيمان بلې و ئيمه له و ژماره يه وه بوټي حيساب ده كه بين و سهر له نوې دست پېده كه ينه وه!).

من له خه م و قه هري نه و گهمه پوچه ده گريم و كه چي نه وان پيم ده لېن:

(واز له گرياني خو شي بيته و پېبكه نه!).

به هزاران ده ست خو م و قه ره وېله كم ده خولېننه وه و... ده خولېننه وه و... ده خولېننه وه و... ده خولېننه وه... تا ده بوورايته وه. من ده مو بست پييان بلېم:

(من له و گهمه يه ماندو و بووم و خه ريكه ده مرم، گونا هي من نييه كه ناتوانم له گهمه ي گورپنه وه ي قه ره وېله كان به شدار بم... ناخر گونا هتان ده كا و من ئيفليجم!).

وله ي كه دم هه لدينم زمانم ته ته له ده كا و ده مم گو ناكات، خو له وه ش ده چي من قسه م

بيرو و بېته وه، ناچار هم مو جاريك دواي گريانيكي قوول، هره به درو به رووياندا ده خه نمه وه تا نه و حه لېي ده بوورايته وه.

من دوا ده فته ري نه م سهر گوزشته و ياداشته بي سهر و به رانه، نه م رسته پچر پچرانه ده خه مه ناو به رمي لي زيل، نه وه خودايه كه سيك هره به ري كه وت له دهره وه ي نه م بيمار ستانه ده ستې بكه وې و هه لېب گريته وه، من تا هه نو كه ش وام له م بيمار ستانه دا، نازانم تا كه ي هاو دهره ده كانم له گهمه ي گورپنه وه ي قه ره وېله كان بيزار ده بن، نازانم ناخو نه م ده فته ره چكو لانه يه شم و كو نه واني ديكه ده دزي يان نا، من ئيفليجم و لېره كه و تووم، جگه له مهر گي خو م چاوه ري هي چي ديكه نيم، من نازانم، له سهر نه م نه رزه، نه م بيمار ستانه وا له كو ي، نه خشه يه ك نادو زمه وه تا شوپنه كه ي ده ستنيشان بكم، نازانم چ ناو و نيشانيكتان بو هه لدم تا مېدو زنه وه و به زه يي واتان ليبيكات له م گهمه بي زه وه ره قورتارم بكن، من ناو ئيكم نييه... نه گهر هره هم مو بيمار ستانه كان گه رابن... بگه ري ن، من لېره م... چاوه ري تانم... نه م ياداشته هاواري كه... هاواري كه سيكي بي كه س... بي هاو له... بي دايك... بي خوشك... بي باوك و برا... كه سيك كه هره به زگماك ئيفليجم... كه سيك كه چه نده مين جاره سهر گوزشته و چيروك و هاواري خو م بنووسمه وه و... كه چي ليمي ده دزن... نه ري كه سيك له دهره وه ي نه م بيمار ستانه هه يه... ده ترسم تا ئيوه ده گن من برم... گهر له پاش مهر گيشم من بدو زنه وه نه و ره روحم ناسوده ده كهن... من لېره م... ئيره كوټيه؟ نازانم!

نه وه تا پزېشكيك به تاو رووه لاي من دي، له وه ده چي به گومانه وه تيم بروانې، ده ترسم نه هيلې دوا نه يني نه م بيمار ستانه بدر كيتم، گهر ده فته ري ياداشته كانم لي زه وت بكات، ده فته ريكي ديكه پر ده كه مه وه، ده يخه مه ناو به رمي لي زيله كان... وا هات... گهر نه م ده فته ره تان دو زييه وه... هاواره فريام كه ون... گهمه ي گورپنه وه ي قه ره وېله كان ده مكوژي... هاواره... بگه نه هاو ارم... من نه وه تا لېره م... به لام ئيره كوټيه؟ نازانم... نه وه هات... به پر تاو... فريا.....

دواجار سه‌رۆك برباری دا دوا قوربانی هه‌لبێژێرێ، ده‌ستی خسته سه‌رشانی كورپی عاشق و خنكا و ده‌نیو چاوانی دلخوازه‌كه‌یدا.

یه‌كه‌ یه‌كه‌ خزانه‌ نیو به‌له‌می شه‌قوشی، بی سه‌ول به‌ئاودا دران. دوا قوربانی كورپی له‌وه‌ند و عاشق خرایه‌ نیو به‌له‌می‌كی چكۆله‌ و كون تیبوودا، تا له‌ چاوان ون بوو ئاوری له‌ كچه‌ داپه‌وه‌، تاواتا شه‌پۆلی شیتانه‌ی كه‌نار ده‌ریا كه‌ ده‌توت له‌ داخی ئه‌م لیكدابرا‌نه‌ سه‌ری خۆیان ده‌شكێنن لیكدی بزر ده‌كردن.

هه‌ره‌مه‌موو خپل به‌ده‌م سه‌ما و هه‌را و زه‌نا و قریشكه‌ و هاوار و چریكه‌ی سترانه‌وه‌ رووه‌و ژێر كه‌په‌ره‌كان گه‌رانه‌وه‌. تاكه‌ كه‌سیك كه‌ جیما به‌سه‌ر به‌ردیكی لووس و خزی رۆخانه‌ی ده‌ریاوه‌ كچه‌ی عاشق بوو كه‌ ده‌توت زه‌ریبه‌ و تازه‌ له‌ ئاوی زه‌ریا ده‌ره‌اتوه‌، به‌رله‌وه‌ی كورپی عاشق ده‌نیو ته‌می ده‌ریادا ون بی، كه‌وته‌ دوا‌ی شه‌پۆلی جیما و كه‌فكردوو له‌ به‌له‌می تۆقیو، له‌رزبو ده‌نیو گێژنه‌ی ده‌ریادا، كه‌وته‌ دوا‌ی بۆنی جیما... كه‌وته‌ دوا‌ی تامی فرمیسه‌كه‌كانی كورپی له‌وه‌ند... شوین پییه‌كانی... به‌و ئومیده‌ی كه‌ له‌ژێر ده‌ریادا به‌یه‌ك بگه‌ن، هه‌ر زوو هه‌ردوو پییه‌كانی كه‌ له‌سه‌ر به‌رده‌كه‌ خزی... زه‌ری عاشق هیدی هیدی به‌رگی ئاوی پۆشی له‌ قوله‌ پییه‌وه‌... تا ئه‌ژنۆ... پاشان كه‌مه‌ر و تا بن مه‌مکان... دواجار وه‌ك گوله‌ ته‌له‌سیك كه‌وته‌ سه‌رئاو و شه‌پۆله‌كان رووه‌و به‌له‌می نقومبووی كورپی عاشق نه‌رمه‌ سه‌مایان پێكرد... له‌وی... دوور له‌ چاوانی به‌دیبینی سه‌رۆك خپل و هه‌ره‌مه‌موو خپل... له‌ژێر ده‌ریادا مالێكی خنجیلانه‌یان له‌ مرواری و مه‌رجان دروست كرد... دیوار ئاو و... سه‌ریان ئاو و... شووره‌ ئاو و ده‌رگا ئاو و... په‌نجه‌ره‌كانیش هه‌ر له‌ ئاو... تا هه‌نووكه‌ وا له‌وین... دوو عاشقی ئاوی وا له‌وین...!

۱۹۹۹ - سلیمانی

مالێك له‌ ئاو

سه‌رۆکی خپل زۆر به‌په‌له‌ هه‌ره‌مه‌موو خپله‌كه‌ی كۆكرده‌وه‌ و پیتی وتن:

(ئێوه‌ هه‌ر هه‌مووتان ده‌زانن كه‌ ئیمه‌ له‌م دورگه‌یه‌دا گیرمان خواردوو، چهند ساڵ جارێك ژماره‌مان زیاد ده‌كا، وا ئه‌مسالیش وه‌ك نه‌ریتی باو و باپیران مه‌رجه هه‌ندیكتان ئاماده‌ بن و بینه‌ قوربانیی خوداوه‌ند، ئاواش نه‌بی نه‌ خۆراك به‌شمان ده‌كا و نه‌ ئه‌و خاكه‌ی له‌سه‌ری ده‌ژین، وه‌ك جارێك هه‌ندیكتان ده‌خه‌ینه‌ نیو به‌له‌میك و بی سه‌ول ده‌تانده‌ین به‌ده‌م ئاوه‌وه‌. خۆشه‌خته‌ ئه‌و كه‌سه‌ی ده‌بی به‌قوربانێ، هه‌ر لێره‌وه‌... كه‌ له‌ كه‌نار ده‌ریاوه‌ فریمان دانه‌ ئاو گێژه‌لووكه‌ و شه‌پۆله‌كانه‌وه‌، ئیدی له‌وبه‌ر كه‌ناری ئه‌ودیبو دینه‌ ده‌ری و له‌و دنیا ده‌گه‌نه‌ به‌رده‌می خوداوه‌ند و ژبانێكی تا ئه‌به‌د خۆش چاوه‌ریتانه‌، وه‌ك ده‌بینن وا ئه‌مسال هه‌م ژماره‌مان زیادی كردوو و هه‌م خۆراكمان روو له‌ كه‌مییه‌، له‌ پال قوربانیا‌نی پیر و په‌كه‌وته‌ گه‌ره‌كه‌ چهند كور و كچه‌ لاویك خۆ ته‌یار بکه‌ن بۆ سه‌فه‌ری ئه‌و دنیا و بینه‌ قوربانێ).

له‌ به‌رده‌م مه‌رگ به‌خنكان هه‌ر هه‌مووان دۆش دامابوون... سه‌رۆك خپل هه‌لیدایه‌:

(گه‌ر وابی... ناچارم وه‌ك هه‌موو جارێك خۆم قوربانیه‌كان هه‌لبێژم).

سه‌ره‌تا هه‌ره‌مه‌موو ئه‌و پیره‌ژن و پیره‌مێردانه‌ی كه‌ سه‌ریان له‌ گوتی قه‌بردا ده‌له‌رزێ له‌و شوینه‌دا ریز کران كه‌ شه‌پۆله‌كان سه‌ری خۆیان به‌تاشه‌به‌رده‌كانا ده‌شكاند.

به‌دریژایی ئه‌و وه‌خته‌ سه‌رۆك، قوربانیه‌كانی ریز ده‌كرد تا نۆره‌ هاته‌ سه‌ر كور و كچه‌ لاوه‌كان كه‌ له‌ژێر خۆره‌تاوی گربارانی ئه‌و رۆژه‌دا فرمیسه‌ك و ئاره‌قه‌یان هه‌لده‌رشت.

به‌ دریژایی ئه‌و وه‌خته‌ كور و كچه‌ی عاشق بیئاگا له‌ مه‌رگ و خنكان و له‌ قوربانێ و له‌ گوشادبوون به‌دیداری خوداوه‌ند و له‌ برباری نابه‌جیتی سه‌رۆك خپل چاویان له‌ یه‌كدی پریبوو، پرشنگی خۆر له‌سه‌ر له‌شی ئه‌به‌نووسی هه‌ردووکیان شه‌پۆلی ده‌داپه‌وه‌ و له‌ شوینێكدا له‌سه‌ر ئاوی ده‌ریا، ده‌نیو بۆشایی ئاسمان، له‌سه‌ر خاكدا تێكه‌ل به‌یه‌كدی ده‌بوون.

مارلین

له پاش مشتومر و ... بینه و بهرده... له دواى زهحه تىكى زور هيشتيان (مارلین) له (گوره گورستان) ی شاردا بنیترى.

(نهم ژنه گاوره و ئیبرهش گورستانى موسلمانانه).

(بهلام وهسیهت شکاندن گوناهاه... دواقسهی لهسهره مهرگدا ئهوهبوو که لیبره بنیترى).

(با نه لین کوردان ریزی وهسیهت تىكى غه ربه یان نه گرت).

(سه بره... بو ده بی ژنیك حهز بهوه بکا لیبره گور غه ربه بی؟).

(میتره چون دلای بهروهستی دا تهرمه که ی نه باته وه؟).

(به چی مرد؟).

(گوایه کتوپر دلای وهستاوه).

(دلای بوو یان میشکی؟).

(کس نازانی... هه ربه که و قسه یه که دهکا).

دواکس (پسته ر) ی میتردی چنگیك خولی خسته سهر گوره که ی، وا بهحه ژمهت و داخه وه چنگه خوله که ی هه لدا یه سهر گوری ژنه که ی، کتومت وهک ئه وه و ابوو چنگ له دلای خوی گیر بکا و هه لای دا، ههر به زمان ئه و دوو سی گلمته خوله ی لسته وه که به تاره قه ی ناو له بی تهر بیون، له ژیر ددانه کانیدا وهک بنیشت جووی... جووی تا ته واو ده نیو زاری ناو تییدا زاوی دا خوسانه وه، ویستی وهک یادیك، یادیکی تال، یادی کوچی بیواوه و ناوه ختی کوچی مارلین... چون تامی ئه و قوره ی سهر گوره که له بن زمانى دا تا ئه بهد مینیته وه... قووتی دا تا تیکه ل به خوینه که شی بی...

(پسته ر) ی که ییل و نازیزمرده تکای له خه لکه که کرد که بو چند چرکه یه ک، به تهنیا، له گه ل مارلین به جی بیلن... دلایان نه شکاند... ده می له کیلی ژوور سهری نزیک خسته وه و ماچی کرد... به دهم ورتته ورتته وه لیوانی ده بزواند وهک ئه وه ی دوا راز و نه نیی خوی بو بدرکینی... نهم به ئومیدی ئه وه بوو ئه و مهرگه ی مارلین تهنیا مۆته که یه ک بی... له عیسا

پارایه وه موعجیزه بنوینی... وه ختی هیژ ده داته بهر ئه ژنو شکاو و له رزۆکه کانى... له وه خه وه ناخوشه وه ناگا بی، ناخر نهم له ناخوشترین خه ونیدا قهت نه یده خواست ژنه ههره خوشه ویسته که ی گور غه ربه بی، وه لی نهم چی له وهسیه تى ژنیك بکا که پتر له ده ساله وای لیکردوه ههر پیاره عاشقه که ی جاری جاران بی، چند قورسه بو پیایک که ده گه رپته وه سهر خاکی خوی، له ژیر خاکیکی غه ربه و ده نیو خه لکیکی نه ناسدا دلاویترین خوشه ویستی جی بهیلتی و نه توانی بیگوری. دیسانه وه چنگی له خوله که گیر کرد و هه ستایه وه سهر پین، تاویک و هه لدا یه سهر گوره که و پاشما وه که شی خسته وه نیو زاری... به پیچه وانه ی قه ولی خاچه رستان... نهم نه یوت: له خاکه وه بو خاک... له دلای خویدا ده جار دوو باره ی کرده وه:

(له خاکه وه بو خوم...!).

پاش تاویک خاموشی خه مه یین و له گلکو رامان... شه که ت و ماندوو... که وته دواى ئاپوره ی خه لکه که و وهک سهر خوشیك، به و بالا بهرز و باریکه ی خویه وه، که ههر ده توت له تاو کۆستی ئه مرۆکه ی باریکتر بووه... به لادا ده هات و ده له نگی و له تری ددا... ساتمه ی له گور و کیله کان ده کرد... تاوتاویش ئاوری له دلای له وی جیماوی... له روخی له وی نیترای دده ایه وه... به دهم ریوهش تا چوونه وه به رده می مالی خانه خه راپ... هه زار جار له بهر خویه وه وتی: مالتاوا... مارلین... مالتاوا...

که تاریک داهات ژنانی گورستان به په له و به هه لدا وان، یه که یه که، هاتنه کن (مارلین) ی تازه میوان و خیره اتنیان کرد، ئه ویش چ به زه حمه ته وه خوی کیل کرده وه و تکای لیکردن که ههرچی زووه هه موو گریبه نده کانی کفنه که ی بو بکه نه وه دنا ده خنکی... پاش شلکردنه وه ی گریبه کان و کردنه و بیان وه دهرکه وت سهر و سیمای شیرینی، کفن پتر داخزا و سینه و مه مانى هیشتا پری که وتته بهر تریفه ی ته زیو و له رزبوی مانگ، مهرگ ئه وه نده شهرمی له شوخی مارلین کردبو... نه یو تیرابوو بیسه مزینتی، به خه نده یه کی شیرین که له مردووان ناوه شیته وه لیوانی سارد و خوین تیا سهر بووی قه له شتن... ریزه ددانی سه ده ف ئاسای گوشه یه کی له گورستان روژن کرده وه، به سه ره لقانندن و له بزى شه کر باره وه وه لامی خیره اتنی دانه وه.

ههره موو هاتن و هه لقا وه له ق ده وربان دا، لیتی نزیک بوونه وه، ژنه کانی به رده می به ترس و شه رمه وه ده ستیان به سه ر ئاکاری وردیله یدا ده هینا: لووتی قنجی، ته نکه لیوانی، قزی زهردی، قورتی چه ناگه ی، ورده په رچه می داباریو به سه ر ئه برۆکانی... لیتی

رادهمان و بۆنپان پیتوه دهکرد... که هیشتا شالای گهرمی ژین له ههره موو نازای جهستهی وهک تهنکه ته میک هه لدهستا، که گومانبر بوون ئەم خهلقه ندهیه ژنه نهک فریشته... وازیان هینا... وهلی نه ته کینه وه.

مارلین، وهک چله نیرگزیکی جوان و چاو به خومار، شه و فمی شه و ته ری کردبی و که وتبیته نیو باز نه بهک له ره شه ره یحانه، ده نیو ژنه کاندای روونیشته. به ترس و شه رمی له دل باره وه به چریه ده دوان تا پیاوه له گۆر خه و تووه کان وه ئاگا نه یهن، نه با به رووتی و نیوه رووت ده نیو کفنی داریزو و هه لاهه لا و له بهر دا که نراودا ئەو کچ و ژنانه ببینن، به سه رسامی و زار دا پچری نه وه له و شه کره ژنه، جوان و جحیله، عومر ناوه راسته، چاو زه رده راده مان و خه فته تیان بۆ ده خوارد که به م جوانیبه بو به میوانی ناوه ختیان... پرسیار له دوا ی پرسیار:

ناوت چیه؟ خه لکی کوئی؟ به چی مردی؟ شووت کردوه؟ بۆ وا مات و مه لوولی؟ مندالت جیهیشتوه؟ نه خووش بووی یان به دهردی خوا مردی؟ بۆ نه چوویته وه مه مله که تی خۆت؟ چ کاره بووی؟ له کوئی فیری ئەم کوردیبه بووی؟

مارلین، به دهم هه له ی شیرینه وه که ههر له خۆی بی، وهک په ریبهک که خودا خۆی لپی تورا بی، په ر و بالی کردبی و له به هشت وه دهری نابی... به عه زه به وه فریتی دابیتته سه ر نه ستیره یه که له بالغ به هه زاران ژن و کچی دلشکاو و هه سهرت دیده وهک مندالیک که تازه به تازه زمانی پیژئی... به رسته ی کورت کورت و هه ناسه سوار... به دهم تاسه و سوکه وه ستانی نامه رده نه ی زمانه وه... لپو به بارانه وه لامی یه که به یه که یانی دایه وه... به زمانیک که له بیوه ژنه میرد نه نفالکراوه کانی گهر میان و کویتستانه وه فیری ببوو... نه رم و نیان... قسه ی بۆ ده کردن... هیمن و له سه رخۆ و خاتوون... سه لار و سه نگین... ئەوه نده خاتوون که شه رمی لیبکه ن، ههر تاویک و لپوانیان که وتته له رزه... که وتته ته ته له... وهک کوومه لپی ده رویتش حالیان لی بی له سه ر یهک نه زم له نگینه وه... چ به دل و کول کچانی نامراد و ژنانی هه سهرت دیده ی گۆرستان به فرمیتسکی هه میسه ئاماده بۆی گریان، ههر خۆیان له خویان ده خواست بیکه ن به شین و واوه یلا... هاتنی مارلین بیانوویه کی ریک ره خسا و بوو که چی خه فته و قه هر و دهردی هه یانه... چی ژه هری له خوتندا مه ییوه... تالای رۆژانی عومری با بر دوو که ده نیو دل و رۆحیاندا ماوه ته وه... ههره مووی بتکیتنه نیو فرمیتسکه کانیان و تنوک تنوک هه لیرین، راکشانی رۆژان و شه وانی نه بر او هی نیو گۆره کانیس نه ییتوانی بوو پشتی چه ماوه یان له ژیر باری خه م و کوستی گه ورده راست

بکاته وه، ئەرکی زۆر و ناخۆشی زینده گی بهر له مه رگ دووقه دی کردبو نه وه... روونیشتبوون ده ست له ئەژنۆ و کهف زه نان، مارلین له تاو ئەو داد و فیغانه مه رگی خۆی بی چۆه... هه ستایه وه و یه که یه که ماچی کردن، به سه ری په نجه رۆنکی سه ر روومه تیانی ده سپیبه وه، ده ستی به سه ر و پرچی هه موواندا هانی... ده پاراپایه وه لپیان که ئیدی با به س بی گریه و زاری... نه خیر... بیه و ده بوو... ژیر نه ده بو نه وه... ده توت ده یه ها سه له به ته مای گریانیککی وا به کولن... ده ست له ملانی تکای لیکردن که ئیدی به سه و ناکری له یه که م شه وی هاتنی ئەم به میوانی ئا به م شین و شه پۆره پیشوازی لیبکه ن... ناکری ئەوه نده دلره ق بن... به و سینگ کوتان و قژرنینه وه و روودامالینه به ندی دلی بیچریتن، کچان و ژنانی هه رگیز خۆشی نه دیده بیئاگا بوون له تکا و پارانه وه ی مارلین، دوا جار هه ره شه ی لیکردن که ئەگه ر واز له م شین و گریه نه هینن ئەوه ئەم ده تۆری و به و کفنه ی به ریبه وه ده روا و گۆرستانه که یان بۆ چی دلی، چه ند سه ره ژنیک، پیرو که نه فت، له حه یا و شه رمی دلگیربوونی ئەو میوانه زیده نازیز و ناسکه ژنه دهم به هاوار و گریه که کانیان هیرو کرده وه، ههر که سه و به شه رمه وه له سه ر گۆره که ی خۆی بی هه ست و خوست، روونیشته، هیچ کامیان نه ییتوانی به ره هه نسکی خۆی رابگری، به ره هه نسکیک که سه ر به مله وه هه لیکه نی، ده - دوانزه به کیان له تاسه وه چوون، له و شه وه دا ئاسمان، دوور له خه می ئەوان، ئەسته یه باران بوو... شه و پکی وا جوان و پر شه به نگی ره نگا وره نگ شه وی مه ستبوون بوو به عیشق نهک به مه رگ... زیکزیکه ش ویرانه ی گۆرستانی پر کردبوو له ده نگ و له هه را... له دووره وه ش... له سه ر ئەو گرده وه... له هه زار لاوه گلۆیه زۆره کانی شار ره ونه ق و پرشنگیان له ئەسته یه کان ده دزی، مانگیس به خه نده یه کی خواره وه به خه می خانمانی گۆرستان ده خه نیبه وه، مارلین و ژنانی تر به قه هره وه چاویان له چراخانی به پرشه و ورشه ی کۆشکه به رزه کان پری... قه هری ژنانی ته نیا و سه رما برده له که حه ز به دهری ناگردانیکی گهرمی نیو مالتیکی پر له مندالی هارو هاج بکه ن... راده مان... راده مان له تیشکی زه رد و له رزیوی سه ده ها فانو سی ماله په ریووته کانی نزیک گۆرستان... ئەوه نده نزیک که ئاخ و هه ناسه و عه زابی گه ره ک و گۆرستان تیکه ل بی... ئەوه نده نزیک که مردوو له زیندوو جیا نه بی... ههره موو حه زیان ده کرد کفن دادرن و دوو پیتیان هه بی و جورته ت بکه ن بگه رینه وه نیو کۆشک و که لا وه کان... بچنه وه نیو ئاشنا و رۆشناکان... وه لی تازه ته واو... ته واو... نه ما سه راسووی گه ره که کانی دی، ئەو وه خته ی مه رگ ناشیری نی کردن...

مارلین له رووخساری تهم لئینیشستووی به که به به که ی ژنه کان ورد بووه، ده یزانی چهند هیلاک بوون له دونیا... ههر له تاو مهینه تباری و زهبری زه مانه پشتیان شکا و دلپان شقی برد و مردن... دهمچاوه کان غه رب نین... دیبوونی له کوپره گونده کان... له شاروچکه به خهم سیخناخه کان... نهو کچانه بوون که له عومری چواردهوه کراسان له خوم دهنین، نهو ژنانه ی خه نه ی خهم له سهر ده گرن... دهنیو که لاهه شان شکاو و له ژیر بانه داته پیوه کان و دهواری له ده لاهه پینه کراو... ژیر که پری به حال به پیوه وهستاو... ژنانی قژ هه لکرووزاو له بهر خواری گهرمه سپردا، قاچ ته زیوو... په نجه جیماو دهنیو زوقم و شهخته دا... گلینه رژاو دهنیو کانیه ی کوپره وه بوودا... نینوک هه لوه ربوو... دهست له بیبرکراو دهنیو باخ و بیستان و رهن و کیلگه کان... به دهم نه زیه تی بژاره وه... دیونی له لاری: پشت چه ماوه له ژیر کوئی قورسی چیلکه و دار... شان شکاو له ژیر گرانیی په قهرج و ته نه که ی پر ناو... یان راکردوو به دوا ی پاشه لئی مهر و بز و کهر و مانگا تا قشپل و قهرسه قول و ته پکه ی ریخ کووه که ن... زهره و خه مزده له و ژوورانه ی به درپژایی شهوانی زستان دلپه ده که ن... مالانی پر له مندالی باریک و بنیس... لیکن و جیقن و چلمن... سهر و که لله رانه گیراو به سهر ملی باریکه وه، پتر ديقه تی دا... خهم کردبوونی به خوشکی به کدی، له سهر سینه ی چهند کچیک شه به قی دهم کراوه و برینی گهورونه ی بینی که جیی خه نجر بوون و تا نهو حله ش خوینیان لیده تکا... لیره و له وی... چهند ژنیکی ته ویل ته قیو به زهبری گولله، پولیک له و کچانه ی ههر به جحیلی سهریان سپی بیوو... ههر ده توت پولی کوتره باریکه ی دهنوک پر خوین و هه لئیشستوون... هه ندی له و پیره کچانه ی هیچ بوره پیاو یک به ریکه و تیش له ده رگای دلئی نه دابوون... به حه سره ته وه... حه سره تی ته نیا جیمان به سکیاندا و مردن... شهرمیکی نه به دییان ده تکان... له تاو فه وتانی نهو په رده پیروزی کچینی که تا پیری پاراستبوویان، که چی کرمه نابروویه ر و هیچه کانی نیو گوژ ته قاندبوویان... نهو ده تان نهو ژنانه ی به سهر منداله وه مردبوون و به دامین و ته شک و تیرپژئی خویناوییه وه تووره و ماندوو روونیشتیوون... به فرمیسک و ئاره قه ته ر تا سهر ئیسقان، نهو کچانه ش له وی بوون که قهت ئاسمانیان نه دیوو، چونکه هیچ تاویک روویان نه هاتبوو سهر هه لپرن... چ به ترسه وه له جوت مه مکی خوین دهروانی که وهک دوو ههرمی کرمی یا خود به هی؛ رزی بوون... له ته رقییان نه یانده ویرا له ژنیکی فامیده و حه کیمی وهک مارلین بیرسن: نه ری نه م دوومه له زلانه... نه م قونیرانه چین که له سهر سینه مان روان؟ شیریکی زه رده باو وهک کیم و زوون له گوئی مه مکه انه وه تکا و بیتهووده ده رژا... تا سهر ناوک و خوارتر...

جوگه له ی ده کرد و ده رژایه وه نیو نهو برینه نه به دییه ی ژیر مووسلدان، سهری هه لپری و له دوورترین بازندها چهند ژنیکی گه له خاتوونی بینی، دهست و پی به فرین، غه رب به و گوژستانی کچ و ژنه خوئی نه دیده و مهینه تبارانه... نهو خانمانه ی تا نهو حله ش مهرگ زاتی نه بوو ناز و هه وایان بکوژی... بی ورته له مارلین راده مان و به غیلییان به و قژه زه رده ی ده برد... وردتر روانی... هه موویانی بینی: نهو خوشکانه ی له حه سره ت برا جوانه مهرگه کانیان، نهو دایکانه ی له حه ژمهت کوژرانی یهک له دوا یه کی کوپره کانیان وهک ساج رهش داگه رابوون، نهو ژنانه ی له تاو سه فهر و سهره لگرتن و دلپه قبی پیاهه کانیان له سه مایه کی شیتانه نه ده که وتن، هه ربه که و جهرگی رهشی خوئی وهک پارچه گوشتیکی زیاد ده رهانی بوو... له سهر له پان رایگرتبوو... بازنه ی میتشوله ی شه و نواله ی دهوری سهریان بوو... له بری فرمیسک خوینیکی رهش له چاوانیان ده رژا و کفنی به ریان وهک عه با رهش داگه رابوون... نهو کفنانه ی له تاو کزه ی شه و وهک ساریی ژنه هیندییه کان لوولی دابوون... نهو کچه عاشقانه ی مردن و نه گیشتن به مرز، نهو ژنانه ی به داخ و رقیکه وه لپوانی خوینان ده کروشت و گازیان له مه چه کی خوینان ده گرت... سهریان به کیله کانداه کیشا چونکه نابه دل به شوو دران... نهو ماچانه یان تف ده کرده وه که به زور کران... هه رهه موو له حه ژمه تان دلئی خوینان به قیزه وه ده کروشت که تا نهو دهمه ش له لیدان و کوته کوت نه ده که وتن... نهو دلانه ی بی فایده خوینیان رژاندبووه نیو هه رهه موو نازای نهو له شانیه ی گشت پارچه کانی لیکدی ترازابوون... به زور به یه که وه په رچکرابوون... وای له و هه موو له شانیه ی به ر نه فرینیکی نه به دی که وتبوون... هه ندیکیان له تاو تالیی به جیماو له سهر زمانی شه قاربویان، تالیی زه مانیکی زووتر له هه نوکه زور شیتانه زمانیان له کیلی سهر گوژه کان هه لده سووی... ده بانخواست به و تامه سویره ی خوین؛ تالیی عومریکی تالتر له ژه قنه بووت برین... یه کییک له ژنه کان به رده وام له خه می نه ودها بوو نهو منداله نیوه زیندوو... نیوه مردوه ی ناو سکی هپور و هیمن بکاته وه که به له قه، لیکدالیکدا، توند له ناوه وه را له و پیسته کشاوه ی سکی دایکی ددها و گریانی بیئامانی عهرشی فه له کی ده له رزاند... ده یوست هه تا زوه بیته ده ری... به چه پوکه چکوله کانی له سهری خوئی ددها... دایکه ش به دهم به ره ژانی قورسه وه ده گریا و له و ده له مه هاره ی ناو مندالدانی ده پاراپه وه:

(ناخر بو کوئی رۆله گیان... بو کوئی دتی؟ مه گه ر نایزانی ئیره گوژستانه کوژپه که م؟).

مارلین به ههر چوارلادا غاری ددها، نه یده زانی کامیان هپور و هیدی بکاته وه، به فریای کی بکه وی... بی به مامانی نهو ژنه ی له تاو به ره ژان خوئی ده خوا یان نه شکی خوینینی نهو

پیره ژنه بسړی که به دیار گۆرپکی خالی و سهروالا خوځل به سههري خویدا دهکا... بینی و هندیکیان له شهرم و حه بیبه تا گه رانه وه نیو گۆره کانیان... به پرتاو غاری دا و ههردوو دهستی نه و ژنه ی گرت که گۆرپکی هه لده دایه وه... وتیان: لپی گه ری... شه و نیبه گۆرپک هه لنه داته وه... بۆ کوره کوژراوه که ی ده گه ری... له هه ر چوارلاوه چهن دین ئافره تی کویر و نابینا هاتن و سالمه یان له کیلی گۆره کان ده کرد... له په و روو ده که وتن و چه ناگه ی وردیان شه فی ده برد و ده ته قین... زامار ده بوون به و کیتله به رانه، چهن د ژنیکی دیکه به شه له شه ل ده هاتن و ده له نگی، قش و ... برژانگ و نه برۆ سووتاو... چ به زه حمه ت خو یان به کپش ده کرد... وئ ده چوو له گۆرستانیکی زۆر دووره وه هاتن... له ئاپوره که نزیک بوونه وه و روونیشتن... قاچ په ربوو و ده ست قرتاو... نه و ژنانه ی له ترسی بۆمباران و کیمیا باران و نه نفال و داته پینی ئاسمانه کان فریای جووجه له و مریشک و منداله کانیان نه که وتن... هه ره هه مووش لیکدی ده چوون... نه وانه ی که له و په ری گۆرستانه وه ده هاتن و بیئاگا له تکا و پارانه وه ی مارلین پر به گۆرستانه که ده باندایه زریکه... زریکه یه ک ئاو له بنی ده ریاکان بیئیته له رزه... نه رخره وانه کانی ده وری گۆرستان رووت بکاته وه، قیبه و هاواریکی تاساو لیته... لا وانه وه یه ک له وئ... گریه ی بیئامان... سه مای مه رگ و له خو دان... نرکه و ناله... سه ردولکه ی دل پروو کینی و ا مه گه ر هه ر ته نیا ژنه جه رگ سووتا وه کانی ده شتی هه ولیتر و گه رمیان ئاواهی به ده م شینه وه نه ستیران برژین... ژنیکی دهستی خسته سه ر کلاوه ی شانی مارلین و پیتی وت:

(بۆچ حه په ساوی؟ مه جلیسی خه م و شین و واوه یلای هه موو شه ویکمان ئاواهی گه رمه، لیته بیت هه ر شه وه ی سه د جارن ده مریت... زوکه و ژیریان که وه... ده نا هه ر ئیستا کابرای محییور و کیتلتاش و گۆره له که نه که دین به قامچی و دار حه یزه ران پشتی رووتان ئاگر ده دن و به زۆر تا نیو گۆره کان ده مانبه نه وه... له وه دایه وه ک شه وانی دیکه هه ندئ له پیاوه مردوه کان له تاو وه رسی و خه وونی ناخۆش و خه وزران بیته ده ری و تیمان که ون... نه وسا هه ر به قشراکیتشان ده مانبه نه وه نیو چاله کان).

(جا کامه یان ژیر که مه وه؟ نه و هه موو ئافره ته نه گبه ته له کوپه هاتوون؟ پیم نالین چۆن جیتان بۆته وه؟).

(غافل مه به... هۆ شه که رهن... هاتنی خه مخوړپکی وه ک تو وایکرد له هه موو ژنه مهینه تباره کانی نیو گۆرستانه کانی دیکه ش بگپینه وه... چ دوور و چ نزیک).

(تو چیت دیوه؟ توژپکی ترکه شه و رابکشې و ... وه ختی باوک و برا و کور و میترده کان خه ویکي قوول ده یانبا ته وه... هه ره هه موو ژنان و کچانی نه م ده ورو به ره به دزیبه وه دینه نیو مه جلیسی خه م و دهد و شینه وه).

(زیندووه کانیش؟).

نه یان هیشت ژنه وه لایمی مارلین بداته وه... سی سی و چوار چوار ده هاتن و ده یانپرسی:

(نه ری دوا ی مه رگی ئیمه دونیا چی لی به سه ر هات؟ چ بر چاک نه بووه؟).

(نه وه لاهی... خه راپتر بووه... بۆ ئیمه هه ر نه و دونیا ناشیرینه ی جارانه).

(نه ری تا ئیستاش پیاوان وه ک جارن به رده بنه یه کدی؟).

(تو هۆو... هه ر ده لپی میرات به ش ده که ن).

(تو ژنیکی گه لی هۆشمه ندی... پیمان نالیتی: پیاوان بۆ نه وه نده حه زیان له خوینه؟).

(نه وان له سه ر شه ر پیر بوون و پیشه یانه، تازه ش له باوه شی ئیمه دا مندال نابنه وه... نه وان یه کدی ده کوژن و ئیمه ره ش ده پۆشین).

دوا جار مارلین نازیروه رانه لییان پارایه وه که شه وی تر له به رده مدایه و با به س بی پرسیار و وه لام... با به س بی گریه و زاری... ترسا پیاوه کان له و خه وه قووله رابن... ئاخه خو نه وانیش که م ماندوو نین... پیتی وتن:

(وه رن ده ورم دن... با به دزیبه وه... هه ر خو به خو گوئ له یه کدی بگرین... با پیاوان نه لین: ژنان بۆ هه میشه، چ مردوو بن چ زیندوو، بی حه شر و نه شن... وه رنه پیشی).

ژنه کان به سه رسامیبه وه لیکدی رامن.

(گوئ له خه مان بگریت؟).

(نه دی...).

(وه یس چ ژنیکی بیخه م و خو ش مه شه رف دیاره).

(ژنینه سهیری که ن... هه ر ده لپی شازاده یه و خه نده له لیوانی ناکه وئ).

(نایکه م من رقم لیبه تی، به شوخی خو به وه ده نازی).

مارلین به سوکه سکالا یه که وه پیتی وت:

(له پاش مه رگ و ده نیو نه م ویرانه یه دا بۆ ئیمه عه بیه رق و کینه... "عیسا" پیمان ده لی: یه کترینان خو ش بوئ... بیرتان نه چن ئیمه تا قیامه ت هه ر ته نیان).

ژنیک هه لیدایه:

(ئەری خانمی مەزادار تۆ نازانی کە ی قیامت دئی؟)

(بۆ دەپرسی؟)

(ئاخر من بێزار بووم لە چاوەروانی).

مارلین خەنبییه وە و پاش تاویک لە رامان وتی:

(جا ژنینه ئیوه کە لە دنیا بوون چ روژتکتان قیامت نەبوو؟)

هەر هه موو دەستیان بە سینه دا و وتیان:

(ئەشەه دوو... و ابو...)

مارلین تێهە لچوو:

(خانمینه قەت بەرواڵەت فریو مەخۆن... منیش وەکو ئیوه خەم زۆرە... خەمانی ئیوهش سەربار... هەمیشە بزەم لەسەر لیوان بوو تا دلەم شەق نەبا... بەلام چی بکەم؟ دوا جار خەمی ناقولای ئیوه دلی منی دوولەت کرد).

(تۆ ژنیک لایده و غەریبی... چیت داوه لە خەم و دەردی ئیمەمانان؟)

(چی بکەم؟ خولقە کەم وایه... خەم لە ژنی بیکەس و مەینە تبار بخۆم).

(جا تا کە ی حەوسە لەت دەبێ گوی لە دەردەدلی ئیمە بگریت؟)

(تا دوا چیرۆکی دوا ئافرەتی ئەم گۆرستانە... ئەمن فریا نەکەوتم گوی لەو هەموو ژن و کچانە بگرم کە دین... خۆ من حەزم نەدەکرد ئەو ژنە بیپشت و پەنایانە جی بیلەم... تۆ بلایی دوا ی خۆم کەس هەبیت وەک من خەمیان بۆ بخوات؟... چ قەیدییه... چاوەریتی ئەوانیش دەکەم... خۆ من تازە بووم بەمیوانی هەمیشە بیستان... تا ئەو حەلە حەز دەکەم هەر شەوهی یەکیکتان دەردەدلی خۆیم بۆ بگریتهوه).

(وای کە ژنیک بە میزاج و حەوسە لایه).

(پشوو درێژە...)

(میهرەبان و دلنارام... هەر تاوی بوو لە مەوبەر هۆن هۆن دەگربا بۆمان).

(قسە هەر دەلیی گولە و لە زاری دەکەوی).

(بیشک کە لە دنیا بوو بەم لەبزه شیربەنەوه سەد پیایو حەیران و سەرگەردان کردوو).

(ئەوه یەک... من بە حەیا تم شەکرەژنی وام نەدیوه... هەر هه موومان ی غافلاند).

(چ شیرین سەران با دەدا و چ جوان تێدەفکری).

(ئەتۆ سەیر... چ خەمپەوینە... ئەم گۆرستانە ی ئاوه دان کردوو).

مارلین لیگە رابا تا بەرەبەیان ستایشیان دەکرد... قسە ی پیپرین:

(تەریقم مە کە نەوه خانمینه... منیش ئافرەتیکم وەک ئیوه... دەزانن من بۆچی نەچوومه وە ولاتی خۆم؟).

هەر هه موو بە یەک دەنگ وتیان:

(نەوه لالا).

(پیم وتن: تا گویم لەسەرگوزشتە و مەراقی دلی هەر هه مووتان بی... دە ی دەورم دەن شەو درەنگە).

هیدی هیدی ژنان و کچانی حەسرت دیدە و لیو بە بار هیتور و سارد دەبوونەوه و لیی دەچوونە پیشی... چەند هەلقە یەک نەبێ کە هیشتا لە کەشکە ئەژنوی خۆیان دەدا و لەژیر لیوهوه بە نەغمە ی حوزنی تازبە بارهوه جگەرسۆزانە دەلەنگینەوه و دەلالانەوه، بە نیازی پاکی ژنیک فامیدەوه لیی پرسین:

(ئەری وەختی لە دنیا بوون هیچ کەسێک گوی لە قەهر و مەراقی ئیوه دەگرت؟).

کردیان بە هە لالا:

(نەوه لالا).

(نە بە کە لامی خوا).

(چما دەوێرین قسە بکەین؟).

(چما تۆ پیایوان ناناسی؟).

مارلین بە پەلە لە غەلبە غەلی خستن:

(دە من لیڕەم تا گوی بگرم... لە هەمووتان).

(بۆ چیتە؟ تۆ بۆ خۆت بە ئیمەوه خەفت خان دەکە ی؟).

(پرسیاری ترم لیتمە کەن... تاو وەکو بروام پیبکەن... با من لە چیرۆکی ژبانی خۆمەوه دەست پیبکەم... چونکە ئەمشەو من لە هەمووتان غەمگینترم... من دەزانم وا نەبێ ترس و شەرمتان ناشکی).

کچیک بە دەم لێتوێلهرزووه دەستی رادهوشاند و دەبوت:

(سەد شەوی ترقسە بکە... من نەتیبی دلی خۆم بۆ کەس نالێم).

هاواریان لیکرد بێدەنگ بچ و قسە بەو شەکرەژنە نەپری.

مارلین زوو هەلێدایە:

(تا من لێرەم کەس خۆی لەوی دیکە توورە نەکات... دلێرەنجانی زۆرتان دی لە دنیا...

ئیدی با بەس بچ زویریوون و دلشکان).

(قسەکەت تەواو کە سەردەستەمی خانان).

(ئەمشەو من زۆر پەرتیشانە حالم... وای کە دلێم پرە... ناشوێرم لە ترسی ئێوێ بۆ خۆم

بگیریم... ئەمشەو "پیتەر"ی مێردم بەتەنیا... لە ماله خنجیلانەکەمی خۆماندا بێر لە من

دەکاتەو... هەر بەیادی من پیکیک شەراب دەخواتەو و گوێ لەو مۆسیقایە دەگری کە

هەردوو کمان حەزمان لێدەکرد).

ژنییک بەتەوسەو لیبی پرسی:

(گوێ لە مۆسیقا دەگری؟).

(هەلێت).

(دونیای ئێوێ سەبیر و سەمەرەیه).

(پیتەر گوناھە... من حەزم نەدەکرد وازوو جیتی بێلیم... تیرمان لیکدی نەخوارد... ژبان چ

کورتە بۆ خۆشەوێستی... چ سەفەرێکی بەپەلەمی نیوان رەحمی دایکمان و ئەم گۆرە بوو...

لە تاریکییەو بۆ تاریکی).

(دیارە خۆشت دەوێستی؟).

(ئۆهۆو... باس ناکرێ).

(خۆشی دەوێستی؟).

(لە من زیاتر ژنیکی تری نەدەبینی).

ژنیکی دیکە لیبی هاتە پێشێ و پیتی وت:

(بیشک مندالی جوانت لەو پیاوێ هەبوو!).

(نەخێر).

(بۆچی... سکوزات نەکردوو؟).

(نا... من و پیتەری مێردم بپارمان دا کە تا دنیا ناواھی پێس و بێفسەر بچ...

سوێندمان خوارد کە مندالی تیا نەخەینەو... مندالی خستەوێ لەو شیتخانەیه شیتیبی).

بە سەرسامی و زار داچرپینەوێ هەرەموو ژنەکان لیکدی ریمان و پاشان کردیان بەهەرا

و هۆرایەیک نەبیتەو:

(های... ئەوێ چیبی... یانی چی... بۆ... چما چی بوو... قسەمی بێمانا... درۆ دەکا...

نەزۆکە... خۆی یان مێردەکەمی... تووخوا کەمی ئەوێ قسەیه... وس بن... قیرەتان پری... ئەمی

وێکو ئیمە... هەریەکە و کۆشیک هەتیمان لەو دنیا پێس و بێرەحمە بەجیھێشتوو!).

مارلین لەسەرخۆ و هەر بەدەست ئیشارەتی دان کە ئیدی هیتور ببنەو... تا دواجار تەواو

خامۆش بوون، لەپر زرنگانەوێ دەنگی کچیک خامۆشیی شکاند و تکای لە مارلین کرد:

(دە زووکە چیرۆکی ئەو حەزەمی خۆت و مێردەکەتان بۆ بگێرەو).

مارلین پشتی دا بەکیلیکەو و چاوی بەناو هەموواندا گیرا... ناخیکی ساردی

هەلکیشا و وتی:

(ئاخر بەمەرچیک ئێوێ شەوانی دواتر لە عیشقی خۆتانم ئاگادار کەن).

کردیانەو بەوورتەورت و دەست بەیەکدادان:

(وای لە خۆمان نەگبەتی... سەر بەهەشی... هەناسە ساردی... خوشکم چیمان کردوو...

چیمان دیوێ تا بۆتی بگێرینەو... سوێند بەجوانیت لە هەناسەساردی پتر هیچمان

نەدیو...).

(خەمتان نەبێ... من فێرتان دەکەم چۆن لە دەردەدل بدوین).

هەرەموو لیبیان پرسی:

(ئەری بەراست جوانی... ناوی تۆمان نەزانی).

(مارلینی خوشکتان... خوشکی بچووک... باش ئەزبەری کەن... مارلین... دەشتوان پێم

بلین مریەم... کچان و بێوێژنە بارزانیبەکان هەر بە "مێرەم" بانگیان دەکردم).

هەرەموو وتیان:

(ئەللا کە ناویکی پیرۆزە... خوشکی گەرەمانی مریەم... خوشکی گەرەوی...)

گۆرستانت رووناک کردەو).

یەکیک لە سەرەژنەکان، بەدەنگیکی زۆر نێرەو، دلیرانە هاواری لیکردن:

(ئادەى ژنىنە از له منەمن و سەردۆلكە بىنن و وەرنە پىشى... مەرىم قسەمان بۆ دەكا... شەو ساردى كرد... دەوەرن با بچىنە پال يەكدى تا گەرمان بىتەو).
(مارلېن) ىش پتر كفنەكەى له خۆبەو وەرپىچا و ... وتى:

(دەى وەرن گوتم لىبگرن... گوئى لەو عىشقە گەرمەى من و پىتەر... ھەزىكى ئەوئەندە گەرمە سەرماتان بىر دەباتەو... ئەوئەن ئاوەدان سامى گۆرستان وەلا دەنى... ھەزم نىيە ئەمشەو ھىچ ژنىك لە بەردەما بگى... شەوانى دىكەمان زۆرە بۆ شىن و شەپۆران... بۆ گوگرتن لە كوئست و خەمان... دەى لىم نىك وەكەون... ھىدى ھىدى گوئى بگرن).

ژنان و كچانى ھەسەرتكىش و خۆشى نەدەدە بەچەندىن ھەلقە و بازنى سىپى پۆشان دەستيان نايە ژنىر چەنەى خەفەت و بوون بەشووړەى دەورى مارلېن... ئەوئەش وەك چلە نىرگزىكى چاوتەر كە كەوتبىتە ناوەراستى چەندىن رەشەرىحانەى ئا و لىبىرا و مل بەلارەو... نەرمە نەرمە زارى پشكووت... ورد و جوان... شىرىن شىرىن... كەوتە گىرپانەوھى چىپۆكى نەبراوھى روژانى عىشق و ... شەوانى ئەفېن.

پايزى - ۱۹۹۶

كوودەتاي كەرويشكەكان

سەرۆك ھەزار جار دوغاي بۆ خوا و قەدەر و پىكەوت كرد كە خۆى و خانم و كوړ و كچەكانى نەكەوتنە ژنىر داروپەردووى بەسەرىبەكدا رماوى كۆشكەكەى، رازاوتەرتىن كۆشكى ولات، كئوتم لەو كۆشكە سىحراوييە دەچوو كە لە (ھەزار و يەك شەو) دا وەسفى كراو، بۆ سالىك بودجەى ولات كورتى ھىنا. بىتجگە لە خۆى نەبھىشت كەس، بگرە ژن و مندالەكانىشى، بەنھىنى و كون و كەلەبەرى ئەو كۆشكە بزائن. ئەو روژەى وتيان: سەرۆك بەتەمايە ئاوەرۆى رووبارەكە بگۆرۆ و وا بكا بەنىو ھەوشەى كۆشكدا تىپەرى؛ كەس باوهرى نەدەكرد. لە ھەر شوئىنىكى پايتەخەتەو سەيرت بگردايە چراخانى زۆر روژنى لە دوورى سەدەھا مەترەو باقوئىرىقى ئاسمانى تارى روژن دەكردەو. پىكەوتىكى سەير بوو يان بەختى پوختى سەرۆك بوو كە ھەمىشە بەموجىزەبەك لە كوودەتا و شوپش و ھەلگەرانەوكان دەريازى دەبوو، چ قەدەر پىكى سەير بوو كە روژى دارمانى كۆشكەكەى خۆى و ژن و مندالەكانى لەژنىر كەپرى بەكىك لە ھاوئەھوارەكانى نىو ئەو شاخانەدا كەرويشكە خەويان دەكرد... لە گەرمەى كەيف و سەفا دەبوو بەخا و خىزانەو بەگەرتنەو پايتەخت... نەيانھىشت بەيادى سەردەمى مندالى بەو دارلاستىكە گەورۆنەى راوە چۆلەكە بكات، بەكەمجارى بوو كورەكانى فېر بكات چۆن سەر لە مل جيا بكەنەو، چۆن چۆنى چۆلەكە ئاوەرپوت دەكرۆ و گوشتەكەى دەبرژندىر... نەيانھىشت... پىلانى دارمانى كۆشكەكەى دواھەمىن ھەلقەى پىلانەكان بوو كە سەرى نەگرت، دواى بىستەمىن كوودەتا و راپەرپىن ھەرھەموو خەلكى، پارتىزانەكان، گشت پارت و نەيارەكان، ھەرھەموو بالەكانى ئۆيۆزسىوئ تەواوئى ئاومىد بوون، ئەو پشكىكە سەرۆك كوكم دەكا و ھەر دەلئى عومرى (نوح)ى قەرز كردووە، دواى ھەر كوودەتايەك دەھاتە سەر تەلەفزیوئ و لەژنىر بارى كەرىك لە قايش و قرۆش و قۆچە و قەوچ و قەراسەو دەبرىسكا يەو، ئاومىدى دەكردن و بەخەنبنەو ھەوالئى پوچەلبوونەوھى كوودەتايەكى دىكەى رادەگەياند، بۆ ھەفتەبەكيش دەبوو بەجەژن و خۆشى، دەپوت:

(كئ دەتوانئى سەرۆكىكى وا موعجىزە لەناو بەرى كە خوا خۆى ھەز دەكات پىلانەكان ئاشكرا بن و تا ئەبەد كوكم بكات).

ئەو پىياوھى دواى بىستەمىن كوودەتا قەقنەس ئاسا دەنيو خۆلەميشى جىماوى پاش گرى كوژانەوھى شۆرشەكان زىندوو بۆو، يان بەقەولى كوودەتاجىبەكان: مارمىلكە ئاسا لەژىر داروپەردودا سەر قىت دەكاتەوھ و زمان لە ھەمووان دەردىنى. دەبوت:

(من بىياكم... تكاونزاي پىرەژن و پىرەمىردەكان من دەپارىزى).

دواى ھەر كوودەتايەك دەبوو پرژىنە سەر جادەكان و خەلكى ھاوار بەكن:

(تا ماويت حوكمرانىت... تۆ موغجىزەى سەر ئەرز و ھەم ئاسمانىت).

ئاهەنگەكانى پاش دامرکاندەوھى كوودەتاکان لە ژمارە نەدەھاتن، دوو نەوھى لە شۆرشگىران لە گۆر نابوو. بۆسە نانەو، تەقاندەوھى ماشىنەكان... كۆشكەكانى... نىشانە لىگرتن... ژەر کردنە نىو ژەمەكانى، كوودەتاي سەربازى... پىلانە كتوپرەكانى خزموخى... ھەرھەموو ھەولەكان بىھوودە بوون، كى دەبوت ئەوھىيان ھەمان ئەو ژەنەرالەيە كە وىنەى لەسەر لاپەرەى يەكەمى رۆژنامە و گۆڤارەكان بلاو دەكرىتەو، پرومەت و تەويل خال خالوئى خەندەخوار، خۆكەس ئەمى نەديو، دەنيو ھەراى ئەو كوودەتايانە ھەر سى ژەنەرالە كۆپىكرادەكانى كە كتومت لە خۆى دەچوون: تىيا چوون، گوايە ھەمىشە كۆپىكرادى خۆى دەدۆزىتەو، ھەندى لەوانە بۆ ولاتانى دونيا دەنيو... لەناو ولاتىش: بۆ خەستەخانە و قوتابخانە و يارىگاكان... نىو سەيران و ئاهەنگەكان... بۆ پرسە يەك لەدواى يەكەكانى ھەرھەموو مال و مزگەوتەكان، پرسەى ئەو سەرباز و ئەفسەرانەى لە شەروشۆرە نەپراوكانى سەرۆكدا كوژران. زۆرجاران نەيارەكانى لە بۆسەيەكدا ھەلمەتيان دەبرد و لە سەد لاو دەستپىژيان لىدەکرد، دەبوو بەھەللا كە دكتاتورى ئاخىر زەمان كوژرا، دواى دە چركە دەنگى دلپىرى بەسەر شەپۆلى رادىوۋە ھەموو كوچە و كوۆلان و كۆشك و كەلاو و ماشىن و نىو چايخانە و مەيخانەكانى داگىر دەکرد، كتوپر تەلەفزيۆن پەخشى خۆى دەكردەو، ئىوارەى ھەمان رۆژ بەپەلە ژمارەيەكى تازەى رۆژنامەكان دەپژانەوھ سەر شۆستەكان، من دەزانم... مىللەتەكەم نايەوئى بزم، ديسانەوھ كۆپىيەكى دىكەى سەرۆكەكە كوژراوھ. كۆنە شۆرشگىرپىكى زۆر ناومىد كە ھەموو تەمەنى لە چىاكان و دەنيو ئەشكەوتەكاندا بەسەر بردبوو بەلاقرتىوھ گوتبووى:

(با چاوهرى بىن... بەلكو سەرۆك ماسىبەك بخوا و پارچە ئىسقانىك لە قورگى گىر بى و بخنكى).

لەو ناومىدتر بەمەزاقەوھ وتبووى:

(مەگەر لەسەر پىبلىكەيەك ھەلخلىسكى و پشتەسەرى بەر قەراغى يەكىك لە پلەكانى قالدەرمە كۆنكرىتىبەكە بەكەوى و سەرى بتەقى).

كەس پرواى نەدەكرد لەناو بچىت، ئەم بەر لەوھى ژەمەكانى بخوات: مەرچە پاسەوانە ھەرە خۆشەويستەكانى بەبەرچاوى خۆيەوھ تىرى لىبخون، كەس نەبىدەوئىرا ھىچ بلتى، سىخوړەكانى سىبەر ئاسا لە گومان لىكراوھكان نەدەبوونەوھ، لە بەرگى دەرۆزەكەر و شىت و دەستگىر و ژنە فالجى و سۆزانيدا خۆيان دەشاردەوھ، شەوانە كە پىياوھ داخ لە دلەكان سەرخۆش دەبوون و بىئاگا لە خۆيان جىنويان بەسەرۆك دەدا ھەسەسەكان رووھو زىندان پاپىچيان دەکردن، سزاي جىنويك، تفىك دە سال زىندانى بوو، لە قەھرى قسەى سووك و جىنويى بازاري سەرخۆشەكان بەفەرمانىكى كۆمارى ھەرھەموو مەيخانەكان داخران. گومان دەكرا لە ھەموو شتىك... ھەتا لەسەر بالەخانەى بلند و دەنيو پەيكەرى نىو شەقامەكانىشدا كامىراى شاراوھ ھەبوون، ژن و مىردەكانىش دەنيو پىتخەفدا بەچرپەوھ دەدوان، وا بلاويوھ كە ھەموو چرپەى رق و كىنەيەك بەسەر شەپۆلى ھەواوھ دەپرا و بەزەبرى نامىرپىكى زۆر سەير كە سەرۆك لە ھەندەرانەوھ ھىتابووى دەبى بەدەنگىكى پرى ئادەمى.

ھەوالى رمانى كۆشكەكەى لە خەوى خۆشى ژىر كەپرەكان راپچلەكاند، بىئاگا لە خۆى ھەر بەبىجامەوھ سواری ھەلىكۆپتەرەكە بوو تا چى زووھ بگەرپتەوھ پايتەخت، سوپندى خوارد كە ئەگەر ئەمەيان پىلانپىكى تازە بى لە جىگرەوھ تا دەرگاوانەكان بكا بەخۆراكى ماسىيەكانى نىو ئەو پروبارەى كە بەحەوشەى كۆشكەكەيدا تىدەپەرى. تۆ بلتى كوودەتاجىبەكان جارىكى دىكە زەفەريان پىبەردى و لە پى ھەندى لە خىانەتكارانى نىو كۆشك دزەيان كردى؟ خۆ سەرۆك ھەموو ئەندازياران و نەخشەكيشانى كۆشكەكەى بى سەر و شوپن كردبوو... نا مەحالە لەناوچوونى، ئاخىر ئەم وەك دەرىپى و فانىلە ماشىنەكانى دەگۆرى، قەت نەبووھ دوو شەو لەسەر يەكدى لە ھەمان كۆشكدا بنوى، سوپند دەخۆن كە سەرۆك دەنيو تاكسى و كەترە و ھىلاكدا بىنراوھ كە مۆدىلى دەگەرپتەوھ چلەكان، دەنيو شۆرفىتە پىرەكان، مۆسكوفىچ، ئەو فىاتانەى لە كۆنيان گىر و خوار جادەكان دەپرن، چۆن لەناو بچى وەختى لاي ئەم گومانپىش حەقىقەت بى، خەونى خەراپ باجى لەسەر بى، ئەو پاسەوانە ھەرە نىكەى كە بەدزىبەوھ خۆى گەبانە ولاتپىكى دراوسى... وتبووى: من لە ترسى ئەو نىگا شەرانگىزىبەى سەرۆك رامكردوھ، دواى ئەم چەشنە روانىن و نىگاىيەى سەرۆك جگە لە مردن ھىچى دىكە چاوهرى ناكرى، پاش چوار جار پەلامار و ھەلمەتەردنە

سەر ماشینه‌که‌ی، سێ جار فرۆکه‌که‌وتنه‌ خواره‌وه: سه‌رۆک قاقا به‌عه‌قلی پیلانگێران پیکه‌نیوه، دوای هه‌ر په‌لامار و هه‌لمه‌ت و کووده‌تایه‌ک له‌ژێر زه‌مین و... ده‌نیو تونێله‌کانه‌وه‌ک گۆرپه‌لکه‌نه‌ ده‌هاته‌ ده‌ری و ددانی گری کردۆته‌وه، وا زانراوه‌که‌ پایته‌خت هه‌ره‌مووی ژێر زه‌مین و تونێله، بێ حیکمه‌ت نییه‌ که‌ بۆ پرۆژی ته‌نگانه‌ تونێله‌ زۆر درێژه‌کان ده‌چونه‌وه‌ سه‌ر ده‌ریا، ئه‌ودوو سنوور، یان ده‌نیو زارکی ئه‌شکه‌وتیکه‌وه‌ هه‌ره‌موو تونێله‌کان لێکیان ده‌دایه‌وه، یان له‌ بناری شاخیکدا سه‌ری ده‌رده‌هینا. خه‌یالی خو‌شی سه‌رۆک بۆ غافلکردنی خه‌لکی له‌ دونیادا هاوتای نه‌بوو، هه‌وا و هه‌وه‌سی هی قۆشمه‌بازیک بوو، بۆ کو‌تایی هه‌ر کو‌بوونه‌وه‌یه‌ک چه‌ند نوکته‌یه‌کی پێبوو، وای ده‌نواند که‌ چه‌زی به‌ته‌نزه‌ و دونیا ئارامه‌ و ئه‌ویش ئاسوده‌ و میلله‌تیش چه‌زی له‌ خه‌نینه. ماوه‌یه‌ک به‌خه‌یالیدا هات که‌ ئیدی له‌ به‌یانیه‌وه‌ هه‌رچی قوتایی و مامۆستا و فه‌رمانبه‌ر و پزیشک و ئه‌ندازیار و پارێزه‌ر و گشت کریکارانی کارگه‌کان و چایه‌چی و لۆقنته‌چی و کاسبکاران هه‌ن: ده‌بی تا سه‌ر شوێنی کاره‌کانیان به‌نه‌رمه‌غار پرۆن، چونکه‌ ئه‌وه‌یان هاوئیشتمانی ساغ پێوستی پێیه‌تی و بۆ که‌ مکرده‌وه‌ی بودجه‌ی وه‌زاره‌تی ته‌ندروستی بێ عه‌بیه‌ و... له‌وه‌ ده‌پرێ و ده‌خریته‌ سه‌ر بودجه‌ی وه‌زاره‌تی به‌رگری... ئیدی ناچار... دوای ئه‌و پرپاره‌ شوێشانییه‌ ده‌تدی هه‌ره‌مووان به‌نه‌رمه‌لۆقه‌ وا غار ده‌ده‌ن، هه‌ر له‌وه‌ سه‌ر و چه‌ده‌دا کو‌ر و کالی ولاتی هان ده‌دا که‌ وه‌ک ئه‌م چه‌زه‌ به‌یاری ئاسن و له‌ش جوانی و شه‌ره‌ بۆکسین بکه‌ن، ئیدی ده‌بوو هه‌ر سه‌ره‌مانگیک له‌گه‌ڵ یه‌کیک له‌ بۆکس وه‌شینه‌کانی ولاتا بکه‌وێته‌ شه‌ره‌مست، بپیشک هه‌ر له‌ گیمی یه‌که‌مه‌وه‌ یارییه‌کان به‌دۆرانی یه‌ک له‌ دوای یه‌کی هه‌ره‌موو بۆکس وه‌شینه‌کان کو‌تایی ده‌هات، بۆ خو‌شی و مه‌زاقی کو‌مه‌لانی خه‌لکی ولات به‌پیریکی خو‌زی ده‌بوو هه‌ره‌موو بۆکس وه‌شینه‌کان تا دوا گیم به‌رگه‌ی شه‌ق و شولاق و ئه‌وه‌موو مسته‌کو‌له‌ی چه‌پانی و راستانییه‌ی سه‌رۆک بگرن که‌ ده‌م و قه‌پۆزی تیکده‌شیلان، ده‌بوو له‌ کیشی میشه‌وه‌ تا کیشی که‌له‌شیر و قورسه‌وه‌ خو‌تاقی بکه‌نه‌وه، به‌پیریکی کو‌ماری و پاش به‌زینه‌ ناچاریه‌کان هه‌ره‌مووانی گه‌رانده‌وه‌ کیشی په‌ره‌مووچه، ده‌بوو چه‌ندین لاپه‌ره‌ له‌ پرۆژنامه‌کان بۆ ئه‌م شه‌ره‌مسته‌ ته‌رخان بکری، بۆ چه‌ندین پرۆژ ده‌نگویاسی ئه‌و بۆکس وه‌شینه‌ نه‌پرایه‌وه‌ که‌ سه‌رۆک به‌له‌قه‌ سێ په‌راسووی شکاند وه‌ختی به‌رپیکه‌وت و نه‌زانانه‌ پشته‌ده‌ستیکی به‌ر لووتی سه‌رۆک که‌وتبوو، ئه‌و که‌مه‌ خو‌تینه‌ی که‌ له‌ لووتی سه‌رۆک پزایبوو بوو به‌خوینی سیاوه‌حش، له‌ هیچه‌وه‌ش که‌فی ده‌کرد و تووره‌ ده‌بوو، شه‌ویکیان به‌په‌له‌ بانگه‌یشتی هه‌ره‌موو پرۆژنامه‌نوسه‌کانی کرد،

دوای ئه‌وه‌ی سه‌رۆکی ولاتیکی دراوسی له‌ داخی ده‌ستدرێژییه‌کانی بۆ سه‌ر سنوور قسه‌ی نابه‌جیی پێ وتبوو... هه‌ره‌شه‌ی لیکردن: یان واتان لیده‌که‌م پاره‌ی چایه‌کتان نه‌بی یان هه‌ر ئه‌مشه‌و به‌نوسینی درێژ وه‌لامی ئه‌و گه‌واده‌ ده‌ده‌نه‌وه، ئه‌و پرۆژنامه‌نوسه‌ی زمانی ته‌له‌ی کردبوو... به‌ناخیری وتبوو: گه‌وره‌م ئیمه‌ هیچی ئه‌وتۆمان له‌و سه‌رۆکه‌ نه‌بیسستوه‌ که‌ جه‌نابت له‌که‌دار بکات... هه‌ر زوو له‌و دانیشتنه‌ بریاری دا که‌ زیندانی بکری، دوای تکا و پارانه‌وه‌ی هه‌ره‌موو پرۆژنامه‌نوسان گوايه‌ تازه‌کاره‌ و گوی خوار... به‌وه‌ وه‌ستایه‌وه‌ که‌ فنشی بکات. هاواری کرد: ده‌زانن سه‌رۆکی که‌ران... ئه‌و حوشره‌وانه‌ چی پێ وتووم: گوايه‌ من... ئا... من... ده‌بوو دوای ئه‌و هه‌موو شه‌ره‌ دۆراوانه‌ی هه‌لمگیرساندوووه‌ خو‌م بکوژم، دیاره‌ ئه‌و کو‌سه‌ به‌به‌یه‌ سه‌رکه‌وته‌کانم به‌دۆران له‌ قه‌له‌م ده‌دا، هه‌ر ئه‌مشه‌و وه‌لامی ده‌ده‌نه‌وه، منی به‌که‌رویشک... ئا منی به‌که‌رویشکیکی ترسو‌ک شوپهاندوووه‌، گه‌ره‌که‌مه‌ هه‌ریه‌که‌تان ئه‌م به‌حه‌یوانی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ بشوبه‌یتن. وه‌ختی هه‌ره‌شه‌ی لیده‌کردن و مستی به‌مبزه‌که‌ی به‌رده‌میدا ده‌کیشا سو‌راحی و په‌رداخه‌ کریستالییه‌کان به‌له‌رزه‌ له‌رز ده‌که‌وتن، زوو زووش کاره‌که‌ره‌که‌ی به‌رده‌ستی ده‌نووشتاوه‌وه‌ و کراسه‌ کو‌رته‌که‌ی هه‌لده‌کشا و تا ئه‌و شو‌تینه‌ی که‌ خوا پیتی ناخۆشه‌ وه‌ده‌رده‌که‌وت، ده‌نووشتاوه‌وه‌ تا زوو زوو کاسیتی نیو قیدیۆکه‌ بگۆری. خو‌ ده‌بین ما‌که‌رینه‌؟... سه‌یری ئه‌م فلیمانه‌ بکه‌ن، من ئاوه‌ی ته‌عزیبی نه‌یاره‌کانی خو‌م ده‌ده‌م، به‌رله‌وه‌ی خو‌ر هه‌لیب و هه‌ریه‌که‌ و نووسینییک دژ به‌و قسه‌ سو‌وکانه‌ی ئه‌و بێ سمیله‌ نه‌نوسێ هه‌ر به‌گون هه‌لیده‌واسم، زوو زووش ده‌ستی بۆ په‌رداخه‌که‌ی به‌رده‌می ده‌برد و به‌جو‌ار چاو له‌ دیمه‌نی ئه‌شکه‌نجهدانی نه‌یاره‌کانی راده‌ما... ده‌زانن ئه‌وانه‌ کین؟ کو‌مه‌لی مه‌زن و مندالی سپله‌ و خیانه‌تکار که‌ گوايه‌ له‌ حوکی من نابه‌دلن، گوايه‌ ئه‌وانه‌ شه‌ریکی چیناته‌تییان له‌ دژی من به‌ریا کردوووه‌، من خو‌م کو‌ری جووتیاریکی پێ خاوس بووم، ئه‌و ده‌مانچه‌یه‌ی که‌ له‌ شو‌ریشه‌که‌مدا ته‌قه‌م پیکرد له‌ مامی خو‌م دزی بوو، له‌ هه‌مووان نه‌ترستر زمانی هه‌لیتا و وتی: وایه‌ قوریان... چه‌ز ده‌که‌ی نووسینیکی وا ده‌نوسین که‌ وه‌لامیک بێ بۆ هه‌موو نه‌یاره‌کانت... نه‌... ده‌ماغسز... هه‌ر نه‌یاره‌ و وه‌لامی خو‌زی هه‌یه، ئاوه‌ی سه‌رنوسه‌ری گۆشاریکی رامیاریت مالۆس... خه‌یالی سه‌رۆکی فه‌رمانده‌ دوور و نزیک رۆیشت... به‌خه‌یال ده‌وری هه‌موو پیلانه‌ کو‌نه‌کانی کردوه‌، هه‌ره‌موو کووده‌تاکان، پێشبینی بۆ هه‌موو ئه‌و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ و هیرشانه‌ی که‌ له‌ کو‌شی غه‌بیدان، زۆر به‌په‌له‌ بارگه‌ و بنه‌یان تیک نا... چه‌ند جاریک له‌ ژن و منداله‌کان تووره‌ بوو... ئه‌م کو‌شکه‌ چۆن په‌ساره‌... بۆ

ئەو پىك كە نىبو سە دەھىە حوكم دەكا حەياچوونە. ھەوای فېنك و ناوى سازگار و جربوھى مەل و تەوژم و خوړهى رووبارى نىبو خەرنەند و كە فچرېنى چەمەكانيان بە جىتھىشت... شەوانى ئەستېرەباران و كەروىشكە خەوى ژېر كە پرەكان، لە ژېر ئەو كە پرانەشدا سەرۆك خەيالئى ھەر لە لای پىلانە رەشەكانى خۆى بوو، وازى لە دانانەوھى دوا تەلە نە دەھىتە، خەيالئى بە پرېشتى وەك تەونى جالجالۆكە نەيارەكانى چوون مېروولە و مېشسولەى بېدەستەلات ئاسا راو دەكرد و قووتى دەدان، كە لە ئەستېرەكان رادەما خەفەتى بەوھ دەخوارد كە ئەم دەستى بە ئەستېرەكان ناگات و خەمى لەوھش دەخوارد كە مانگ بېباك لە دەستەلاتى پادشايانەى ئەم تريفەى بەسەر دار و بەرد و ئاودا دەپېژئى، دونىايەكى ھىچە مادامەكئى كانى و چەم و جۆگەلە و رووبارەكان بئى پەرسى ئەو بە نىبو ئەو دۆل و خەرنەندەدا سەفەرى بېكۆتايى خۆيان دەكەن، بولبول چ فرندەھەكى بېناموسە كە بئى فەرمائىشتى ئەو دەجربوئىنى، چۆلەكەكان چ بېئەخلاقن كە بئى ئەوھى شەرم لەو بكنە بەسەر يەكئىدا دەتسن. ئەو پىك كە مندال لەناو بېشكەدا دەترسېئى، كەچى لە بەرامبەر ئەو سروسشتە كېتوبېدەدا دەستەپاچەبە، بئى پەرسى ئەو مەلەكان دەفەرن، ماسىبەكان مەلە دەكەن، سەمۆرەكانىش بەسەر دارگۆتەزەكانەوھ گەمەى خۆيان دەكەن و حورمەت لە سەرۆكى تاك و تەنبای و لات ناگرن، سەگە بەرەللاكان لە وەرپىنى خۆيان ناكەون و پشیلەكانىش بەبەرچاوى ئەوھوھ دەمپېئەن و دەكەونە دواى پاشەلئى يەكدى، كە نىشانەش لە مەل و حەبوانە كېتوبېدەكان دەگرتتەوھ، لە چاوتروكانىكا ون دەبن و شەقژنى ساچمەى سەرۆك دەنېو ئەو دۆل و دەربەندەدا دەنگ دەداتەوھ و وەك ھەر راوچىبەكى ماىھپوچ بەدلساردى دەگەرتتەوھ بن كە پرەكان، ئەم تەنبا بوھ راھاتوھ كە زۆر لە نزىكەوھ دەمانچە بخاتە سەر تەختى تەوتلئى نەيارەكانى و نىوان ھەردوو برۆيان بە گوللەبەك ناگردا و بېستەقېئى... نەدەمرد... چەندىن جار لە ئاسمانەوھ كۆشكەكانى بۆمبایاران كران... وەلئى كئى دەزانئى لە كام كۆشكدا خۆى مەلاس داوھ، دەلئىن ھەندئى شەو لە كە لاوھەكانى دەروھى پائتەخدا شەو بەسەر دەبات، پاسەوانانى كۆشكى كۆمارىش ھەمىشە وت و وریا و تەیار و ئامادەن، ھەموو كەس چىرۆكى ئەو پىاوه بەستەزمانەى زانى كە لە بەردەم وەزارەتى بەرگریدا زەرفىكى نایلۆنى لئیدەتەقئ و تۆزىكى زەرد بەسەر شۆستەكەوھ وەردەبئى، چوار پاسەوان وەك چوار دال دەنیشنە سەرى و بەشەپازللە و پیلەقە و مستەكۆلە ھەراسانى دەكەن، خەلک و خوا لئى كۆ دەبنەوھ بئى ئەوھى بوئرن لە ژېر پۆستالەكان دەربېئەن، كابرانش بەزمانىكى لالەوھ سوئند دەخوات كە ئەم تۆزە: تۆزى شەربەتى پرتەقالە، بەپەلە

پەرداخىك ئا و لە دوكانىكەوھ دېئەن، كابرانش زۆر بەپەلە چنگىك لە تۆزەكە دەخاتە نىبو پەرداخەكە و بەپەنجى شایەتمانەى تىكئیدەدا و بەپەكبەن ھەلئیدەدا، ئەوسا پاش سئى چوار شەق مەرەخەسى دەكەن، پىلانئى دارودەستەكى نزىكەش ببوھ مەحال، كچە كارەكەرتىكى فلىپىنى تەوانى پىلانئى شەش وەزىرەكە پووجەل بكاتەوھ، سەرۆك بۆ ھەر مائە وەزىرەكە دوو سئى كارەكەرى فلىپىنى رەوانە كەردبوو، بئى ئەوھى كەس بزائى كە پېئىچ سال زووتر ئەو كارەكەرانە كۆرسى زمانیان تەواو كەردوھ، ژنە وەزىرەكان بەو پەرى غەزەبەوھ بەمپێدەكانیان دەوت: ئەمەیان ھىچ ئەدەبىكى تىا نىبە كە ئەم كچانە بەكراسى كورتەوھ نان و ئاومان بۆ دەگىرن، وەزىرەكانىش بەچاوى پر لە شەھوھتەوھ لە لاق و لەتەرى كارەكەرە مەمك ھەلۆژەكان ورد دەبوونەوھ و بەدروژوھ وەك ئەوھى ناچار بن: جا ژنئىنە كئى دەوئېرئى فەرمائىشت و ديارى سەرۆك رەت بكاتەوھ، ھەر يەكئىك لەم كچانە بوو كە پىلانئى رېكدارپېژراوى شەش وەزىرەكەى ئاشكرا كەرد، سەرۆك دەبزائى كە ئەوھى بەكەس راو نەكئى بەكچۆلەبەكى ساويلكەى عىشوەباز راو دەكئى، لە كۆبوونەوھەبەكى كتوپرى ئەنجوومەنى وەزىراندا سەرۆك بەدەم كەفكرندەوھ پووجەل بوونەوھى ئەم كوودەتايەى راگەيانەن. ھەر دواى گوللەبارانكردنى ئەو شەش وەزىرە نەراندىبووى: چىتان ھەبە زوو فرئى دەنە دەرئى، چونكە من ناتوانم ھەموو رۆژئىك كۆتان كەمەوھ، مەگەر پاش كوودەتاكەن بتوانم بتانېئىم. قورىان من وەك وەزىرى (دارائى) حەز دەكەم ئەوھت پېئىلئىم كە بەحوكمى ئەو جەنگە زۆرانەى دەر و دراوسىبەكان كە بەسەر و لاتتە شىرئىنەكەماندا سەپاندوويانە... خەرىكە بودجەكەم خالئى دەبئى، وا بروات مووچەى فەرمانبەرانم پېئادئى... جا ئەو كەى قسەبە وەزىرى گىرفان بەتال، دەتەوئى خاك و خەلكى بخەبە بەردەستى دۆژمنان؟ نابىنايت... ئەو ھەموو پىلانە نابىنى؟ ئەى ناپرسىت بۆچى من ھەر رۆژە و قاتئىك و جووتئىك پىئلاو دەكرم؟ دەكئى يەكئىك لەو قاتانە يان پىئلاوانە ئاىرۆسىكى پىئوھ بئى، مېكرۆبئىك... تۆ وەزىرى برىار دەركە كە لەبرى مووچەى ھەر مامۆستا و فەرمانبەرىك جووتە پىئلاوئىك يان قاتئىكى منى بدەئى و بۆ خۆيان بىفرۆشنەوھ، قاتئىكى من بىست مووچەى تىا دەبئى... پەرسى: چۆنە?... ھەرھەموو وتیان: عالە. وەزىرى تەندروستى كە ھاوئى سەردەمى مندائى سەرۆك بوو، شەش سالان لەسەر ھەمان كورسى دانىشتببون، كورى ھەمان گەرەك بوون، بۆ ئەوھى لە بەرچاوى وەزىرەكانى دىكە خۆ بنوئىنى، بەلە خۆرادىتتەوھ، بەسەرۆكى وتبوو: گەورەم... لەم ولاتەى ئىمەدا لە جەنابت كەلەگەتتەى تىا نىبە، وا بزائى جەنابت (۵۰) لەپىن دەكەيت، شوكر خوا

وای کردووو چاکه تی جه نابت بۆ ئیمه ومانان ده بی به پالتۆ، ئی خۆ مامۆستا و فرمانبهرانیش ئه وهنده له ر و لاوازن: له قوونرا ده میزن. مه به ستت چیه و هزیری میش و مه گه ز؟ هیچ گه وهره... نه یزانی چۆن خۆی له غه زه بی بیاریزی... به لاقرتیوه و دۆستانه وتی: گه وهره بیرته که هه ردوو هیشتا هه رزه بووین... زۆر جار ان جل و پیتلاوه کانم به تۆ ده به خشی، به دهم هه لوه شانده وهی ده لینگی پانتۆله کانه وه دایکت هه زار دو عای بۆ ده کردم... ها... ها... ها... به چی پیده که نیت ده ماغسز... تۆ دکتۆری به یته ری بوویت کرد میت به وه زیری ته ندروستی، به لام قهت له وه ناچی بییت به دکتۆری بنیاده مان. رووی له هه مووان کرد: زۆر به تان چایه چی و چه رچی بوون، شوکری خوا بکه ن که ئیستا وه زیرن و ژنه کانتان حورمه تان ده گرن، که وچکی ماله کانیشتان هی منه، پاشان جه ناب... وه زیری میش و مه گه ز، من ناگام لیبه له م هه فته یه دا سه ده ها لۆری پر له ده رمانی ئیکسپایه رت هاوردۆته ناو ولات، له وه زیره کانی دیکه ی خوری بۆوه که هه ره هه موو له به رچاوی بز بن، وه زیری دهره و دوو تۆ دانیشه... له وه ده چی ته ندروستیت ته واو نه بی، ئیدی ئه وه بیان دوا هه مین کۆبوونه وهی بوو، هیچ کام له وه زیره کانی دیکه نه یانوتیرا لیبی بیرسنه وه، به چرپه وا بلاو بۆوه که له گه ل کۆمه لێ نه یاری دیکه له مه نگه نه ی داوان، به شدارانی کوه ده تایی دوانزه مینی ده نیو حه وزی تیزابدا تان دبووه، بۆ رازیکردنی خیله کان و په یوه ندیی خوین هه ر یه که و ژنیکی لیخواستبوون، ژنه کانی به سه ر کۆشکه کاندایه ش کردبوون، زوو زووش ته لاقی ده دان... به بره و بیانوی هیچ... گوایه دوو سی له و ژنانه نه یان تانویه جوان خزمه تی ماسییه ره نگا وره نگه کانی ناو حه وزه کانی بکه ن و مردوون. سیخوره کانی سه ر ته له فوون پیتیان وت که ژنه کانی به ته له فوون قسه له گه ل یه کدی ده کن و گله یی له به ختی خویان ده کن، گوایه سه رۆک به ر له نووستن و پاش به یه که وه نووستنیک فه رمانیان پیده کا به دیتۆل خۆ بشۆن نه با قایرۆستیک به سه ر لیوی یه کیکیانه وه بی، دکتۆریکی له عه تی ئامۆزگاری کردبوو که هیچ کامیان ماچ نه کات، پاشان بۆ سه رۆکیکی موعته به ر نه ها توه دهم بخاته ناو ده می ژنیکی کالفامه وه، له شه وی یه که می په رده وه به هه نیدیکانی و تبوو: ئه مه یان یه که مین شه و دوا شه ومه که له ته کتا بخه وم، من سه ده ها خه می ئه م مه مله که ته م به سه ر شان وه یه، بواری ئه وم نییه له گه ل هه ریبه که تان خه ریکی ئه م هه لبه زین و دابه زینه بم، نۆ مانگی دیکه دیمه وه و مندالیکم لیت ده وی، وای لیها تبوو ناوی کور و کچه کانی خۆی لیتیک بچی، بیگومانبوو له وهی له م کاره ساتی کۆشک رمانه دا هه ندۆ له ژن و منداله کانی که وتبهنه ژیر داروپه ردووی به سه ر یه ک

دارماوی ئه و کۆشکه ی که پتر له سه د ئه ندازیار و وه ستای ده ستره نگین و بیناسازه هونه رمه نده کان لییان خه فتی بوو، ئه وان دلئیایان کرد که ئه م کۆشکه به زه بری بوومه له رزه ش نارمی و هه لئاته کی... ئه ی که واته چی رماندی؟ بیه مووده بوو له ناو چوونی... ئه وهنده به گومان و به دنیهاد بوو ته و قه ی له گه ل که س نه ده کرد، زۆر به سه یری به شدارانی دوا کووده تایی، به ر له م کۆشک رمانه دا، کوشت. شه و هه ره هه موویانی ریز کرد و نیوه شه و له خه سته خانه ی سیل و وه ره مه وه به قه د ژماره ی پیلانگیره کان پیاوی وه ره مداری به چه ند ئه مبولانسیکی داخراوه وه هینایه کۆشک، فه رمانی به کووده تاچییه کان کرد که هه ره هه مووان دهم بکه نه وه، ئه وه ی ملی نه دا به زه بری دار ده میان کرده وه، فه رمانی به وه ره مداره کان کرد که هه ریبه که و به لغه میکی نیشتمانپه روه رانه فری بداته دوو ده می یه کی له و خیانه تکارانه تا هه ره هه موو به و میکرۆبی سیله وه بمرن، به لینی پیدان که ئه وانیش بۆ چاره سه ری ره وانیه هه نده ران ده کرین، ئیدی جاریکی دیکه که س نه پیلانگیره کانی بینیبوو و نه وه رمداره کانیش. شوپشگیره کان هه ره هه موو شیوه کانی کووده تا و پیلان و هه لگه رانه وه و هه لمهت و بۆسه و په لاماریکیان له دونیادا تاقی کرده وه... ده یوت: من بۆ خۆم خه ونم دیوه و زۆر ده ژیم، هه موو پیلانگیره کان له گۆر ده نیتم.

دوا جار شوپشگیره کان خویان گه یانده ئه و پیره باخچه وانیه که له ناو جیگه دا که و تبوو، ئه وهنده پیر که هه ردوو گوتی ته پی بوون، ئه و پیره باخچه وانیه هه موو عومری ده نیو ره ز و باخه کانی سه رۆکدا به سه ر بردبوو، دوو له چاوی سیخور و خه فیه کان، نیوه شه و ویک په یوه ندییان پتوه کرد، لیبی پارانه وه:

(تۆ پیریکی حه کیمی و ته مه نیکی درتت له خزمه تی باخچه کانی سه رۆکدا به سه ر بردوو، تا ئیستا دوو کور و زاوا به کت له شه ره کانی ئه ودا کوژراون، چ نه یینیبه کت لایه و ئیمه نایزاین... تۆ دوو رۆژت له م دونیایه دا ماوه، که سه رکه وتین ناوت ده خه ینه سه ر لاپه ری یه که می میترووی سه رفرازی شوپشه که مان).

ده بوو تا بۆیان ده کری دهم به گوتیه وه بنین و هاوار بکه ن تا گوتیبستی قسه کانیان بی. لیبی پرسین:

(میتروو چیه؟)

له وه به په له تر و پرزه لیبراوتر بوون بۆی شی بکه نه وه. تکایان لیکرد که له وانیه وشه یه ک، رازیک، نه یینیبه ک بۆ ئه وان بی به کلیلی کردنه وهی ئه و ده رگا داخراوه. پیتی وتن:

(ئەوئەندەى من ئەو كابررايە بناسم لەناوچوونى مەحالە، مەگەر نازانن بۆ ھەر دەرجوونىكى ھەلقاۋەھلىق ھەفتا بازنە لە پاسەوانەكانى دەبنە شوورە و دەورى دەدەن).

پاش مشتومپرئىكى زۆر پىرەى باخچەوان وەك ئەوئەى رابوئىرى يان خەلقەفابىج بزهەىكى گىلانە نىشتە سەر لىوانى... پىتى و تن:

(ئەوئەى كە دەيلتيم... من نەموتووە... چونكە لەناكامەكەى دلئيانيم).

(گومانە نەبى... ھەز دەكەى خۆت و خا و خىزانەكەت لە شوتىنىكى وا تەقەت دەكەين كە شەيتان زەفەرى پىنەبات).

(ھەر دەبى و اش بى... من لە خەفەتى خوتىنى كورەكانم ئەم نەپىنىيەتان لەلا دەدركىتم... دەنا كەس نىبە بەقەد من و سەرۆك يەكدىيان خوش بوئ).

(ئەوئەشمان ئاگا لىيە).

(لەوانەشە خۆم نەگرم... ئەمشەو قسەتان بۆ دەكەم و سبەى شوو خۆم بچمە خزمەتى و پىلانەكە ئاشكرا بكەم).

(جا ئەوئەيان چەندى بەچەند پىرەى باخچەوان؟).

(ئاخر من سوئندى شەرفم خواردووە كە قەت، تا ماوم، فىلى لىنەكەم).

(باشە تۆ پىت قەبوولە تا ئىستا بەملىونەھى لەم ولاتەدا ناردۆتە بەرەكانى جەنگ و بەھزارەھا كوژراو و سەقەتمان ھەيە...!).

(كورەكانم... خەلكى بەناوى شوپشەو ئەم كابررايەيان شىت كردووە).

(با واز لەم عاجباتىبە بىن و گوئ لە تۆ بگىرن... تۆ بۆ ئىمە چ نەپىنىيەكت لايە؟).

(خەيالئىكى ھىچە و بەكەلك نايە... بەلام من دەمى سالە وەك ھەر خەيالئىكى عەنتىكە خولىام پىتو گرتووە، كورەكانم نەخوتىندەوارئىكى وەكو من چى پىدەكرى؟ رەنگە ئەو خەيالەى لە مېشكەدايە جوئىك بى لە خەلفان و ھەلبىزىكاندن... ھى ئەوئەى لە دەردە پىرەىبە نرىك بى... نەك بىرۆكەبەك بۆ شوپشگىران).

(ھەرچىبەك بى... ئىمە لەو پتر زەرەر ناكەين كە زەرەرمان كردووە).

لە دواى دۆشدامانىك و مردنى خەندەبەكى پىر لەسەر لىوانى پىتى و تن:

(ئىتو دەزانن كە سەرۆك و كور و كچەكانى چەند ھەز بەبەخىوكردى مەل و ھەيوان دەكەن، جوئەھا فرىندە و ھەيوانى سەير و سەمەرە كە من بۆ خۆم لە ژيانما نەمدىون، گەر باخچەكانى سەرۆك بىين، گەر قەفەز و ھەوزەكان سەير بكەن، لە مەمىونەووە تا سمۆرەى

تىبايە، جوئەھا ماسى، بەچواردەورى كوئشكەكانىدا چى مەل و ھەيوانى كىوى و مالىيى عاجباتى ھەن كە لەم ولاتەى خۆمان نىن، لە ھىند و چىن و دارستانەكانى ئەفرىقاۋە ھاوردوونى، لە بولبولەووە بىگرە تا خەرتەل، لە شىرەووە تا شەمشەمەكوئىرە، تەنبا ھەيوانىك كە مندالەكانى سەرۆك بۆى دەگىرن و ئەمىش خۆى ھەزى پىناكات كەروئىشكە، ئىتوئەش خۆتان دەزانن بۆ... من خۆم دەتوانم لە رىيى باخچەوانەكانى دىكەووە كە زۆرەيان ھەر كوئە ياوئەرى خۆم و بەردەستىيان كردووم وا دەكەم مندالەكانى سەرۆك پتر ورك بگىرن و بۆ كەروئىشك راکرتن بگەزىن و داواى بكەن، بىشك پاش ئەو ھەموو غەزىرن و پارانەوئەى سەرۆك ھەز ناكات دلئى مندالەكانى بشكىنى...).

پىرە شوپشگىرەكان لە يەكدى رانمان و بەسەرسامىبەووە لە پىرە باخەوان رانمان و لىيان پىسى:

(حىكەت چىبە لەوئەدا كە تۆ دەتەوئى مندالەكانى سەرۆك بۆ كەروئىشك راکرتن لە باوكيان بپارىنەووە... پىرە باخەوان تۆ دەزانى ئىمە بۆچى ھاتوئىنەتە لات؟).

بە پرواى باخەوانئىكى دونبا دىدەووە كە ھەر خەيالئىكى پوچى خۆى خوش بوئ پىتى و تن:

(بۆ ئەوئەمە كەروئىشكەكان كوئشكەكانى سەرۆك بىكۆل بكەن و پرمىن، بەلكو ئەوئە خوايە لەژئىر داروپەردووى بەسەر يەكدى دارماوى يەكئىك لە كوئشكەكانى بەمردووبى دەرىبىن).

لە ھەموو شوپشگىرەكان پىرتر بەلاقرتىو بەپىرە باخەوانى و ت:

(لەو دەچى ھەزت بەسوعبەت بى، يان گالتەت بەخەونى ئىمە بى...!).

(ھەرگىز... ئىتو تەمەنى خۆتان لە پىلان و كوودەتا بەسەر برد... چى تىبايە ئەو كوودەتايەى لە خەيالئى مندایە تاقى بكەنەووە...!).

(كام كوودەتا؟).

(كوودەتاي كەروئىشكەكان!).

بە قەر و خەمىكەووە ترىقانەووە و لە ھەمووان لاوتر پىسى:

(حىكەت چىبە كە سەرۆك ئەوئەندە رقى لە كەروئىشكە... تۆ بلىي بەم كوودەتايەى جەنابتى زانىبى؟).

(ئەگەر پىرەباردنیش بى لە تۆم قەبوولە، چونكە ھىشتا لە خەيالئى شىتەنەى پىرە

باخه وانیک تیناگهی که دهیها شورش و هلگه رانه وه و کووده تا و پیلانی پوچ و هلوه شاهوی دوو نه وه له شورشگیترا نییوه... بۆ وهلامی دروستی پرسیاره که شت مه گهر تو و هاوه له کانت نازانن نه و ساله سه روکی په کتیک له ولاته دراوسیه کان سه روکه که تی به که رویشکیکی ترسنوک شوبهاندبوو).

به نهرمه تووره بوونیکه وه به پیره ی باخه وانانی وت:

(سه روکی من نییه... مه گهر سه روکی ئیوه بووی).

(راست ده که ی... راست ده که ی... نه و سه روکی من بووه... من باخه وانانی نه و بووم، بۆ ماوه ی پتر له دهیها سال... سویندی شه ره فیشم خواردوه که هه رگیز خیانه تی لینه که م... به لام منیش وه ک تو نه و خه لک و خاکه م خویش دهوی... نه وه تا له ماله که ی خو مدها و به دزیبه وه پیتشوازیبتان لیده که م).

(به لام وا هه ست ناکه ی که خه یالی - کووده تای که رویشکه کان - جگه له خه ون و خه یالیکه ی پوچ هیچی دیکه نییه).

(ده کری وایی... به لام تو و هه فاله کانت چ خه ون و خه یال و کووده تایه کی جوانترتان له لا هه یه...؟).

هه ره هه موویان خاموش و بیده ننگ، غه مگین له ژیر باری دۆرانی چهنده ها کووده تا و هلگه رانه وه و پیلانی ره ش له پیره باخه وان راده مان، سه ر له سه ر نه ژنو و ده ست له ژیر چهنه ی خه فه ت، بیریان له وه ده کرده وه ئاخو نه وه یان خو دزیبه وه ی باخه وان له دوا پیلانی کووده تا چیه کان، ریزگرتنی سویندی شه ره فی خو به تی له به رده م سه روک، یان هه ر به راستی کووده تای که رویشکه کان خه ون و پیلانیکه ی پر له حیکمه تی پیره میتردیک بی که له دوا ی دهیها جه ننگ و کوشتار و نائومیدی وه ها خه یالیکه ی سه ی و پر له مه زاق بووی به خولیا ی... که زانی هه ره هه مووان بیده ننگ و سه رسام، به زرنکه ی ده نگیکه ی ژه نگاویبه وه وتی:

(ئیوه نازانن که بۆ راگرتن و له قه فه زانی هه ر بالنده و گیانداریک سه روک حیکمه تی خو ی هه یه، شیر پادشای گیاندارانه، وه ک خو ی که پادشای هه مووانه، پلنگ هه لمه تبه ره، رتوی فیلبازه، سه گه به وه فایه، پشيله سپله یه، گورگ پارێزشکینه، ورچ مل نادا و... ئیدی به یادی سه رده می مندالی بۆ هه ر مه ل و فرنده و حه یوانیک حیکمه تی خو ی هه یه... جگه له که رویشک که ترسنوکتین حه یوانه و گوشته که شی لیقنه و بی تام).

(باشه گریمان له رتی باخه وانه کانیه دیکه وه واتکرد منداله کانیه سه روک که رویشک رابگرن... نه وه یان چی له پیلانی ئیمه ده گۆری؟).

(چۆن؟ ئیوه هه قتان چیه... ئیوه که له سییه مین هلگه رانه وه و پیلان و کووده تا نائومید بوون و هاتوونه لام بۆ رینمایی وا چاکه تاسه ر گوی له من بگرن... با نه مجاره یان کووده تای که رویشکه کان خه یالیکه ی پوچی من بی).

(چۆن...؟).

(که رویشک خو لقیکی سه یری هه یه، له تا و ترس و تو قینی خو ی قو رتی زۆر قو ول له زه وی لیده دا و به پیچ و لوول به هه موو لایه کدا هه لیده کو لی، له هه ر شوینیکدا بژی ده یکا به چال و کۆندری بی سه رتا و کۆتایی، له زاووزیکردندا هه یچ حه یوانیک نایگات، له هه ر زانیکدا ده - دوانزه به چکه ی ده ی و که میشیان ده مرن، بیریه لیکه ره وه تا شه ش حه وت سالی تر نه و هه موو کو و کچانه ی سه روک، هه ره که و چهنده که رویشکی ده بی، پاش نه وه نده ساله کۆشکه که ی سه روک به سه ر که رویشکدا ویران ده بی...).

به سه رسامی و زار دا پچرینه وه لییان پرسی:

(یانئ تا حه وت هه شت سالی دیکه ش چاوه ری بین؟).

(چار چیه... ئیوه عومریکه چاوه رین... من بۆ خو م وه ک پیره باخه وانیکه ی خله فاو له م خه یاله هه یچه زیاتر هیچی دیکه م نییه. به پاره ش لیستان نه کریوم... من دلنیام گه ر سه بریکه ی شو رشیگیترا نه تان هه بی، نه وسا ده بین که چۆن کۆشکه کانیه سه روک بنکو ل ده بن و به سه ر خو ی و خانه واده که یدا ده رمین...!).

به غه زه بیکی شو رشیگیترا نه وه له هه مووان پیرتر وتی:

(تا نه وسا من مردووم...!).

قسه کانیه پیره ی باخه وان له زاریکی بی ددانه وه پچر پچر داده که وتن، بیباک له خولیا و دلگه رمیه ی نه وان وتی:

(من نه موت به عه قل سووک و خله فاوم تیده گهن، ئیوه له دوا ی رژیانی رووباریک له خوینی هاو ریکانتان هانانان وه به ر من هیناوه، منیش رزگاری نه و خه لک و خاکه له کووده تای که رویشکه کاندا ده بینم، نه مه یان دوا خه ونی هه لیزرکاوی منه، گه ر سه ری نه گرت ده ست له شو رش بشو ن و چاوه ری بن تا به دهردی خوا ده مرئ... پاشان من گه روم له سه ر ژیان و مه رگی که ستان نه کرده وه، فالچیش نیم تا ره ملی نه وه لیبه دم تا سه رکه وتنی کووده تاکه کی ده ژی و کی ده مرئ...!).

پیره‌ی باخه‌وان له ڕیتی خزمه‌تکار و ده‌رگاوان و کاره‌کەر و جلشۆر و کۆنه‌باخچه‌وان و ئاشپه‌زه‌کانی سه‌رۆکه‌وه، له ڕیتی ئه‌و منالانه‌ی که هۆگری پیره‌ی باخه‌وان بوون، له کور و کچانی سه‌رۆک، له ڕیتی ئه‌و منالانه‌ی که هاو‌زای منداڵه‌کانی سه‌رۆک بوون له قوتابخانه‌دا... ده‌بوو پیره‌ی باخه‌وان ڕی بۆ سه‌رکه‌وتنی کووده‌تاکه خۆش بکات، سه‌رۆکیش زۆر هه‌ولێ دا که منداڵه‌کانی پاشگه‌ز بکاته‌وه... ئاخ‌ر که‌رویشک و کۆشکیان نه‌وتوو، حه‌یوانیکی هه‌یج و ترسنۆکه، گۆشته‌که‌ی لێقنه و خاک درپشه و باخچه‌کان و یران ده‌که‌ن... نه‌خه‌یر... بیه‌وه‌وه‌ بوو... وای لیهات سه‌رۆک خولقی پیاسه‌ی ئیوارانی ناو باخچه‌کانی نه‌میستی، چیمه‌نه‌کان تا ده‌هات لێره و له‌وێ گه‌رتر ده‌بوون، به‌هه‌ر چوارده‌وری کورسی و میزی سه‌رۆکا له زبغه‌زبغ و ڕا‌ورا‌وین نه‌ده‌که‌وتن، بۆ هه‌رکوی ده‌چوو ساتمه‌ی له که‌رویشک ده‌کرد، له خه‌می و یرانبوونی گول و چیمه‌نه‌کانی شه‌ری به‌پاسه‌وانه‌کانی خۆی ده‌فرۆشت، حه‌زیشی نه‌ده‌کرد منداڵه‌کانی به‌یه‌که‌وه‌ نووسان و جوتبوونی که‌رویشکه‌ نیر و مییه‌کان بیه‌ین و به‌دیار زانی که‌رویشکه‌ مییه‌کاندا دۆش دا‌میستن و بۆیان بگه‌ڕین ئه‌و وه‌خته‌ی وه‌ک ژنی هه‌یلاک به‌ده‌م به‌ره‌ژانه‌وه‌ ده‌نرکین، هه‌یشتا له‌ناو هه‌لیکۆپته‌ره‌که‌دا بوو که‌ ڕووه‌و پایته‌خت ئاسمانی شه‌ق ده‌کرد له خۆی ده‌پرسی ئاخۆ ده‌بێ کام له ژن و منداڵه‌کانی دیکه‌ی له‌ژێر داروپه‌ردووی کۆشکی ڕما‌ودا مرده‌بێت؟ ئاخۆ ئه‌و هه‌موو مه‌ل و ماسی و حه‌یوانانه‌ی ناو قه‌فه‌ز و حه‌وزه‌کان چیه‌یان لیهاتبێ؟ ئه‌و سه‌ده‌ها که‌رویشکه‌ ره‌ش و بۆر و زه‌رد و سیامی و هه‌قانی و مه‌دغه‌شقه‌ریبانه‌ی که ئه‌م حه‌زی ده‌کرد له فه‌رووه‌کانیان کلا‌و بۆ خۆی دروست بکا، ژنی گه‌وره و منداڵه‌کانی له ترسی غه‌زه‌بی سه‌رۆک هه‌ناسه‌یان له‌خۆ بره‌یبوو... نه‌ه‌یان نه‌ده‌کرد، که چاوانی سوور هه‌لده‌گه‌ران و هه‌ردوو گۆشه‌ی لا لێوی که‌فیان ده‌کرد، هه‌ی ئه‌و نه‌بوو که‌س له‌خۆیه‌وه‌ پێبکه‌نێ، بگه‌ڕی یان له‌ژێر لێوه‌ه‌ ورته‌یه‌ک بکا، له ئاسمانه‌وه، له‌ودیه‌و په‌نجه‌ره‌ی هه‌لیکۆپته‌ره‌که‌وه‌ سه‌یری خواره‌وه‌ی ده‌کرد، تا پایته‌خت له‌تاو ئه‌و خۆینه‌ی به‌ری چاوی گرتبوو هه‌یج کام له‌و شار و گوند و شاخ و ده‌شت و دۆل و ڕووبار و دارستانانه‌ی نه‌بینی که به‌سه‌ریاندا هه‌لده‌فری، له دووره‌وه‌ وه‌ده‌رکه‌وت که کۆشکی زۆر جوان و به‌رز و بلندی به‌سه‌ر یه‌کدی‌دا ڕما‌وه، وه‌ک کیتی‌کی هه‌ورپه‌ هه‌ره‌سی هه‌ینابوو، به‌دلێکی پر له داخ و قینه‌وه‌ شه‌پازله‌یه‌کی خه‌یوانده‌ په‌نا گوێی فرۆکه‌وانه‌که‌ تاوه‌کو هه‌لیکۆپته‌ره‌که‌ به‌لایه‌کدا لار بکاته‌وه‌ تاوه‌کو باشتر له‌ دارمانی کۆشکه‌ نازداره‌که‌ی وردبیتته‌وه‌ و هه‌تا زووه‌ بزانی تا چ سه‌ر و حه‌دیک کۆشکی شاهانه‌ی دارما‌وه... نه‌ده‌بوو... قه‌ت نه‌ده‌بوو له‌و کۆشکه‌ دوور بکه‌ویتته‌وه، ئه‌وه‌تا له یه‌که‌مین گه‌شتی

بۆ ها‌وبه‌هه‌واره‌کان زه‌فه‌ریان پێب‌رد و نه‌یاره‌کانی خۆیان گه‌یاند هه‌کۆشک و ته‌قاندیا نه‌وه، ده‌بێ که‌سانیکه‌ی زۆر نزیک له‌ کۆشک ده‌لێلی کووده‌تاچییه‌کان بووبن، ده‌نا کێ زاتی ئه‌وه ده‌کا کۆشکی تۆکه‌ و دامه‌زراوی سه‌رۆک بته‌قینه‌یه‌وه؟ هه‌ر له ترسی پیلانگه‌ڕان بوو که چه‌ندین ده‌عه‌تی ولاتانی ره‌ت ده‌کرده‌وه، گه‌ره‌کیان بوو له پایته‌خت بیه‌ته‌ ده‌ری تا دوژمنانی خۆینه‌خۆری زه‌فه‌ری پێ ببه‌ن، ئه‌م به‌وه به‌نا‌وبانه‌که‌ که چه‌ندین وه‌چه‌ی له خه‌یانه‌تکاران و هه‌لقه‌ له‌گوێی بێگانانی نا‌ئومه‌ید و دل‌سارد کردبوو، ئه‌و دز و چه‌ته و ته‌ماعا‌رانه‌ی ناحه‌زانی سه‌رۆک له‌ ده‌روا‌وسێ یارمه‌تیه‌یان ده‌ده‌ن و له‌ودیه‌و سنووره‌وه‌ به‌چه‌ک و تقافه‌وه‌ پێ دزکه‌ ده‌که‌ن و نا‌ویان له‌ خۆ ناوه‌ شو‌رشگه‌ڕی، سه‌رۆک وه‌زیران و هه‌ره‌ه‌موو وه‌زیره‌کان و په‌رله‌مانتاران و کاربه‌ده‌سته‌ گه‌وره‌کانی ده‌وله‌ت له ترس و تۆله‌ و غه‌زه‌بی سه‌رۆک به‌چوارده‌وری کۆشکی دارما‌ودا هه‌لقاوه‌ه‌لق بازنه‌یه‌کیان دروست کردبوو، نه‌یانده‌وترا شو‌قله‌کان بخه‌نه‌ گه‌ر، ژنی دووه‌م یان ده‌یه‌می سه‌رۆک و منداڵه‌کانی له‌ژێر ئه‌و داروپه‌ردووه‌دا ده‌ره‌یه‌ین، که سه‌رۆک له‌ دووره‌وه‌ ده‌رکه‌وت خۆیان غه‌مبار کرد و په‌یتا په‌یتا ئه‌وه‌ندی گه‌لوگه‌یال بیه‌یشتبا ده‌نووشتانه‌وه‌ و له‌و داروپه‌ردووه‌ نه‌وی ده‌بوون و وه‌لایان ده‌دا وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌دوای گه‌نجینه‌یه‌که‌دا، گه‌نجینه‌یه‌کی ونبو‌ودا، بگه‌ڕین، هه‌ره‌ه‌موو پیاوانی ده‌وله‌تی له ترسان وه‌ک کۆمه‌لێک منداڵی گونا‌هه‌بار ڕووخساری خۆیان له‌و ده‌شارده‌وه‌ و به‌هه‌لگرتنه‌وه‌ی خشت و به‌رده‌کان ته‌واو خۆیان سه‌غله‌ت کردبوو، هه‌ر له دووره‌وه‌ ها‌واری کرد:

(واز له‌و داروپه‌ردووه‌ بیه‌ن مالۆسینه...)

هه‌ره‌ه‌موو شه‌لالی ئاره‌قه‌ خۆیان کێل کرده‌وه، وه‌ک پرسه‌دار ده‌ستیان له‌سه‌ر یه‌ک دانا و سه‌رک‌ز له‌ به‌رده‌میدا وه‌ستان، که‌سیان زاتی نه‌ده‌کرد سه‌یری نا‌وچاوی سه‌رۆک بکات، دوو بلتیه‌ی سوور له‌ چاوانی ده‌په‌ژا و ئه‌و ناوه‌ی داده‌گیرساند، سه‌ده‌ها گاردی کۆماری به‌کلاشینکۆفی سووره‌وه‌ چوارده‌وری کۆشکه‌ ڕما‌وه‌که‌یان ئاوه‌دان کردبووه، په‌نجه‌کانیان له‌سه‌ر په‌لاپه‌ستکه‌ وه‌ک ڕه‌وه‌ سه‌گه‌یکه‌ی هه‌وشاری به‌چوارده‌وری خۆیاندا ده‌یان‌روانی، سه‌رۆک لێیان نزیک بووه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆنیان بکا و بزانی کامیان گونا‌هه‌باره... ها‌واری کرد:

(سه‌ره‌ل‌سپه‌ر ملکه‌چینه... ئه‌م کۆشکه‌ چۆن ڕما؟ ئیوه‌ له‌ کوی نوستبوون؟ به‌شه‌ره‌فم هه‌ره‌ه‌مووتان تری ده‌که‌م).

هه‌ندیکیان به ترسه‌وه، ملیم به ملیم، سه‌ریان به‌رز کرده‌وه و له بۆشایی ئاسمان راده‌مان، نه‌ک ناوچاوی سه‌رۆک.

(لالتن... بۆ قسه‌ ناکهن؟)

به چهن‌د رسته‌یه‌کی تیکه‌ل و پیکه‌ل زمانی سه‌رۆک وه‌زیران ته‌ته‌له‌ی کرد و جیگری سه‌رۆک بۆی ته‌واو کرد:

(قوربان که‌رویشکه‌ له‌عنه‌تیبه‌کان...!).

هه‌ردوو شاده‌ماری لاملی رهب بوون و به‌قیژیه‌یه‌ک که‌ وایکرد چهن‌د وه‌زیریک خۆبان ته‌ر بکه‌ن:

(که‌رویشکی چی بێ غیره‌تینه... تیکچوون؟).

(گه‌وره‌م... گه‌وره‌ ئهن‌دازیاریکی کۆشک ده‌لی بنکۆلکردنی بناغه‌ی کۆشک له‌لایهن سه‌ده‌ها که‌رویشکه‌وه‌ بۆته‌ مایه‌ی رووخانی...!).

وه‌ک مامۆستایه‌کی تووره‌ که‌ له‌ قوتابیه‌یه‌کی ته‌مه‌ل نزیک بێته‌وه‌ و بیه‌وی گوتی رابکیشی، لیبی نزیک که‌وته‌وه‌، سه‌رۆک وه‌زیران له‌ ترسانا و به‌په‌له‌ پارچه‌کاغه‌زیکي له‌ گیرفانی چه‌پی چاکه‌ته‌که‌ی ده‌رهانی، وه‌ها شپه‌رزهبوو که‌ تا دۆزیبه‌وه‌ هه‌ره‌مه‌وو گیرفانه‌کانی پانتۆل و چاکه‌ته‌که‌ی پشکنی... به‌ده‌م ته‌ته‌له‌کردنی زمانه‌وه‌ که‌وته‌ خۆبندنه‌وه‌ی به‌شه‌ گرنه‌که‌ی راپۆرته‌که‌ که‌ گه‌وره‌ی ئهن‌دازیاران ئاماده‌ی کردبوو:

(قوربان... ئه‌وه‌تا... وه‌ک دیاره‌ و ده‌بینی که‌ له‌ سه‌د لاوه‌ که‌رویشکه‌کانت کۆشکه‌که‌یان بنکۆل کردووه‌، هه‌ر که‌رویشکیک به‌پیتی ئهن‌دازه‌یه‌کی ته‌واو ده‌توانی تا مه‌ودای شه‌ست مه‌تر خاک بدری، شه‌ست سه‌د مه‌تر به‌هه‌ر لایه‌کدا، یانی به‌پانتایی پینج هه‌زار مه‌تری چوارگۆشه‌، ئه‌گه‌ر هه‌ر که‌رویشکیک بترسی، له‌وه‌ش قوولتەر و درێژتر ژیر خاک هه‌لده‌دری، بۆ هه‌میشه‌ ژماره‌ی قۆرت و کۆنדרه‌کانیش به‌ژماردن بیژمبیری پینج به‌قه‌د ژماره‌ی که‌رویشکه‌کان، وه‌ک زانیمان له‌م کۆشکه‌ی جه‌نابت پتر له‌ سێ سه‌د که‌رویشکی تیابووه‌، که‌واته‌ به‌پانتایی هه‌زاره‌ها مه‌تری چوارگۆشه‌ زه‌وییان هه‌لده‌دریوه‌...).

سه‌رۆک له‌ داخی ریزکردنی ژماره‌ی که‌رویشک و لیکدانی به‌ژماره‌ی ئه‌و مه‌ترانه‌ی له‌ خاکی ژیر کۆشکه‌که‌ی هه‌لکۆلراون پالیکي به‌سه‌رۆک وه‌زیرانه‌وه‌ نا و پشتاویشت ره‌تی برد و له‌سه‌ر که‌له‌که‌به‌رده‌کانی پاشماوه‌ی کۆشکی دارماو قونی دادایه‌وه‌... به‌غه‌زه‌بیکه‌وه‌ وتی:

(خیانه‌تی ئه‌و ئهن‌دازیارانه‌ی تیاپه‌ که‌ نه‌خشه‌ی کۆشکه‌که‌یان بۆ دارشتووم، به‌شه‌ره‌ف هه‌ره‌مه‌ویان هه‌لده‌واسم، کۆشکیک بێ و که‌رویشک بیژمبیتی... ده‌بی چ ساخته‌ و فیلکیک له‌ بناغه‌که‌ی کرابی؟).

هه‌ر له‌سه‌ر که‌له‌که‌به‌رده‌کان روونیشتبوو، نه‌یده‌ویرا له‌ ترسی تووره‌یی سه‌رۆک هه‌لستیتته‌وه‌ سه‌رپیت... له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ وه‌ک که‌سپیک بیژمبیتی دووباره‌ی ده‌کرده‌وه‌:

(قوربان فه‌رمانم دا هه‌ره‌مه‌وو ئهن‌دازیاره‌کان بگرن و به‌خرینه‌ به‌رده‌م لیپرسینه‌وه‌).

(هه‌ره‌مه‌وو ئه‌وانه‌ش بگرن که‌ وایانکرد مندا‌له‌کانم چه‌ز به‌که‌رویشک راگرتن بکه‌ن...).

(قوربان له‌مه‌دا گوناھی باخه‌وانه‌کانه‌).

(له‌داریان بده‌ن...!).

(ئاشپه‌زه‌کانیش...؟).

(ئه‌وانیش...!).

(قوربان... دلنیاش به‌له‌وه‌ی که‌ دواي سه‌فه‌ره‌که‌ی جه‌نابتان که‌سپیک له‌ خانه‌واده‌که‌ی به‌ریتان له‌و کۆشکه‌دا نه‌بووه‌، هیچ کام له‌ ژن و مندا‌له‌کانت زه‌ره‌رمه‌ند نه‌بوون... به‌پیتی ئه‌و زانیاریانه‌ی لاما‌نه‌ هه‌ره‌مه‌وو لایه‌ک شوکر سه‌لامه‌تن...!).

شیتانه‌ و به‌ده‌ست و په‌نجه‌یه‌کی له‌رزۆکه‌وه‌ چروتیکی له‌ پاکه‌ته‌که‌ی به‌ریاخه‌لی ده‌ره‌پنا و وه‌زیری تازه‌ی ته‌ندروستی فریا که‌وت و بۆی ناگر دا... دواي مژگی قوول و به‌باکردنی دووکه‌لیکی چر... پرسی:

(ئه‌ی کۆشکه‌کانی دیکه‌... خۆ هه‌ره‌مه‌ویان بوونه‌ته‌ کولانه‌ی که‌رویشکه‌کان...؟).

(قوربان چه‌نده‌ فریا که‌وتبێن هه‌مه‌وو که‌رویشکه‌کانمان کۆ کردوونه‌ته‌وه‌ و له‌ چه‌ندین قه‌فه‌زدا به‌ندمان کردوون... چاوه‌رپیتی فه‌رمانی جه‌نابتانین...!).

(سه‌رۆکی ئاژهلان... من ده‌مه‌وی بزانم کۆشکه‌کانی دیکه‌ش له‌وه‌دایه‌ پرمین؟).

(گه‌وره‌م... یه‌که‌ ئهن‌دازیاری کۆشک که‌ ئه‌ویش وا له‌ به‌ندیخانه‌ مه‌ترسیی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ که‌ یه‌ک دوو کۆشکی دیکه‌ش پرمین...!).

(ده‌چیته‌ عه‌قله‌وه‌ ترسنۆکتیرین چه‌یوان... سێ سه‌د - چوار سه‌د که‌رویشک کۆشکیک... کۆشکیکی وا شاهانه‌ پرمین؟ هه‌بی و نه‌بی پیلان و کووده‌تای دوزمانه‌...!).

(گه‌وره‌م چاوه‌رپیتی فه‌رمانی جه‌نابتانین... به‌چی فه‌رمان ده‌رده‌که‌ی؟).

(هه‌لئوسین... ههره‌موو ئەو ئەندازیارانەی نەخشەیی کۆشکێکی وا فشوێلیان بۆ دارپشتم کە پیتکۆلی چەند کەرۆشکێک بیری مینتی... هەرچی کەرۆشکی ناو قەفەزەکان هەن سەریان بپرن... بیانکەن بەخۆراکی سەگەکانم، ریتی و گورگەکانم... لە نیو شاخ و داخ و لە پێدەشەکاندا راویان بکەن و بیانکوژن، با توخمی ئەو حەبوانە هیچە بپیتەوه... مەهیلن چیتەر لە بازار کربن و فرۆشتنی لەسەر بکری، نامەوی وینەشی لە هیچ شوێنێکدا بمانی، خۆ دەکرا لێرە بم و بەسەرمدای بمرم... وەرە لە دەیهەا کوودەتا قورتارت بی کەچی کەرۆشک کۆشک بەسەردا بروختی... ئەو هیان دەبوو مایە گالته‌پیکردنی هەر هه‌موو دوژمنان و نە یارانم...).

ئیدی دواي فەرمانی سەرۆک لە ولاتدا بوو بەهه‌للا و قاو... راوهدوونان و کوشتن و سەرپرینی کەرۆشکە مائی و کیتیبه‌کان، راوچیبه‌کان وازیان لە راوی ئاسک و بزە کیتی و کەله‌کیتی و کۆتەر و پۆر و قەتتی و شەهین و دووبرا هینا، سەدەها تانجی و تووله‌یان خستە دواي کەرۆشکە ترسنۆکەکان، فەرمانی سەرۆک ئەو بوو کە هەر هه‌موو کەرۆشکەکانی ناو کۆشکەکانی سەر بپرن و بەسەر هه‌ژارانی پایتەختدا دابەش بکری و ببی بەخیر و سەدەقەیی سەلامەتی سەری سەرۆک، ئەو هەش وا دەکا بۆ ماوێهەک هه‌ژاران بۆ سەرۆکی پایەدار دەست بەدووعاوه بن، خەلکی عەوام نە یاندەزانی ئەم مەیلەیی سەرۆک بۆ قەرکردنی کەرۆشکەکان لە پای چی هاتوو، سەرۆک هەر هه‌شەیی لە هەر هه‌موو وەزیرەکان و پەرلەمانتاران و کاربەدەستان کرد کە ناکری لەلای ژنەکانیشیان باس لە کوودەتای کەرۆشکەکان بکەن، هەر بەوانیش داروپەردووی بەسەر یەکدی دارماوی کۆ کردووه و وه‌لای دان... دەبوو بۆ شتە دەگمەن و گرانەهاکانی ناو کۆشک بگه‌رین و بەو پەری دەستپاکیه‌وه بخزینەوه بەردەستی سەرۆک، دەنگوباسی راوچیبه‌کان و سەربرده‌کانی کۆن و تازەیی بەزم و رەزمی راووشکار لە هه‌موو کۆر و کۆبونەوه و دانیشتنیکی چایخانە و دیووخانە و نەخۆشخانە و قوتابخانە و تیاترۆخانە و تیردی سەر زمانی گه‌وره و بچووک بوو، هەر هه‌موو دەستەلاتدارانی سویند دا کە ناکری باس لە رمانی کۆشکی گه‌وره بکەن، هەر کاربەدەستیکی دەولەتی، هەر وەزیر و جیگر و بەرپۆه‌بەریک بۆی هەیه لە خەزینەیی دەولەت پاداشتی باش بدا بەهەر کەسیک کە بەلگەیی هەبێ کەرۆشکێکی کوشتوو، راو کردوو، خواروو، سووتاندوو، بەند کردوو، مەزن و مندال بۆ راوی کەرۆشکێکی کیتی به‌و دەشتوودەر و هەرد و کیتوهدا بلاو ببوونەوه، وای لە هیرشی تووله و تانجیبه‌کان و بەلاماری سەگە لموز خۆیناویبه‌کان، تەقەیی تەفەنگ و شەقزنی ساچمەزەن دەنیو دۆل و

کیتوهدان، قروسکە و نووسکەیی سەگی هه‌وشار و مل شکاندن و نرکە و نالەیی خنکاوی کەرۆشکە بەستەزمانەکان، ئەسپسوارەکان بەسینەیی پر لە شکۆ و فیزیکه‌وه دەمەوئیتواران دەرژانەوه ناو کوچە و کۆلانەکان، هەریه‌کەیان چەندین کەرۆشکی خۆیناوی بەلاتەنکیشی ئەسپه‌کەیه‌وه شۆر کردبووه، وەها خۆیناوی کە هەر چوار پەلی ئەسپه‌کانیان لە خۆیندا سوور دەبوون، سەردەمی قایشی کەسکی داکوتراو بەهەلقە و زنجیر گه‌رابۆوه بۆ هه‌لئوسینی نیچیرەکان، وای لە تەقینی کەلەسەری کەرۆشکە گوی پانەکان، هەر راوچی بوو بەفیزووه لە ئەسپه‌کەیی دادەبەزی و هەردوو گویی دریتی کەرۆشکێکی خۆیناوی دەگرت و بەرزی دەکرده‌وه و دەرودراسیتی پی سەرسام دەکرد، لە رینگه‌وبانەکانی دەره‌وه‌ی شارەکان هەمیشە لاشەیی کەرۆشکی فلیقاوه بەسەر جاده‌وه تیکەل بەلاشەیی گەنیوی پشیلە و سەگەکان دەبوو، لەو دەشتوودەره‌دا گیتەلووکە و گەردەلوول و تەپوتۆزی راوچیبه‌کانی لە یەکدی بزر دەکرد، بەهەلە چوار راوچی بریندار و دووانیش لەو هەرای راووشکارەدا کوژران، گەرچی هیشتا ناوهراستی هاوین بوو کەچی کەرۆشکەکان لە ترسی رۆچی خۆیان لە جووتبوون و زاووزی کەوتن، گریان و پارانەوه‌ی مندالەکانی سەرۆک وای نەکرد دلێ نەرم بی و ئەو هەلمەتی قەتلوعامەیی کەرۆشکەکان رابگری، غارغارینی ئەسپ و گپکەوتنەوه ئەو وەختەیی نال دەیدا لە بەردەلانی خاکیکی رەقەنی و حیلە و پرمەیان دلێ لەرزویی کەرۆشکەکانی لە ریشەوه هەلده‌کەند، راوچی لە ناراوچی جیا نەدەکرایه‌وه، هەر کامەیان بووایه بەسەر هەر حەبوان و پەله‌وهریکی دیکەدا بازی دەدا، بەسەر هەر نیچیریکدا و نیشانەیی لە کەرۆشک دەگرتەوه، هه‌موو کون و کەله‌بەریک دەگه‌ران، کونە شاخ و ئەشکەوتەکان، هەرد و وەرد و دۆلەکان، جەنگەلی چر و نیو دار و دەوهن و زەبەند و دارستان و قامیشەلان و قامیشەلانەکان، هەر پەناوپیچیک، هەر کونیتی دەمکراوه لە خاکدا کە نەک هەر کەرۆشکێکی پیوه بچی، بگره‌ گەر مشکیک بتوانی خۆی تیا مەلاس بدات... سمۆریه‌ک... دەیانیشکنی، جوۆره‌ها ماشین لەو ئاقارانەیی ولاتدا تۆز و دووکەلیان جیهدەهیشت، باوکان مندالەکانیان فیر دەکرد کە چۆن چۆنی تەلە و فاقە بنینەوه، گەنجە مله‌وره‌کان خۆشییان لیدەهات بەتەرەتری ماتۆرەوه بکەونه دواي کەرۆشکە زەندەقچووہەکان، چ رەشەراویک بوو... کۆنە راوچی و تەفەنگچی هاتنەوه مەیدانی، تەفەنگەرەشکە و تەفەنگەشینکە و ساچمەزەنی فریدراو لە نیو گەنجینە و سەرتاقەکان چەور کرانەوه، باز و شەهین و هەلۆ و دووبرا فیرکران هەر بەدەم فرینەوه چرنووق لە پشتەملی کەرۆشکەکان گیر بکەن و بەره‌و ئاسمان هەلیانفرین و دلرەقانە دەنووک لە کەلەسەریان

بدن و له حهواوه هه‌لیان‌بنده‌نه خوارچ، شاخ‌نشین‌کان ژئیر که پر و ساباته‌کان ده‌گه‌ران، ده‌شته‌کییه‌کان ژئیر ده‌واره‌کان، شووره‌بی بوو راو نه‌زانی و له پاریزی نیچیردا وت و وربا نه‌بیته، یه‌کیتک پاریزی بدو‌راندا و که‌رویشک له به‌رده‌ستی قورتار بووایه... له سه‌ده لاوه جرتیان بو‌ده‌کیشا، مه‌شقی راو بو‌تازه راوچییه‌کان ببوو مه‌شقی نیشانه‌گرتنه‌وه و نیشانه‌شکاندن: من ته‌ختی ته‌ویلتی ناگر ده‌دهم، من سین‌گورکی، من چاوی چه‌پی، ته‌وه‌یان هونه‌ر نییه... من نیشانه له گویی راسته‌ی ده‌گرمه‌وه و وا ده‌که‌م گولله له گویی چه‌پیسه‌وه ده‌ریجی، ئەسپ‌سوار ته‌وه‌یه پی‌شی لی‌بگری و له‌وه‌خوشه‌زتر بی و به‌سمی ئەسپه‌که‌ی نیچیر بشیلێ، وای... چی رق و کینه ده‌ره‌هق به‌سه‌روک هه‌بوو... راوچییه‌کان و تفه‌نگ به‌ده‌سته‌کان به‌سه‌ر که‌رویشکه‌کاندا رشتیان، راوچییه‌کان فریا نه‌ده‌که‌وتن تانجییه‌کانیان رست بکه‌ن، چه‌ندین له‌وان که سه‌گ و تانجییه‌کانیان ماندوو ده‌بوون و به‌که‌رویشکه‌خوشه‌زه‌کان رانه‌ده‌گه‌یشتن... له داخانه تانجی و سه‌گه‌کانیان ده‌کوشتن، تانجی ته‌مه‌ل و وه‌ستوک بو‌هه‌ر سوار و راوچییه‌ک مایه‌ی شه‌رمه‌زاری بوو، کورپژگه زۆر هار و چه‌تونه‌کان خاکیان هه‌ل‌ده‌دری... ته‌وه‌خوایه چه‌ند به‌چکه که‌رویشکیان ده‌ست بکه‌وی، ره‌شه‌می بوو... که‌چی تازه می‌یه‌کانیان به‌فال‌ده‌هاتن و له‌ته‌ک نیره‌کان خو‌یان ده‌گرخان و فریای خو‌ه‌ل‌تیسوون و بو‌ن پی‌وه‌کردن نه‌ده‌که‌وتن که له‌ناکا و شه‌قژنی گولله و هه‌یاهووی راوچییه‌کان لیک‌ی ده‌کردن، ته‌وانه‌شی که فریای جووتبوون و ئاوسبوون ده‌که‌وتن، به‌ده‌م غار‌غاریتی و هه‌لات هه‌لاته‌وه، به‌ده‌م ترس و تو‌قین له‌وه‌ره‌شه‌راوه‌وه‌یان هه‌تاوی گه‌رم و بی‌ئاوی ده‌یکوشتن، یان به‌ده‌م نرکه و ناله‌ی ژان و زانی کتسوپه‌وه به‌دریژی رینگاکان و تا ناووک پچرانی که‌رویشکه‌تازه‌بووه‌کان خو‌ل و به‌رد سوور ده‌بوون له خو‌یناو، یان ده‌که‌وتنه به‌ر که‌ل‌یه‌ی تانجی و سمی گراوی ئەسپه‌کان، به‌جی ده‌مان بی‌چوو که‌رویشکی له خو‌ینگه‌وزیو له‌نیو دار و ده‌وه‌نان، بی‌ئاگا له خو‌یان ده‌نیو ده‌غل و بن ته‌راش و ژئیر تاشه‌به‌رده‌کان راوچی و سه‌گه‌ل و تانجی و تووله‌کان ده‌گه‌یشتنه سه‌ریان، له‌ناکا و گولله‌یه‌ک خو‌ین و گوشتی دوو که‌رویشکی تی‌کئالاری تی‌که‌ل ده‌کرد، چ دل‌ره‌قانه کورپژگه‌کان ده‌نیو ته‌وه‌رد و شاخ و کی‌وه‌دا چیلکه و داریان کو‌ده‌کرده‌وه و لی‌ره و له‌وی ناگریان ده‌کرده‌وه، کوته‌گوشتی که‌رویشکیان ده‌خسته سه‌ر به‌رده داغبووه‌کان، له‌وه‌گوشته لیقن و هه‌لاه‌لاه‌یه تیر نه‌ده‌بوون، هه‌والی ته‌وه‌ره‌شه‌راوه ده‌گه‌یشتنه‌وه باره‌گای سه‌روک، ته‌میش به‌خه‌نده‌یه‌کی شاهانه‌وه ده‌یوت: ته‌مه‌یان باشتین به‌لگه‌یه که بیسه‌لینتی کومه‌لانی خه‌لک چه‌نده گو‌ت‌رایه‌لن و چه‌نده دل‌سوزی فه‌رمایشته‌کانی من، خوشه‌ویستی ته‌وان بوو

له ده‌یه‌ها کووده‌تا رزگاری کردم، سه‌روک بیستی که منداله خوشه‌ویسته‌کانی ولات، نه‌وه‌ی دوا‌رژ، ته‌وه‌کون و قو‌رت و کو‌ندرا‌نه‌ش به‌دوو‌که‌ل قانگ ده‌ده‌ن که گومانی خو‌شاردنه‌وه‌ی که‌رویشکی لی‌بگری، ده‌روازه‌ی (ده‌ستگای پاداشتی سه‌روک) کراوه‌بوو، هه‌والی ره‌شه‌راو و ق‌رکردنی که‌رویشکه‌کان بو‌ده‌رباری سه‌روک خو‌شترین هه‌وال بوو، وه‌ک خه‌رت‌ه‌ل بالی لی‌کده‌دا و سو‌یندی ده‌خوارد که هه‌ره‌موو نه‌یاران و دو‌ژمنان به‌وه‌قه‌ه‌روهه بکو‌ژتی، فه‌رمانی ده‌رکرد که دوا‌ی ته‌وه‌ی که‌رویشکی له‌سه‌ر خاکی ولاتدا نامینتی، مه‌رحه‌چی وینه و باس و خواسی که‌رویشک هه‌یه نه‌مینتی، بریاری ده‌رکرد که له‌چی‌روکی منالاندا شو‌ینی رپوی بگریته‌وه، بی‌به‌مونه‌ی حه‌کایه‌تی ترسنوکی و سپ‌له‌یی و به‌دغه‌کی، دوا‌جار، له دوا‌ی سی مانگ له‌وه‌ره‌شه‌راوه دل‌نیا کرا که تو‌خمی ته‌وه‌حیوانه ق‌ر کرا و مه‌گه‌ر له‌ودوو سنووره‌وه پی دزکه بکه‌ن و به‌په‌ر نه‌وه... که دیاره بو‌ته‌وه‌شیان راوچییان له بو‌سه‌دان، دوا به‌زمی قه‌لا‌چو‌کردنی که‌رویشکه‌کان به‌له‌سه‌رکارلا‌بردنی وه‌زیری په‌روه‌ده کو‌تایی هات، سه‌رباری تر‌و‌کردنی به‌رپه‌به‌ریک و مام‌وستایه‌کی (زینده‌وه‌رزانی) که بی‌ئا‌گابوون له‌وه‌ی قوتا‌بییه‌کی ته‌مه‌ل و رق ئەستور له مام‌وستا‌کانی، له پۆلی دووه‌می ناوه‌ندی راپۆرت‌تیکی بو‌خودی مه‌کته‌بی سه‌روک نووسی بوو، تیا‌یدا ئاما‌ژهی به‌وه‌کردبوو که له کتیبی زینده‌وه‌رزانی سی لاپه‌ره‌باس له زاووز‌یکردنی که‌رویشک ده‌کا و لانه‌براون، ته‌وه‌ش جگه له بی‌ئا‌گایی وه‌زیری په‌روه‌ده و که‌مته‌رخه‌می به‌رپه‌به‌ر و بی‌باکیی مام‌وستای زینده‌وه‌رزانی هی‌چی دیکه ناگه‌یه‌نتی، گه‌وره‌ترین پاداشتی کو‌شکی کو‌ماری به‌ر ته‌وه‌قوتا‌بییه‌ دل‌سوزه‌که‌وت که سه‌روک خو‌ی ته‌رخانی کردبوو، جگه له‌وه‌ش رۆژنامه و گو‌قار نه‌ما گف‌تو‌گو‌ی له‌گه‌ل ساز نه‌دا و وینه‌ی بلاو نه‌کاته‌وه، به‌لینتی پیدرا که ئاماده‌یی ته‌واو کرد هه‌ر کو‌لی‌ژیک که ته‌مه‌لیده‌بژئیری: نازاده.

دوا‌جار له پاداشتی ته‌وه‌قوتا‌بییه‌ش گه‌وره‌تر ته‌وه‌پاداشته ده‌گه‌من و نه‌ینییی سه‌روک بوو که که‌س نه‌یده‌زانی ده‌بی‌چی بی... ده‌به‌خشرا به‌وه‌که‌سه‌ه‌گید و... ته‌وه‌راوچییه‌جوام‌یر و نیشتمانی‌په‌روه‌ری که پیره‌باخه‌وانی لی‌که‌وته و به‌دغه‌ک و خیا‌نه‌تکار بدو‌ژتته‌وه، چونکه هه‌ره‌موو ئاشپه‌ز و کاره‌که‌ر و باخه‌وانه‌کانی دیکه به‌ر له به‌ندکردن و هه‌لو‌اسین سو‌یندیان خواردبوو که پیره‌ی باخه‌وان هانی دان یه‌که‌م که‌رویشک بی‌ننه‌ناو کو‌شک، هه‌ر به‌فیتی ته‌وه‌باخه‌وانه خه‌له‌فاوه فریوان خوارد و که‌رویشکیان له‌لای منداله‌کانی سه‌روک خوشه‌ویست کرد، ئیدی له‌وه‌رۆزه‌وه راوچییه‌کان و پیا‌وانی بی‌ئیش و کار، هه‌رزه‌کارانی خیر له‌خو‌نه‌دیو تا سه‌ر سنوور ده‌ریشتن و به‌دوا‌ی پیره‌ی باخه‌واندا

دهگه‌ران، هه‌رکسه و بۆی هه‌بوو مائی دراوسیتیه‌کەشی پېشکنی، ده‌رگای هه‌موو ماله‌کان کرابوونه‌وه، تۆلاز و لاوه مله‌وره‌کان، پاسه‌وانانی کۆشک، پیاوانی ئاسایش له پاش مه‌ستبوون نیوه‌شه‌وان هه‌لیانده‌کوتایه سهر ئه‌و مالانه‌ی کچی جوانیان هه‌بوو... گوايه خه‌به‌ر هاتوو و پیره‌ی باخه‌وان له یه‌ک‌یک له‌و مالانه‌دا خۆی هه‌شار داوه، دواجار ده‌نگۆیه‌ک بلاو بۆوه که به‌نه‌خشه و پیلانی پارتیزانه‌ی یاره‌کان پیره باخه‌وان له‌ناو یه‌ک‌یک له ئه‌شکه‌وته‌کان خۆی شارده‌وته‌وه و سه‌ده‌ها که‌رویشکی له‌ ده‌وره و جگه له‌ ده‌یه‌ها منداله‌ورتکه که ناویان له‌خۆ ناوه (کۆمه‌له‌ی لاوانی خه‌باتگێر)، که دیاره دواجار مانه‌وه‌ی ئه‌و که‌رویشکانه و منداله‌ورتکه و پیره‌ی خیانه‌تکار ژان ده‌خاته دلی سه‌رۆکه‌وه، هه‌والتی ره‌شه‌راوی که‌رویشکه‌کان له‌ دلی پیره‌ی باخه‌وانی دا و به‌ته‌واوی نه‌خۆشی خست، ده‌گریا و به‌ده‌م و ڕینه‌ی سه‌روه‌ختی گیانه‌لاوه ده‌بوت:

(خودا له‌ سزای کوشتن و پرینی ئه‌و هه‌موو که‌رویشکه به‌سته‌زمانانه لیم خۆش نابێ...!).

دواجار پارتیزانه‌کان هاتنه‌ کنی و تکایان لیکرد که هه‌تا زوو ئه‌و ئه‌شکه‌وته به‌جی‌یلتی، چونکه خه‌ریکه هێرش و گه‌مارۆی پیاوانی سه‌رۆک و راوچییه‌ خۆفرۆشه‌کان به‌سه‌ده‌ها هه‌لقه و بازنه به‌ده‌وری هه‌شارگه‌ی پارتیزانه‌کان و ئه‌شکه‌وته‌که هه‌روا دی توندتر و نزیکتر ده‌بنه‌وه، پیره‌ی باخه‌وان، غه‌مگین و دۆراو له‌ دواي هه‌ره‌س و نوشوستی کووده‌تای که‌رویشکه‌کان، به‌یاوه‌ری پیره‌ژنه‌که‌ی خۆی کیل کرده‌وه، پاش عه‌زابیکی زۆر هه‌ستایه‌وه سه‌رپێ، هه‌ر به‌ده‌ست ئامازه‌ی کرد که ببه‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌شکه‌وته‌که تا هه‌وایه‌کی پاک هه‌لمژێ، تکا و پارانه‌وه‌ی پیاوه تهنگ به‌ده‌سته‌کانی چوارده‌وری بیه‌هووده بوو، پیره‌ی باخه‌وان سویندی خوارد که یه‌ک هه‌نگاو له‌گه‌ڵ ئه‌و پیاوه مله‌هوورانه ڕی ناکا و خۆی ته‌سلیمی قه‌ده‌ر بکا، ناچار و ناوومیدانه ده‌بوو دوا پیلانگێر و نه‌خشه‌کێشی بیست و یه‌که‌مین کووده‌تا به‌ته‌نیا جی‌به‌یلتن، خۆی و پیره‌ژنه‌ ددان که‌وتوو‌ه‌که‌ی که له‌ پیریدا دووقه‌د نوشتابۆوه، ئه‌و پیره‌ژنه‌ که‌ر و لاله‌ی تینه‌ده‌گه‌یشت له‌ پای چی می‌رده‌که‌ی له‌ کۆشکه‌کانی سه‌رۆکه‌وه گه‌یشته ناو ئه‌شکه‌وته‌یکی سه‌ر سنوور، ده‌بوو تا زوو شوێرگێره‌کان خۆ بگه‌یه‌ننه‌ ئه‌و دیو سنوور، هه‌ره‌مه‌وویان دوا ئاو‌ریان له‌و چیا و دۆل و رووبار و لیره‌وار و دار و به‌رد و پنچکی ئه‌و ناوه‌ دایه‌وه، دوا ئاو‌ر له‌ پیره باخه‌وانی سه‌ر له‌ گوتی گۆرڤا له‌رزیه‌وه که هه‌ر ده‌توت می‌ژووی شوێر و خه‌ونێکی پیره و په‌ر به‌په‌ری رزیه‌وه و ره‌شه‌بایه‌کی سه‌رشیت به‌و ناوه‌دا بلیوی ده‌کاته‌وه و به‌ناو ئه‌و

داروده‌وه‌نه‌دا بزری ده‌کا، دواجار سێ چوار که‌س مانه‌وه و تکایان لیکرد که واز له‌ که‌لله‌ره‌قی بینتی و دوايان بکه‌وی، که‌چی ئه‌م خامۆش و غه‌مگین، هه‌ردوو ده‌ستی له‌رزۆکی خسته سه‌ر هه‌ردوو کلاوه‌ی ئه‌ژنۆی، وه‌ک ئه‌وه‌ی کینۆیک به‌سه‌ر شانیه‌وه بی گران قورساییی له‌شی لاوازیی خسته سه‌ر هه‌ردوو قاچه‌ بێ ماسولکه و باریکه‌کانی و دواجار توانی خۆی له‌سه‌ر چیچکان رابگرێ، نیگای لیتل و ویتلی به‌سه‌ر ئه‌و دۆله‌ی به‌رده‌میدا هه‌لفراند و له‌ به‌رده‌می خۆیه‌وه ده‌ییولاند، تا ده‌هات هاوار و تکا و پارانه‌وه‌ی پارتیزانه‌کان له‌ گوتیدا دوور ده‌که‌وته‌وه و ده‌مرد... گره‌گری تانک و زرپۆشه‌کان نزیکتر ده‌بۆوه و زه‌مینی ژیر پێ له‌رزیه‌کانی پیره‌ی باخه‌وانی ده‌له‌رزاند، تا ده‌هات ده‌نگ و هات و هاوار و زه‌نای راوچییه‌کان و سه‌ربازان و پیاوانی سه‌رۆک له‌ گوتیدا ژاوه‌ژاویکی ده‌خولقاند، قروسکه‌ی تانجی و وه‌رینی سه‌گه‌لی هار هه‌وای خسته‌بووه سه‌ر له‌رزله‌رز، بیباکانه خۆی دایه به‌ر هه‌تاو و ده‌بویست بۆ دواجار له‌ شینایی ئاسمان رابمێنتی، زۆر خۆشیی لیده‌هات که خۆره‌تاو هێدی هێدی ته‌زووی ساردی نیو ده‌ماره‌کانی ده‌کوشت، ئه‌م هێشتا نه‌یده‌بینی که سه‌ربازان و راوچییه‌ خۆفرۆشه‌کان و پیاوانی په‌رۆشی تۆله‌ی سه‌رۆک له‌ گرده‌که په‌رینه‌وه و که‌وتنه‌ نیو دۆلی به‌رده‌م ئه‌شکه‌وت و بن دار و به‌ردیان ده‌پشکنی و... ده‌گه‌ران، تا ده‌هات هاش و هووشی بالی شه‌هین و باز و هه‌لۆ و دووبرا ئاسمانی پر ده‌کرد له‌ هه‌را و له‌ گوتی ته‌پی پیره باخه‌واندا سه‌ده‌ها سه‌گ و تانجی ده‌یانلووراند، دوو ریز فرمیسک پڑانه سه‌ر هه‌ردوو روومه‌تی چالی و ده‌نیو چرچ و لۆچه‌کاندا قه‌تیس مان، له‌ دلی خۆیدا وتی:

(ئیدی هه‌قه له‌ تۆله‌ی خوینی که‌رویشکه بێ گوناوه‌کان من بيمه‌ خۆراکی سه‌گه‌کان...!).

چاوانی کزی هه‌لپری و پرپه‌دل له‌ شینایی ئاسمانی روانی، کتوپر بینی هه‌لۆیه‌کی زل و گه‌وورۆنه و بال بلاو و بائاسمانه‌وه، بازنه دواي بازنه ره‌سم ده‌کا، هه‌ر جاره و به‌لایه‌کدا بال نه‌وی ده‌کا، به‌ده‌ستی چه‌پی زۆر له‌رزۆکی سێبه‌ری له‌ چاوانی کزی کرد و روانی وا هه‌لۆی تاین بۆته پینشه‌نگی سه‌دان هه‌لۆ و باز و شه‌هین، رووه‌و ئاسمان بلند ده‌بۆوه، فرپه‌ له‌عنه‌تییه‌کانی دیکه‌ش به‌دوایدا قه‌تاره‌یان ده‌به‌ست، له‌ بن په‌رکه‌ی ئاسمانه‌وه بالی کوور ده‌کرده‌وه و زۆر خیرا و تیژ وه‌ک تیریک له‌ که‌وان ده‌رچێ و هه‌وا شه‌ق بکا، له‌به‌ر دیدی پیره‌ی باخه‌وان، شپزه و حه‌په‌ساو، چنگی له‌ که‌رویشکی گير کرد و هه‌لگرت، هه‌ر ده‌توت بۆ مه‌زاق به‌حه‌وادا به‌رزی کرده‌وه و پاشان فرپیدا، بۆ یه‌ک‌یکی

دیکه یان خوئی نهوی کرد و سئ چوار جارن به دهنوک له پشتی ملی دا و راوه دووی نا، له خوئل و توژی نهو ناوهی وهردا، که رویشکی توقیو رهتی دهبرد و سهر و مل شکاو کویرانه بهر دار و بهرد دهکوت، پیره ی باخه وان گران سهری بهرز و نرم ده کرده و به راست و چه پدا ملی با ددها، هه لئو و شه هین و بازه کانی دیکه به چواره ووریدا دهره قسین و گه ماروی که رویشکه که یان ددها، هه لئو که پیشی لیگرت و به دوو دهنوک که له سهر به کدی و زور شیتانه وه شاندی ههردوو چاوی که رویشکه که ی زامار و کویر کرد، هه لئو و بازه له عنه تییه کانی دیکه له گه ل که رویشکه توقیوه کانی نهو ناوه که وتنه گه مه ی مهرگ، به که مین که رویشکی کویر سهری لیشیوا و به نیو بهرده لانیکی رگ و خزدا غل بؤوه، هه لئو که به هیشته له وه پتر ردت ببا و بوی نیشته وه، که رویشکی تاین که وته سهریشت و هه لئو که به زهری دهنوکی تیغ ئاسای ورگی هه لدری و به ههردوو چنگ به رزی کرده وه و ریخوئل و ناوه ناوی رژاو و خویناوی به سهر خوئل و بهرده لان و به ناو نهو دار و دوه ون و پنچکانه دا بلاو کرده وه، پیره ی باخه وان سهری بهرز کرده وه، له تاو و حه ژمه تی نهو دیمه نه جهرگبره ههردوو چاوانی خوئی گرت، بیگومانبو له وهی تاویتیکی تر چی که رویشکی لهو ناوه دا هه بوون ده که ونه بهر که لبه و ددانی سه گه ل و تانجییه کان، چ خه م و قه هر و حه سره تیک بوو باز و هه لئو کان سکبان هه لدرن و چاوانیان هه لکولن، که چاوانی کرده وه نهو دؤله ی به رده می و چی زورگ و گرد و ته لانی نهو ناوه هه بوون رهش دچونه وه له زه لام، له نه سپسوار و سه گ و توله و تانجی و ده به ها که رویشکی مرداره وه بوو، چ نزدیک و چ دوور، سکدراو دهنیو چنگی خویناوی هه لئو بازه کان، پیره ژنه که شی به ترس و شهرمی سهرده می جحیتی له پشت می رده که یه وه وه ستابوو، هه رده توت تاریکی زارکی نه شکه وته که که دهمی کرد بؤوه گه رکی بوو قووتی بدا، هاواریک له قورگی تاساو خنکا که بینی له ناکاو پیره می رده په له واژ بؤوه و که وته سهرگازهری پشت، پیره ژن نه یزانی کسپه یه ک له دلی پیره ی باخه وان هه ستا و وه ک نه وهی دلی ریشه کیش بووی و له چنگی نهو هه لئو به رزه فرده دا بی... به ندیو بی... سئ جارن دهمی به یه کدا دا و که فه ژیلکه یه ک به لا لیوییه وه بلقی دهر کرد، دوا دیمه له چاوانی که مایه وه: دوو چاوی سوور و دوو چنگی خویناوی هه لئو یه ک بوو که نه و نه ده زه به للاح بوو شینایی ئاسمانی لیشارده وه... دوا دهنگیش که له گویتیدا دهمرد قروسکه قروسکی سه گ و توله و تانجییه کانی سه روک بوو...!

گولان ۱۹۹۶ - گولان ۱۹۹۷ / سلیمانی

تابلیویه کی ناته واو

هاوریم ره هه بهر... له کوپوه دهست پیبکه م؟ خوئ دهستم بگره و چاوساغم به، هه روا بزانه ههردوو کمان هیشته له "هلسنکی" ن و تو شته کانم فیتر ده که ی، جاده و کولان و کؤگا و مؤزه خانه و په یکه ر و دهر باچه و دارستانه کانی نهویم پیده ناسیتی. هه ر وا بزانه وه ک یه که مجار دهمه وی بیتمه ماله که ت و ری دهرنا به م، تو فیترم ده که ی به کام میترؤ و ئوتؤ ده که مه لای تو، هه موو جاریک ده توت: که ره کرمانج... له هه ر کوئی بزر بوویت... زهنگیکم بؤ لیبده و فریات ده که وم، چه ندین جار پیتم ده وتیت: ژبان لای خو مان چه نده ئاسانتره، له وی دونیا و ژبان هه ر به قهد (سیر سکینه) زه حمه ته... ناخ بؤ ژبانیتیکی ساده له کوپره گوندیتیکی لای خو مان که به هاواریک هه موو ئاوی له خوئ کؤ ده که یته وه. تو ده توت: هه ر وایه... منیش لیتره ماندووم... به ده ست راکه راکه ی گورینی میترؤ و ئوتؤ و شه مه نده فهره وه. تا هه نوو که ش هاتوها وارت وا له گویتما دهرنگیته وه، من و تو پتر له هه رژه ده سال یه کدیما بزر کرد، نهو زه مه نه هیچه هه ره هه مو مانی لیک کرد، هه ریه که مانی فری دایه قوژبیتیکی نه م دونیایه، تف لهو زه مه نه ی وایکرد کوران هه ر به جحیتی باوه شی گهرمی دایکانیان جیبه یلن، بهر له په ر و بال دهر کردن ناچار یان کردین به نیو ئاسمانه کانی مه نفادا هه لفرین، ناخ براهه م... ئیمه چه نده لهو که سانه ده چین که فری درابینه ته نیو به له میک بی نه وهی سه ولتیکمان پیبی، ئیمه چه نده لهو سه رنشینانه ده چین که دهنیو پاپوری (تایتانیک) سهر گهرمی سه فهریک بوون رووه و گه بشتن به خه ونه کان، وه لی هه ر هه موومان خنکاین، خنکاین و که سیش پی نه زانی، بی نه وهی ئاسه واریک جیبه یلن، تا هه نوو که ش هاتوها وارت وا له گویتما، سالانیتیکی زور له مه وه بهر که هیشته ههردوو تولاز بووین له هه ولیر، تو کوریتیکی مه شرف خوئ و نوکته باز بوویت، سالان هاتن و سالان رویشتن، دوا جار که له قوتبی باکوور به یه ک گه یشتین: تو گورابوویت، هه ر زوو هه ستم کرد که تو چه نده توورپی، تو وات لیها تیبو به نه زیه ته وه پیبکه نیت، که پیده که نیت... که ده خه نیته وه هه ر ده توت ترازانی لیوانت برینیکه، من هه ر زوو که له فرۆکه خانه که تو م بینی، دیم: لهو برینه وه خوین ده تکا، هیدی هیدی... روژ به روژ تیگه یشتیم که تو هه ر وا

بهههوس ئهو ههموو رهشهبهبا تووره و گهردهلوولی غهزه بهت له خوت نهالاندووه، ئهو ههموو گهرد و توژی گهردهلوولی غهزه بهی هی بیابانی غوربهت و مهنفایه، من پرسیم: دهنیو ئهم سههولبه ندانه دا ئهو ههموو ئاره قهیه چیه؟ وت: رۆحمه و بۆ ههمیشه دهگری. من ههر له شهوی یه که می دیدهنی پاش فیراقتیکی درپژ دوا پیشانگای خوتم هینایه وه یادت که ههر زوو پشیمان داخستی، له و دیو رهنگ و هیله کانه وه ئهو مانا هار و شاروانه یان دۆزیبه وه که تو گهرهکت بوو رتهی بکهی، تو دلته بههینن خوتش بوو... وت: ئهوسا مانایهک بۆ بهرگری و شهه بهبوو... ههنووکه هیچیان نه هینشت. دهنیو گهرماوی (ساونا) ش تو ههر نه تده پریبه وه، ههر هاتوها و ارت بوو، تو و هندی له هاواریکانت وای بۆ ده چوون که دوا ی ره وه که ئه گهری هانتهدیی خه ونیک هه بوو، وه لی چ ده که ی که له باربان برد، تو خه ونه کانت گه لی گه وره بوون و دونیای سیاسه تبازه کانیس گه لی بچووک. خاتوو (میریا) ی هاوسه رت ههر زوو وتی: رهه بهر عاشقمه و که چی ئه وه نده شه رزه و ماندووه، دهرده کورد وای لی کوردووه زمانی غه زه لی جارانی بیرچوته وه، من پیتم وتیت: رهه بهر خه م مه خو که له کوردستان دووریت، هندی جار باو هشی ئافره تیکی میهره بانیش ده کری بی به نیشتمان... تو وت: ئه ی خه لکی؟ ئه ی دا بکم؟... ئاه... برا که م... چه نده نه گبه تن دایکانی ئیمه؟ ئیمه نه وه بهک بووین ههر زوو له شیریان کردین، ههر زوو له بۆن و بهرامه ی سینه و مه مکی دایکانیان کردین، دایکانی ئیمه یان به خاکیان سپاردین یان به و شه مه نده فه رانه ی رووه مه نفاکان... رووه غه ربیی هه لیانگرتین، تو قهت نه حه سایته وه، قهت نه تتوانی ئاسووده و ئارام بیت، تو به مه رگت سه لماندت که مه نفا درۆیه کی گه وره به و خۆمان دروستی ده که یین، ئاه... چه نده قورسه که ههره هه موو ئاسمانه کانی تاراوگه له یه کدی ده چن، تو له تاو خۆر ناوت له کچه گه وره کهت نابوو (رۆژه)، له وه ده چی من و تو با پیره گه وره مان خۆر په رست بوو بی، ناوت له کچه ناوه نجیبه کهت نابوو (کوردستان)، پاشه به ره ش (ئاسمان). چه نده زه حمهت بوو بۆ (میریا) ی رۆح سووک ئهو ناوانه وه ک خۆبان حو نجه بکات، تو وه ک کوردیکی ته و او که لله ره ق ده تو یست ناوه کان وه کو خۆبان بو ترین، تو له ناوی کچه کانت هه به دوا ی ئاسمانیک ده گه رای بۆ کوردستان... به لام هه یه وو برا که م... ههره هه موو ئاسمانه کانی ئیمه داته پین، تو وه ک فرنده یه ک که له قه فه زدا بی، به دوا ی ئاسمانیکدا ده گه رای به رین به قه د خه ونه کانت، که چی دوا جار ئه وه تو ی کوشه ت: که تو زانیت وه خته ی باله کانت له هیلاکی لی کدان هه لده وه رین و ده ته وئ بنیشیته وه... زانیت هیچ خاکیک شک نابهیت له سه ری بنیشیته وه، که تو کوردستان نه بی، ناچار

له سه ر ناوی کچه کهت زرنگانه وه ی ئهو وشه سیحراویبه پر به هه ر دوو گو تچکه و ماله کهت شاگه شکه ی ده کردی، چه نده دلته خوتشوو که یه که م وشه ی فیری بیوو... وشه ی (نا) بوو... له خوتشیا نا ده تر بقایته وه... ده توت: کچه که م خوتنی خۆم و خه لکی خۆمانی تیا ده گه رآ، ئه ی خودا ده لی (نا)... ئاه چه نده وایه... مرۆف ده بی ههموو عومری خه رج بکات تا فیری وشه ی (نا) ده بی... تو دلته خوت به وه خوتش ده کرد... ده توت: ئاخو که ی ئهو سیاسه تبا زانه ی ئیمه فیر ده بن بلین (نا)، که له بۆنه کاندای داوای گۆرانیمان لیده کردی، تو به سه ر گیتاره که تدا عاشقانه دهنووشتایته وه و ده تواتیه وه، ههر ده توت خه میکی زه عفه رانی و ستران ده بیژی، وه لی تو ههر سه رگه رمی سه روودی نیشتمانی ده بوویت... پیتم ده وتی: مردوو مر او ئیمه له ئاهه نگانین، تو ده توت: قوریان من ههمیشه له شه ردام... شه رپیک که تیا یدا له سه ر هه قم، یه که م شه و (میریا) جیتی بۆ داخستم... ده یه ها شه وی تر... وتم: شتی وای نا بی رهه بهر... بیرت نه چی که ئهم ژنه ی تو فنله ندیبه... تو وت: من کوردم و میوان تا پیته ده کرتیه وه ئاواهی ره فتاری له گه لدا ده که م، تو فیرت کردم که قهت بی چه پکی گول نه یه مه ماله کهت و مالی هیچ کهس، بی نو قل و شیرینی، بی قاپیک شه راب...!

هاواریتی زیده به جه رگم... بیرته له ماله که تدا په رده یه کت به سه ر یه کتی له دیواره کان دادا بووه... پرسیم: له پشت ئهم په رده یه وه چی هیه؟ وت: تابلۆیه... کچه کانم لیته ده تر سن و به پرسیار هه راسانم ده که ن و زه حمه ته له وه لامه کانم تیبگه ن، به م تابلۆیه ماجستیرم له (مۆسکۆ) وه رگرت: گولله باران کردنی چه ند لاو یکی کورده، ئهو دیمه نه ی که به درتژیایی میژوو دووباره بوته وه، ههمیشه هه مان دیمه ن، له ئیران و عیراق و تورکیا و سوریا؛ ههمیشه چه ند کوردیکی به دیلگیراو و که له بچه کراو، له پشت سه ریانه وه ده به قه د ژماره ی خۆبان جه ندرمه و پیوانی چه ک به ده ستی داگیر که ران که نووکی نیزیان له پشتی ملمان گیر کردوو و به دهم خه نینه وه له کامیرا ده روان، ئیمه ش یان مات و مه لوول و چاوشکا و سه رکز، یان میردانه و دل به ردانه وه ستاوین و چاوه رتی گولله باران و هه لئواسینین... ئای برا که م... که دیم چه نده تاسام. به قه د یه کتی له دیواره کانی په رتوو کخانه کهت تابلۆیه کی دیکه ت بردمی: کۆمه له که سیک و دهنیو به له مییک و بی سه ول وان دهنیو گه رداوی تو فانی کدا، وتم: که ی ئهم سکیتجه ته و او ده که ی؟ وت: مه حاله پیتم ته و او بکری، ئه وه ده می سه لاله ئهو چه ند که سه که وتوونه ته ناو ئهو گیتزه نه... ناویرم ته و او ی بکه م، چونکه لافاوه که لینا گه ری، ئاخو خوتشم وای دهنیو هه مان گیتزه ندانم، نازانم

قورتارمان دەبی یان ھەرھەموو بەیەكەو دەخنکین. من لافاوی نوح و چیاى (جودی)م بىرکەوتەو، ئاخ براکەم... نوحەکانى ئەمىر دەنیو کەشتییەکی کون تیبوودا بەخنکائمان پیدەکەن... وایە لەو تەھى ھەین دەنیو بەلەمىک و لافاویک دەمانبات بى ئەو ھى بتوانین روو و وشکایی ئاراستەى بکەین، ئاھ... برادەرى ئازیز... ئەو زاتە شپرزە و زەندەق چووانە چەندە لە خۆمان دەچن، من دلنیام تۆ کۆچت کرد و ئەو گەمییە بەو سەرنشینانەو نەگەیشتە ھىچ دورگە بەک، نەگەیشت... نەگەیشت... خودا دەزانى کام گىژەلووکە قووتى دەدا، تۆ ھەر بەئەنقەست ئەم تابلۆتە تەواو نەکرد، چونکە تابلۆکەى ئیمە خۆى ناتەواو... بى ناو و نیشانە... من دەموت: کورى باش بەو تەواوى کە... کەچى چاوە رەشەکانت پى دەبوون لە ئەسرىن و دەتوت: شىرۆ گیان... من سەدەھا تابلۆ و سکیجى تەواو و ناتەواوم لىرە و لەوى جىھەشتوو، ھەندیکم وا لە ھەولێرى، ھەندیکیان وان لە مۆسکۆ، پرىکی تر وا لە یوغۆسلافیا، من خۆم وەکو کتیب و تابلۆکانم پەرش و بلاو بوومەتەو، ھەر تیکە بەکەم وا لە شوینیکدا. من وتم: ھەر تۆ وانیت... وەچە بەک ھەمان قەدەرى تۆیان ھەبە، قەدەرى پەرش و بلاو بوونەو... قەدەرى پەرتەوازەبوون، ئیمە قەرج چەندە بى نیشتمانىن... چەندە بى گۆرستانىن، ھەر گۆرێکمان وا لەسەر خاکىکى غەرىب، تۆ چەندە لەو دەترسایت قەرەجیانە بىریت و گۆر غەرىب بىت، دوچار ھەمان ترس بوو بەحەقىقەت و تۆ گۆر غەرىب بوویت، وەلى تۆ کەى بىریت لە مەرگ دەکردەو، راکەرکەى ژيان سەر مەستى کردبووى، عىشقى ژيان و خەونىک بەراوکردنى ئومیدە چکۆلەکان و ھىوا گەرەکان نەپاندەھىشت بەدیار مەرگەو دەست لە ئەژنۆ دابنیشیت. من گەر وینەکیش بوومایە: ئەو وینەى پىاویکی ماندووم دەکرد، کەشکۆل لە شان و پى غاوس، روو و ئاسۆ بەک رادەکات کە ھەرھەمووى غەرىقى سەرابە... سەراب و بەس... پىاویکی تا ئەبەد راکردو... تا ئەبەد ماندوو.

چ عاشقانە بەیەكەو گویمان لە (سپوھ) دەگرت، ئىواران و بەیانیان، بەفر دەبارى و ئیمە بەسۆزى (سپوھ) خۆمان گەرم دەکردەو، ئیمە ھەردوو لەگەل ئەودا (بە بى برىن خوینمان دەپشت)، سۆزىک بەرىبىنى ھەردوو کمانى دەگرت، خوینمان کەفى دەکرد، تاسە بەک دەبیردینەو ناو ولاتى خاکەسار و دەگرىان، دەگرىان بۆ خاکیک کە زۆر زوو، زۆر ھەرزان فرۆشتیان، تۆ ھەر ھاوارت دەکرد: ئەوان بوون خەونى ئیمەیان دۆراند، تا ماون دەبى بەر غەزەبى من و نەفرەتى ھەتیوھەکان و بىوھژنەکانى ولات بکەون، لە ھەر بۆنە بەکدا بوایە... تۆ ئالاکەى کوردستان دەخستە بن بالت و عاشقانە ھەلتەدەواسى،

بىر تە رۆژىکیان چۆن لە منت خورببەو، ھەر دەتوت باوکە دلرەقە کەمى... وتم: چى بوو... چى گوناھىکی گەورەم کردوو؟ وتت: تۆ بۆ وا بىباکانە ئالاکە لوول دەکەى؟ من نامەوى دەقى بشکى، من زۆر بىباکانە تر وەلام دەیتەو: لە شوینىکی تر کە نەدەبوو دەقى بشکى: شکاوە، تۆ ئەو دەندەى تر لە من ھاربووى، من زویر نەبووم، تۆى عاشق بەو ئالایە ھەر چاک بوو لەسەر ئەو بىپىزىبە نەتکوشتم، من دىرە شىعەرىکەم ھاتەو یاد: ئەو ئالایەم بۆ دابگرن... من رووتم و بۆمى بکەن بەکراس، تۆ وتت: ئەو ئەو وختەى گەر ئالامان ھەبوو. تۆ وەک مندالێکی ھاروھاج دونیات بەردباران دەکرد، چۆن وا سووک و سانا ئالاکەى تۆیان کردە پەردە و کوللەى سولتانهکان... خەلیفەکان؟ من پىم وتیت: حەوت برا... ئەو ھەموو غەزەبە روخت دەخوا و ناو ھەناوت دادەپزىنیت، تۆ جگەرە بەجگەرە دادەگىرسىنى، ئاسمانى سەر سەرت دەکەى بەچرەدوو کەل... تۆ وتت: جا چۆن بەدیار ئەو ھەموو وىرانبوون و کاولکارىبە من خەمسارد بىم؟ من دەموت: ئەو ھەموو جگەرەبە مەسووتىنە و بووى بەکولخان، دەتوت: جا گەر جگەرە نەسووتىنم؛ دەبى ئاگر لەم دونیا بىئەزەبىبە بەریدەم. ھەمیشە ھەگبە کەت سکا لانا مە و داوا بەکى تىابوو، لەمەر مەسە لە بەکى گەرە یان چکۆلەى کورد، دەموت: تۆ لىرە بووى بەعەرزە نووس... واژت لە فلچە و بۆبە ھىناو، ھەر خۆم وەلامى خۆم دەدا بەو: بەلام دەى قەدەرى کورده، لەو تەھى ھەبە ھەر عەرزە دەنووسى... سکا لانا مە دەنووسى و دەبىرێ و کەس ناخوینیتەو، دەبا عەرزەکانى تۆشى بچنە سەر... ھۆ براکەم... ئیمە لە دونیا بەقەد ئەو نەھەنگەش رىزمان نەبوو کە لە ئاوى (ئالاسکا) گىرى خواردبوو، سۆقىتە تى جارن و ئەمریکا وازیان لە شەرى ساردى نىوان خۆیان ھىنا و بەگەرمى کەوتنە کۆشش تا ئەو نەھەنگە لە مردن رزگار کەن. ئیمە لەو تەھى ھەین ھاوار دەکەین: توخودا بەتەنیا جىمان مەھىلن...!

ھاوړى زىدە بەجەرگم... تۆ ھەر لە داخى ئەو لەتە تىبونەى کورد و پارە پارە بوونى مېژوو مان و لە خاچدانى ھەرھەموو خاکمان ناوت لە گۆفارە کەت نابوو (دلنپار)، بەکەم جارم بوو ئەو ناوہ بىسىتم... دلنپار: یانى چى؟ ناکا مەبەستت پارە پارە بوونى دلەکان بى... دلێ خۆت و دلێ خەلکى؟ نا... دەکرى پارە پارە بوون و لەت بوونى ھەرھەموو خاکمان بى... دلنپار: شوینیکە... بەردیکە... یان رووبارىکە لەسەر رووبەرىکى شىواو؟ ئا... بەردىکى گەرەبە و دەنیو رووبارىک: لەو شوینەى کوردستانى باکوور و باشوور و رۆژھەلات لە بەکدى دادەبەرت، لەوى ئەو سى گۆشە و سنوورە پەیدا دەبى... ئەو بەردە بلیم چى؟ بەردى مېژوو و خراو تە سەر دلمان... ئەو بەردەى لەقمانى کردوو... سەرمانى

شکانه‌دوو و له‌وه‌ته‌ی هه‌ین خۆتیمان لێده‌چۆریت... ئەو رووباره تیکه‌لمان ده‌کاته‌وه یان ئاوی براکان رووه‌و خاکیک راده‌مالی که هی خۆمان نییه، وای له‌وه‌موو هه‌لاهه‌لابوون و هه‌له‌وه‌رینه. ده‌توت: له‌سه‌ر گیرفانی خۆبشم بێ، نابێ دلانپار بوه‌ستیت، چونکه ئەو رووباره وشک ناکا و ناوه‌ستیت، ئەو به‌رده‌ چیه‌؟ ئەو رووباره له‌ سه‌ گۆشه‌ی (دلانپار) هه‌و داده‌پژا و گوندیکی تینووی، یان چه‌ند گوندیکی غه‌مگینی ئاوه‌دان ده‌کرده‌وه... ئەو به‌رده‌ به‌ردی له‌تبوون بوو یان به‌یه‌که‌وه لکاندن؟

هاورپتی بێ ئۆقره‌م... له‌ کوردستان گێچه‌لێک، شه‌رێک، ده‌مه‌بۆله‌یه‌ک هه‌بوایه‌ تۆ له‌وێ خه‌وت لێنه‌ده‌که‌وت. (میریای) هه‌وسه‌رت... میریای میهره‌بان ده‌یوت: قه‌ده‌رمه‌... شووم به‌پیاویک کردوه‌و: نازانی نووستن چیه‌... من ده‌مدی تا دره‌نگی شه‌و به‌دیارته‌وه ئێشکه‌ر بوو. ئەو شه‌وانه‌ی له‌ بیمارستانیکی (هلسنکی) دا که‌وتیویت؛ من و شیرکو و هونه‌ر: براکانت له‌سه‌ر ئێشکه‌ری شه‌رمان بوو، (میریای) ده‌هات و ده‌یوت: لاکه‌ن... ده‌بێ له‌ هه‌مووان جوانتر و میهره‌بانتر ئێشکه‌ر بێ، وای له‌و ژنه‌ له‌بز شیرین و هه‌یمنه‌... هه‌یمتر له‌ شه‌وفی وهریو له‌سه‌ر په‌ره‌ی گول، من سه‌یرم پێده‌هات که‌ به‌ماچیکی میریای هه‌لنه‌ده‌ستایته‌وه سه‌ره‌پێ و وه‌ک جارێ به‌جاده‌کانی (هلسنکی) دا رابکه‌یت و که‌شکۆله‌که‌ت بکه‌یته‌وه شان، میریای: وێنه‌ی (میریای) یه‌ک بوو نووشتاوه‌ به‌سه‌ر عیسانی بریندار، عیسیایه‌ک که‌ خۆی نا، به‌لکو خۆی و خاکه‌که‌ی له‌ خاچ دراوه، ئەو عیسانی هه‌ولێری تۆ مردیت و په‌یامه‌ شه‌رمه‌که‌ت نه‌گه‌یشته‌وه، هه‌تا نه‌گه‌یشته‌وه به‌کۆلانه‌که‌ی خۆشتان، په‌یامی ساده‌تر له‌ قسه‌ی منالان: با هه‌موومان یه‌کدیمان خۆش بویت، وه‌لێ چی بکه‌م براکه‌م، سیاسه‌تبازه‌کان خه‌لکیان فێر کرد که‌ تا ماوین گه‌ره‌که‌ رقمان له‌ یه‌کدی بێ... ته‌واو سیاسه‌ت... سیاسه‌ت لێکدی کردین، سه‌د سه‌له‌ ده‌جانه‌نگین و هه‌نوکه‌ش هه‌ر ده‌جانه‌نگین... جه‌نگ له‌پێناو چی؟ له‌پێناو جه‌نگان خۆی یان شتیکی دی؟ من هه‌موو جار دێره‌ شیعره‌که‌ی (سپه‌ری) م بۆ ده‌خویندیته‌وه: ئەو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌ ده‌روا... چه‌نده‌ به‌تاله‌ که‌ پره‌ له‌ سیاسه‌ت... ئەو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌ چه‌نده‌ گرانه‌ که‌ پره‌ له‌ شیعهر. ئای له‌ میریای میهره‌بان... وای له‌ مره‌می دایک و خوشک و هه‌م ده‌ستگیران... ئەو تا مردی برینه‌کانتی گولایه‌پێژین ده‌کرد، دواجار بوو دیم: دوو مرواری ره‌ش له‌ شیه‌وی فرمیسک له‌ چاوه‌ شینه‌کانی ده‌ره‌په‌رین، من بۆ ره‌به‌ر ده‌گریم، بۆ خه‌ونه‌ دۆراوه‌کانی، من لێره‌ یاخه‌ی کێ بگرم؟ ئێوه‌ بۆچی نازانن یه‌کدیته‌ان خۆش بویت؟ کێ میترده‌که‌می به‌کوشتن دا؟ کێ وایکرد جهرگی خۆی بخوات؟ ئەو میتزوه‌و پیر و ماندوه‌ی ئێوه‌ میترده‌که‌می منیشی پیر کرد... میریای

من تۆ ده‌ناسم، تۆ هونه‌رمه‌ندیکی (گۆزه‌گه‌ری)... بۆچی وازت له‌وه‌نهره‌ جوانه‌ هه‌یناوه‌؟ بۆچی ته‌نیا یه‌ک گۆزه‌ی جوانی ده‌ستکردی خۆت له‌سه‌ر میزیک نابینم، هه‌روه‌که‌و دیکۆریش بێ، من ده‌مه‌وی بزانه‌ گۆزه‌کانی تۆ چۆن؟

کام گۆزه‌ ده‌لێی هۆ هاورپتی نازیزی خۆشه‌ویسته‌که‌ی من؟ چما من له‌ ترسی شکانی گۆزه‌ی دلێ ره‌به‌ر ناگام له‌ هه‌یچ گۆزه‌یه‌کی ئەم دونیایه‌ ماوه‌؟ من له‌ به‌یانی تا ئێواره‌ له‌وه‌ته‌ی ئەم پیاوهم ناسیوه‌ هه‌ر له‌ خه‌می ئەوه‌دا بووم گۆزه‌ی دلێ ئەو نه‌شکی و ئاوی قه‌هریک به‌و ناوه‌دا به‌رژێ و گولنه‌کانی نیو ئینجانه‌کان سیس و په‌ژموره‌ به‌ر بۆنی ئەو غوره‌ته‌ بکه‌ون و بمرن، به‌لام هه‌زار ته‌فسوس میریای... دواجار ئەو گۆزه‌ی دلێ شکاو بوو به‌هه‌زار پارچه‌، ئەو ئاوی حه‌یاته‌ی تیا بوو... بیه‌ه‌وده‌ رژا... رژا به‌رپێشیان و پێشان کۆ نه‌کرایه‌وه، تۆ حه‌زت کرد پارچه‌کانی ئەو گۆزه‌ی دلێ هه‌ر له‌وێ، له‌ نزیک خۆته‌وه‌ بنیژێر، گه‌رچی ره‌به‌ر خه‌ونی وابوو ئەو گۆزه‌ شکاوه‌ رووه‌ و لات بار بکری، له‌گه‌ل هه‌زاران شتی به‌هادار و بیه‌ها... به‌لکو ئەوه‌ خوایه‌ له‌ یه‌کێ له‌ کووره‌کانی ولات سه‌رله‌نوێ ئەو گۆزه‌یه‌ چاک بکریته‌وه، وه‌لێ من و تۆش ده‌زانین که‌ ولات کووره‌یه‌کی وای تیا نییه‌ ئەو موچه‌یه‌ به‌نوێنی، میریای میهره‌بان... میریای جوان... من لێره‌ ده‌تبینم پارچه‌کانی ئەو گۆزه‌ی دلته‌ خستۆته‌ سه‌ر هه‌ردوو ده‌سته‌کانت و به‌نیوه‌ هه‌موو کوچه‌ و کۆلانه‌کانی (هلسنکی) دا و بگه‌ به‌نیوه‌ هه‌موو فنله‌ندا و قوتبی باکووردا ده‌یگێری، بیاکانه‌ له‌ به‌فر و باران و سه‌رمای ئەو پێنده‌ری، پێ غاوس و سه‌رکووت، ئەو پارچه‌ شکاوانه‌ ده‌به‌یته‌ به‌رده‌می خه‌لکی و پێشان ده‌لێی: ئەم له‌ت و کوتانه‌ پارچه‌کانی دلێ کوپیکی له‌وه‌ند و عاشق به‌منه‌، کوپیک که‌ له‌ شه‌ویکدا و اغه‌مگینه‌ گۆرانی ده‌چری، به‌غوره‌تیکه‌وه‌ که‌ گۆزه‌ی دلته‌که‌ی منی پر کرد له‌ رۆنکی ره‌ش و فرمیسکی ئەقین، من هه‌ر ئەو شه‌وه‌ پرسیم که‌ ئەو هه‌موو حوزنه‌ له‌ کوپوه‌ دی؟ چاوه‌ ره‌شه‌کانی له‌سه‌ر یه‌ک داده‌نا و خه‌ونی به‌ولانه‌تیکه‌وه‌ ده‌بینی که‌ له‌سه‌ر نه‌خشه‌ نییه‌، له‌ گۆزه‌ی دلێیه‌وه‌ ئاوی قه‌هریک، ده‌ردیک، غوره‌تیک قوله‌قول ده‌پژا و ده‌بوو به‌ستران و له‌ قورگه‌وه‌ به‌ده‌نگیکی که‌رخ و دلپروکین ده‌پژایه‌وه‌ نیو گۆزه‌ی به‌تالی دلته‌که‌ی من، من هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ وازم له‌ هه‌موو گۆزه‌کانی دنیا هه‌ینا و ئەو هونه‌رم تا ئەبه‌د بیه‌ر چۆوه‌... هۆ خه‌لکینه‌... هۆ عه‌شیره‌ت... هۆ خیل و تابه‌فه‌ شه‌رخواز و دردۆنگه‌کان: بیه‌کن به‌خاتری له‌ته‌ سواله‌ته‌کانی گۆزه‌ی دلته‌ شکاوه‌که‌ی ئەو دلخوازه‌ کاکۆل ره‌شه‌م... له‌ کوپێ ئەم له‌ته‌ سواله‌تانه‌ به‌یه‌که‌وه‌ بنووسینم؟ هه‌موو پێشه‌سازی زۆر پێشکه‌وتووی ولاته‌که‌م، هه‌رچی کارگه‌ و فابریقه‌ی هه‌مانه‌، هه‌رچی کووره‌ی پۆلایینی ئێره‌

هه ن: ناتوانن ئەم گۆزه شكاوهم بۆ چاك بكه نهوه، ئەوه تا دەمبەین وەك ژنه ههش بهسه رهكانی لای خۆتان قور ده پیتوم و كراسان له خوم ده نیتیم و ... ئەو سێ كچه م كه به زمانی شیرینی ئیوه له گهڵ باوكیان دهوان... ئەوه تا به دیار ئەو باوكه میهره بان و ماندوو هیان سه ركز و لاره مل دانیشتوون و نازانن چ حیکمه تیکه تیا به باوك وا زوو كۆز په كانی جیده هیلتیت، من گوناھی ئەو مه رگه ده خمه ئەستۆی ئیوه، ئیوه له شه ری شیتانه ی نیوان خۆتان هه زار گولله تان به (رۆژه) وه نا، به (كوردستان) هوه، به (ئاسمان) هوه، ئیوه خۆرتان كوشت و كوژاند تانه وه، هه زار كوشتان كرده ئاسمان، كردتان به سه ره رهند و بیژنگ، ئیوه هه ر به گولله به كی ویل ته ختی ته ویلی (كوردستان) ی كچمتان سمی، تۆپینكتان (ئاسمان) ی كچمانی داته پاند، هۆ له و به رزاییه وهش خۆز چاوانی كویر بوون و رژا، به مردووی كه وته به ر پیمان، ئیوه نه وه ستان تا دوا جار هه ره مو تان بیباكانه ... دل به ر دانه نیشان تان له گۆزه ی دل ره به ر گرت و كردتان به هه زار پارچه، ئەو بۆ وه ستانی ئەو شه ره ی نیوان خیله كان، قه بیله سه رمه سه ته كان به ته پلێ شه ر گۆزه ی دل خسته سه ر ده ستان و ها ته ناویژیتان، من وه ك ژنیکی رانه اتوو به شه قژنی گولله و ته قینه وه ی تۆپ ها وارم كرد: ها واره نه كه ی... وه لی ئەو عیشقیك ئاراسته ی ده كرد... كویری ده كرد كه زۆر له عیشقی بۆ من گه و ره تر بوو، له وسه ر كه ها ته وه له ته سواله ته كانی گۆزه ی دل ده رهانی و تی: هانی میریا... بزانه قه ت وا ناكه ی به یه كه وه بان بنوسینی، به یه كه وه بان په رچ بكه ی...

ده تبینم هه موو ئیواره یه ك به نا ئومیدی دیسته وه و له گهڵ سێ كچه كه ت له وینه كانی ناو ئەلبوو مه كان و تابلو كانی ره به ردا به دوای عیشقیكدا ده گه رتی كه جوانه مه رگ بوو، بالای خه ونیك كه له ناوه راسته وه به ته وری ته وروه شینه كان دوولت بوو... لی ره بوو... له ناو ئەم باخچه یه دا كه باوكتان بۆ یه كه مجار ماچی كردم، هه موو جار ده بیردمه سه ر ئەم كه رته شاخه و ده یوت: بی ری شاخ ده كه م میریا... شاخ... شاخ: برا گه و ره مانه... كا ول بی ئەم ولاته تان كه چیا به كی تیا نییه... ئاه... میریا گیان... ئەو زستانه من و ره به ر بۆ هه شت مانگ سه یری به فریار بنمان كرد... به فره ئەباری... به فره ئەباری، له ده ره وه نا... به لكو هه ره سه ووی ده نیو دلێ من و ره به ردا ده باری، ئەوه نده باری... هه زار پێ كه وتینه ژیر بارستانی ئەستووری به فر، رۆژیکیان كه هیشتا پاییز بوو... تۆ وت: چ سالتیكی ره شه... وتم: بۆ میریا گیان؟ وت: ئاخ دره نگه... ده بوو به فر زووتر بباری و دنیا سپی بكا ته وه، ره به ر به سه و كه گله یی و غه زه بیكه وه سه یری كردی... بلماندی... به كوردی... تۆ

تینه گه یشتی... منیش نه مزانی چی وت، وه لی له نیگای توو ره ی وا حا لی بووم: ئەو ژنه نازانی به فره كه ی ئاسمانی ئەوان ده نیو دلێ مندا ده باریت، وا حا لی بووم، من كوری ولاتیتك كه نه ك ره نگه كانی شه به نگ، به لكو هه زار ره نگی دیکه له ئاسمانه وه به سه ر ئەرزدا ده باریت، له ئەرز ه وه رووه ئاسمانیش هه لده فریت، من بیژارم له ولاتیتك كه ته نیا یه ك ره نگی تیا زاله... سپی... سپی و به س، ئاخ منی وینه كیش دژ به دكتا تۆری به تی ره نگم... وای له عیشقی كه سپك كه به دوای ره نگی دیکه دا ده گه ریت، له دنیا یه ك كه ئیدی ره نگی تیا نه ما... ئاخ... دوا جار به فر زال بوو... تۆ تواته وه.

دوا جارم بوو كه ویستم مالتا و ایبت لیبكه م و بگه ریمه وه ولات... (په شیو) و (میریا) تکیان لیكردم كه نه یینی گه رانه وه ی یه كجاره كیم نه دركیتنم... (په شیو) وتی: ریو كه - هیلاكه و تیبگه... ئاخ برا كه م... دوا جار كه ته ویلتم ماچ كرد و له ژوو رتیكی به ئاسمانه وه هه لئو سراوی خه سه ته خانه یه ك جیمه یشتی، تۆش پاش ماچه كه فرمیسك له چاوانتا قه تیس ما... رووه و په نجه ره كه رووت و ده رگی را و باله خانه كانی ده و رو به ر ده نیو بار تزه دا غه رق بیوون، وه ك فرمیسكه كانت كلوه به فره كان به سه ر شووشه ی په نجه ره كه دا داده رژان... ئەو رۆژه بوو من دیم په نجه ره ده گری و تۆش هیدی هیدی ده مری، میریا په لی گرتم و تی: ئەم رۆژتیكی ناشیرینه و ره به ریش ماندوو، تۆش ها تووی مالتا و ایی یه كجاره كیمان لیبكه ی... پیتی مه لی: بۆ یه كجاری مالتا و، تۆ ده زانی گۆزه ی دل ره به ر درزی بردوو و به م قسه ی تۆ ره نگه درزه كه پتر ده م بكا ته وه و دوو كه رت بچ. وتم: نا میریا گیان... من پیم قه هره ده رۆمه وه و ره به ر كه ده توت پلنگی هاره له سه ر ته خته ی ئەم بیمار ستانه به ته نیا جیده هیلتم، به لام چی بی له تۆ نه یینی بی... من ده رۆمه وه... ده ترسم... زۆر ده ترسم... هه ست ده كه م ئەو منم و له سه ر ئەو ته خته یه راکشاوم و شیر په نجه گه ده و رۆحم ده خوا و له به فر ئاسانتر ده مرم... وت: برۆوه و... به لام له بیرمان نه كه ی... وتم: میریا... كێ ده ربای عاتیفه ی بی ره ده چیته وه؟ كێ رووباری ئەقین و شاخی نه به ردی و په یكه ری جوانی و رۆحی وه ك سه ده ف پاکی دۆستانی خۆی بی ره ده چیته وه؟ نا... ئەوه من نیم... من له ناو ده رگا وه به دزی به وه له و خمه قورسه راده مام كه له سه ر ته خته كه وتوه... تۆ نه بوویت ره به ر... ئەوه میژوو به ك بوو كه شیر په نجه هه ناوی ده خوارد... من ده مدی: په نجه ره ده گری و تۆ ده مری... من زانیم بۆ ناو پیرت سه یرم بكه ی... من زانیم... به فر ئەباری میریا... به فر ئەباری... ده نیو دلێ من و تۆ... من لی ره وه ده تبینم: هه موو به یانی یه ك وه ك ژنه شیته كانی نیو میترۆكان، نیو بار و كافێ و قه راغ ده ریا چه كان ده گه ریتیت و له ته

سواله ته کانی گۆزه ی دلّی ره هبهرت خستوته سهر ههردوو له په جوانه کانت، به ههردوو چاوان ده پاریتته وه و سوال ده که ی، سوالی نه وهی که سیک هه بی و له ته سواله ته کان به په که وه بنووسین، له ته سواله ته کانی نه و گۆزه یه ی نیمه لیره وه نیشانه مان لیگرت و شکاندمان... وه لی چیدی مه گه ری، بیکه لکه میریا، من ته نیا نه وه ندم له ده ست دی... به چاوی نه و وهک خوی که وه سیه تی بو کردم: له دار و بهرد و ده وه نی نه و ولاته هه همیشه غه مگین و کۆستکه و تووه رابیتیم، له بری نه و به دیار جوانییه وه سه رسام به، به هه موو ره نگه دیار و نادیاره کانی ئیره شاگه شکه به، به عیشقه وه ده ست له گه ل روویار و تافگه و درهخت و کانی و که ند و له ند و هه موو گرد و شاخ و ته پۆلکه به کی نه و ولاته خاکه ساره تیکه ل بکه م، من له بری نه و... بو خه ونی نه و لیره م، من ته نیا ته سکینی دلّی خۆم و هی تو و هی نه ویش به وه ده ده مه وه که له جیاتی نه و... بو خه مه کانی ئیره پیاویکی جه ره زه و میرخاس و نازا به... بو خولقاندنی خوئی، جوانی، هه ق هه همیشه له شهردا به... میریا گیان... نه وه ته نیا قسه به... چونکه کی نالی... خوانه کرده و گوئی شهبتان که پ بی... کی نالی نابه له دیک... دوژمنکاریک به جوانی و نه فین نیشانه له گۆزه ی دلّه که ی منیش ناگریته وه که ده میکه درزی بردوو، لیره پیاوه تفهنگ به ده سه ته کان شیتی نه وهن ته قه له کۆتر و کوکوختی و رهنگاله و هه ره موو ناوینه و مینا کانی دلّ بکه ن... بگره بو کوشتنی کلوه به فره کانی به نهجه له سه ره په لاپیتکه ی تفهنگ لا نابه ن، نه وان سویندیان خواردوو که تا گۆزه یه کی دلّی جوان مابی نه بهیلتن و نیشانه ی لیبگر نه وه، نه وان سویندیان خواردوو که تا ماون دژ به جوانی بجه نگن... ناخر که ی ناشیرین توانیویه تی جوانییه رست بی؟

میریا گیان... مالتاوا له خۆت و له گۆزه شکاوه کانی دلّ، گهر که سیک له و قوتبی باکووره هاته وه... ئومیده وارم گۆزه یه کم بو بنیریت که ده ستکردی په نهجه جوانه کانی خۆت بی، به مه رجیک کتومت له گۆزه ی دلّه شکاوه که ی ره هبه ر بچیت، من لیره به فرمیسی خۆم پری ده که م و نه و گو له مۆره ی تیا ده روینم که ناوی نازانم... هه ره نه وه نده ده زانم که لای ئیوه عاشقان نه و گو لی نه فین و جوانییه ده گۆر نه وه... ده ی مالتاوا... میریا... مالتاوا... مالتاوا له توو له گۆزه و مینا شکاوه کانی دلّ.

مایسی - ۱۹۹۸ / سلیمانی